

At nedbringe vold i nære relationer ved brug af sociale medier

---

Et casestudie af Dialog mod Vold med et udøverperspektiv

Speciale F2023

Aleksandra Michalaki Albér, 66587
Simone Winther, 65731

Vejledet af: Tobias Raun

Antal anslag: 222.398

TITELBLAD

SPECIALE, FORÅRET 2023

Strategisk kommunikation og digitale medier

Roskilde Universitet

Aleksandra Michalaki, 66587
Simone Winther, 65731

Vejledt af: Tobias Raun

Samlet antal anslag: 222.398
Anslag i formidlingsartiklen: 3.015
Anslag i artiklens redegørelse: 3.277

RUC

INDHOLDSFORTEGNELSE

RESUME	3
LÆSEVEJLEDNING	4
INDLEDNING	4
Motivation og baggrund	4
Projektoversigt	5
Problemfelt	6
Kommunikationsproblemet	8
Emneafgrænsning	12
Begrebsafklaring	12
METODE	13
Socialkonstruktivismen som videnskabsteoretisk position	13
Mellem forskningsbaseret viden og praksiserfaring	15
Forskerrollen	17
Casestudiet	19
Praksiserfaring som vidensgrundlag	22
Dokumentstudie	22
Det kvalitative forskningsinterview	23
Etik	25
ORGANISATIONEN - Dialog mod Vold	26
Kortlægning af feltets behandlingstilbud	26
Dialog mod vold som organisation	27
<i>Organisations- og kommunikationsmål</i>	28
Klienttilkomst og nuværende kommunikationsindsatser	32
Klientarbejde og behandlingsprocesser	38
TEORI & FORSKNINGSOVERSIGT	39
Definition af partnervold og voldstyper	39
<i>Fysisk vold</i>	41
<i>Psykisk vold</i>	41
<i>Seksuel vold</i>	43
<i>Materiel vold</i>	43
<i>Elektronisk vold</i>	43
Vold som tabu	45
Litteraturens bidrag til udøverens profil og årsager til vold	46
Udøveren og voldens betingelser	46

Danskernes medievaner og sociale medier	60
At kommunikere til en sårbar målgruppe – forskning og praksiserfaring	65
PRODUKTUDVIKLING	73
Produktdesign	73
Udgivelsesplan	88
KONKLUSION	91
BILAGSOVERSIGT	93
LITTERATURLISTE	93

RESUME

This dissertation is a case-study of perpetrators of domestic violence as a phenomenon, specifically with a basis in, and in collaboration with the organization Dialog mod Vold. The main organizational goal is to put an end to domestic violence with a focus on the violators. Which is why this dissertation also aims to further that goal. The study is made with the end purpose of developing media products for the organization's social media platforms to increase the number of voluntary inquiries from their target group. With the knowledge acquired through research-based literature and empirical knowledge from the field, we have studied the common character traits of perpetrators, and how to appropriately address them as a vulnerable and at-risk group. This constitutes our knowledge base for the development and design of the dissertation's communication products. The products consist of seven publications for the social media profiles of Dialog mod Vold. Each of the posts include both a visual and a textual element. All the products are made with the organizational objectives and communication goals of Dialog mod Vold in mind. With a basis in the dissertations study we can conclude that the products should aim to encourage action and motivate the target audience. To achieve that, the products should show compassion and avoid stigmatizing the violator. This will, based on our study, give the best results in achieving the objectives of Dialog mod Vold, which among others is to get more inquiries. The products are furthermore made with an understanding of the importance of a high level of activity over time to ensure optimal effect, and to have a clear message throughout all posts.

LÆSEVEJLEDNING

Følgende afsnit vil præsentere en læsevejledning for specialet, der har til formål at tydeliggøre, hvordan vi refererer til titler, definitioner og begreber gennem undersøgelsen. Vi benytter i dette speciale APA som referencesystem.

- Citater kursiveres og markeres med anførselstegn.
- Begreber og titler kursiveres første gang de nævnes.
- Forfattere introduceres første gang med deres fulde navn, hvorefter de omtales med efternavn.

INDLEDNING

Motivation og baggrund

Følgende speciale beskæftiger sig med vold i nære relationer med udgangspunkt i NGO'en Dialog mod Vold og dens mission om at stoppe vold i nære relationer. Formålet er at undersøge, hvordan sociale medieplatforme kan bruges til at skabe et øget fokus på organisationens behandlingstilbud til udøvere og dermed få flere til frivilligt at søge den rette hjælp.

Baggrunden for vores valg af emne kommer af et ønske om både at undersøge og give et bidrag til at løse et aktuelt og omfattende samfundsproblem. I løbet af vores studietid har vi generelt været drevet af at undersøge og arbejde med problemstillinger fra den virkelige verden, hvilket har følt sig gensidigt meningsfuldt og udviklende ud fra et personligt og forskningsmæssigt perspektiv.

Interessen for organisationen Dialog mod Vold og dens mission kommer især af, at en af gruppens medlemmer de seneste 2,5 år, sideløbende med kommunikationsstudiet på RUC, har arbejdet som studentermedhjælper i organisationen. For dette speciale har det samtidig betydet øget kendskab og indsigt i organisationens arbejde og processer. Det har givet os indsigt i en række problemstillinger i forbindelse med Dialog mod Volds arbejde med at nedbringe antallet af familier med vold i nære relationer - herunder vold som et tabubelagt emne - at turde at søge og få hjælp, samt vold generelt. Med dette speciale ønsker vi derfor at bidrage til at aftabuisere vold i nære relationer, hvilket både kan være med til at forebygge og nedbringe antallet af voldsramte familier. Vores motivation udspringer derfor fra sympati med både udøvere, udsatte

og deres pårørende. Volden har derudover alvorlige konsekvenser både personligt og samfundsøkonomisk. Den største samfundsmæssige omkostning som følge af vold er de personlige konsekvenser, hvilket kan nedbringes ved at sætte ind, hvor volden starter - nemlig hos udøveren.

Projektoversigt

Følgende afsnit har til formål at give læseren et overblik over specialets opbygning og tilgang til undersøgelsen.

Da specialet har et praktisk sigte, vil vi karakterisere det som et strategisk kommunikationsprojekt med et praktisk bidrag. Bidraget kan dog siges blot at være specialets afsluttende sigte i et praktisk element, da store dele af projektet beskæftiger sig med undersøgelse og forståelse af udøvere af vold i nære relationer samt kommunikation til denne sårbare målgruppe. Det betyder, at de kommunikationsprodukter, som undersøgelsen resulterer i, er funderet i forskningen, hvilket også alene kan ses som et bidrag til organisationens mål. Produkternes sigte og udformning stemmer ydermere overens med Dialog mod Volds overordnede organisationsmål, hvilket søges opfyldt gennem enslydende kommunikationsmål for organisationen og dette speciale. Hertil har vi opsat målbare mediemål for indsatserne, der skal sikre retning samt succeskriterier for kommunikationen. Den grundige undersøgelse og forståelse af målgruppen gennem forskningslitteraturen og udsagn fra Dialog mod Volds eksperter giver et vidensbaseret grundlag for udformningen af kommunikationen, hvilket i sidste ende sikrer mere effektive kommunikationsindsatser både nu og i fremtiden.

Ud fra dette kan undersøgelsen siges at bestå af tre elementer: en vidensindsamling af voldsudøvere som målgruppe, en vidensindsamling af kommunikation til sårbare målgrupper gennem sociale medier samt det afsluttende praktiske element. Undersøgelsen af målgruppen funderes i forskningslitteraturen samt den viden, der både er udtalt og usagt i Dialog mod Vold, hvilket tilgås gennem interviews med relevante personer i organisationen, interne dokumenter samt det generelle kendskab i og om organisationen. Dette skal give os en forståelse af, hvem voldsudøverne er samt hvilke psykologiske og sociale processer, de indgår i. Den samlede forståelse af udøveren udgør derfor til sidst en samlet vidensbank for undersøgelsens målgruppe baseret på både litteratur og praksiserfaring. Det fører os videre til specialets andet element, som er vidensindsamling af kommunikation til en sårbar målgruppe. Da det ikke har været muligt for os at komme i direkte kontakt til voldsudøverne, har vi været nødsaget til at

afsøge forståelse for, hvordan kommunikationen bør tilrettelægges andre steder end gennem målgruppens udtalelser for egne holdninger og behov. Vi baserer derfor, ligesom den anden vidensindsamling, viden om kommunikationens udformning i litteraturen fra relevante kilder og deres erfaringer med praksis. Dette suppleres samtidig af interviews med personer internt i organisationen bestående af udviklingsdirektør Annika Svensson og psykolog Anna Harpviken. Det leder dermed op til specialets tredje og sidste element bestående af en praktisk udformning af kommunikationsindsatser til Dialog mod Volds sociale medier. Disse skal også ses som et forslag til forbedring af organisationens digitale kommunikation, der kan hjælpe til at opfylde ønsket om flere henvendelser gennem en alternativ medieplatform.

Problemfelt

“Vold er et menneskeretligt spørgsmål, og stater er forpligtede til at beskytte individer mod vold og andre overgreb fra andre personer i samfundet. Vold rammer både mænd, kvinder og børn. Mænd udgør den største gruppe af voldsofre i den offentlige sfære, mens kvinder til gengæld er de mest udsatte for vold i den private sfære – det vil sige i nære relationer og i familien” (Institut for menneskerettigheder, 2014: 16)

Parforholdet og dets tosømhed er ofte en kærlig, tryk og intim konstellation mellem to mennesker. Denne type privatsfære er svær at få adgang til og indsigt i, hvorfor det ofte er uvist, hvad der foregår bag hjemmets fire vægge. Vold i nære relationer er et udbredt problem i Danmark, og det er ofte den vold, vi ikke ser og taler om. Skiftende regeringer har siden 2002 udarbejdet forskellige nationale handlingsplaner og givet bevillinger til forskellige projekter, der alle arbejder med det fælles formål: at stoppe og forebygge vold i nære relationer. Trods et fælles mål er initiativerne af forskellig karakter, der også med forskellige tilgange og metoder sigter efter at undgå, at volden opstår, at hjælpe dem, der allerede lever med vold i familien og at hjælpe med konsekvenserne af den (Algren & Laursen, 2021: 12). Arbejdet løftes af regeringen, offentlige myndigheder og instanser, krisecentre og andre organisationer.

Dansk lovgivning har ikke en bestemt lov, der retter sig mod vold i nære relationer. I straffeloven kriminaliseres fysisk vold uanset relationen. I 2019 ændrede lovgivningen inden for området sig, da psykisk vold blev strafbart ved straffelovens §243 (Volsing & Rasmussen, 2020: 5). Dette på trods af, at den første danske rapport om psykisk vold fra 2018, der er

udarbejdet af Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd, fremlagde, at over 100.000 danskere årligt udsættes for psykisk vold med en tydelig overvægt af kvindelige udsatte. I rapporten fremgår det samtidig, at fire ud af 100 kvinder og én ud af 100 mænd udsættes for psykisk vold af deres partner inden for det første år af parforholdet, hvilket placerer psykisk vold som den hyppigste form for partnervold (Copty, 2022: 13). Siden da har det dog vist sig, at efter straffelovens §243 mod psykisk vold trådte i kraft og frem til februar 2021, er kun 11 ud af 30 tiltalte dømt skyldige, hvoraf kun en enkelt er dømt udelukkende efter straffelovens §243 (Dialog mod Vold, 2022c). Det skyldes, at sager om psykisk vold har en vanskelig bevisbyrde. Tallene vidner derfor om nødvendigheden af andre midler og tiltag end straf for at nedbringe antallet af tilfælde af vold i nære relationer, hvorfor sanktioner alene ikke er nok. Det er samtidig vigtigt at være opmærksom på de store skyggetal, der findes inden for voldsområdet, hvor især tilfælde af psykisk vold oftere ikke registreres, hvilket understreger problemets alvor og samfundsmæssige tabu (Dokkedahl & Elklit, 2018: 57).

Andre organisationers primære fokus indenfor området har været at tilbyde akut og rigtig hjælp til dem, der udsættes for volden, da følgevirkninger af vold i nære relationer kan have store konsekvenser for den udsatte partner. For de børn, der oplever vold i hjemmet, rækker den ofte med ind i voksenlivet. Dialog mod Vold er en NGO, der hver dag arbejder med at hjælpe voldsramte familier til et liv uden vold, men med det specielle fokus at sætte ind der, hvor volden starter - nemlig hos udøveren (Dialog mod Vold, 2022a). Dialog mod Vold er derfor det eneste gratis, landsdækkende tilbud, der henvender sig til udøvere i Danmark. Dog tilbyder Lev Uden Vold - Slip volden telefonisk rådgivning til folk med samme problemstillinger.

I og med at Dialog mod Vold tilsyneladende er de eneste, der tilbyder behandling til udøvere af vold i nære relationer sammenlignet med den store mængde af tilbud, der findes til udsatte, kan man stille sig undrende overfor, at ikke flere har budt sig ind på den rolle, som Dialog mod Vold i dag udfylder alene. Dette understreges ydermere i en undersøgelse fra servicestyrelsen fra 2011 om behandlingen af mænd, der udøver vold, der konkluderer, at Dialog mod Volds indsatser i betydelig grad medvirker til at mindske flere tilfælde af psykisk og fysisk vold blandt de udøvere, der har været i behandling (Stevenson, Stenager & Barlach, 2011). Undersøgelser viser nemlig, at 71% af de voldsudøvere, der har gennemført et behandlingsforløb, selv er vokset op i hjem med vold. For at forebygge og stoppe vold er det altså nødvendigt at bryde

med voldsspiralen, negative handlemønstre og negativ social arv (Dialog mod Vold, 2022). Forudsætningen for at starte i et behandlingsforløb hos Dialog mod Vold er, at den, der udøver volden, erkender at have brug for hjælp og selv tager kontakt.

“Vi ser vold som noget, man selv skal tage ansvar for, og vi har ikke en kønsspecifik holdning til det, men vi tager et udøverperspektiv, og vi tror på, at ved at hjælpe den, der udøver volden, så kan vi også stoppe volden for partneren og for børnene” (Bilag 5: 1).

På trods af problemets omfang og Dialog mod Volds problemløsende sigte er det ikke alle problemer, der kan løses med kommunikation (Windahl & Signitzer, 2009: 40). Vold i nære relationer er et komplekst problem, som ikke alene kan løses med bedre kommunikationsindsatser og digital tilstedeværelse. Dog kan kommunikation skabe opmærksomhed, oplysning og virke handlingsanvisende for at opnå de mål og formål, en organisation har.

Specialets fokus og sigte er dermed at undersøge muligheden for at bruge kommunikation på digitale medier til få flere udøvere til selv at henvende sig og få den fornødne hjælp til at bryde med voldelige adfærdsmønstre og dermed nedbringe flere tilfælde af partnervold i Danmark. Dialog mod Vold oplyser primært om behandlingstilbuddet gennem kommunale kanaler, deres hjemmeside, sociale medier, frontpersonale og andre samarbejdspartnere. Muligheden for flere frivillige henvendelser via andre kanaler, herunder sociale medier, er stadig et uudnyttet potentiale.

Dette fører os videre til nedenstående problemformulering:

Hvordan kan Dialog mod Vold øge antallet af frivillige henvendelser fra udøvere af vold i nære relationer gennem kommunikation via organisationens sociale medie-profiler?

Kommunikationsproblemet

Følgende afsnit har til formål at klargøre specialets bidrag til Dialog mod Volds overordnede mission om at nedbringe antallet af familier med vold i nære relationer. I specialets problemformulering skriver vi, at vi ønsker at løse problemet via kommunikation, men kommunikation er blot en del af at løse volden som et overordnet problem. Det er derfor ikke kommunikationen alene, der kan nedbringe eller helt stoppe vold i nære relationer. I følgende

afsnit vil projektets komplekse problem derfor uddybes, hvortil den klassiske artikel af Sven Windahl & Benno Signitzer *Not all problems are communication problems* skal hjælpe til en forståelse af, hvordan kommunikation kan bidrage til en løsning.

Når man bliver mødt af et problem, er de fleste interesseret i, hvordan det løses hurtigst, bedst og mest effektivt. Som så meget andet ligger løsningen ikke altid lige for, da problemer både kan være komplekse og bestå af flere delelementer. Problemer kræver derfor forskellige tilgange og løsninger - enkle eller sammensatte. Hvis veltilrettelagt kommunikation fejler, skyldes det, at problemet, det søger at løse, slet ikke kan løses med kommunikation (Windahl & Signitzer, 2009: 40).

Specialets problemstilling tager udgangspunkt i, at Dialog mod Vold har fået kortere ventelister på grund af nye afdelinger og øget kapacitet til behandling af voldsudøvere. Det har ydermere resulteret i et øget budget til kommunikationsindsatser og markedsføring. Tidligere har organisationen haft lange ventelister til at komme i behandling på op til over et år. Det giver derfor en god anledning til at afsøge nye og potentielle kanaler, hvorfor vi med vores projekt søger at undersøge kommunikationens bidrag til problemløsningen ved at undersøge sociale medier som en potentiel kilde til at få flere klienter. Hertil er det overordnede problem naturligvis at nedbringe fremtidige tilfælde af vold i nære relationer.

At identificere et problem som et kommunikationsproblem mener Sven Windahl & Benno Signitzer (2009) afgøres af to ting:

1. Problemet er et resultat af en forkert type kommunikation
2. Problemet kan løses ved hjælp af kommunikation

Hertil er det naturlige spørgsmål, om problemet kan løses med kommunikation alene, sammen med andre tilgange eller kun med andre tilgange (Windahl & Signitzer, 2009: 41). Kun problemer, der passer på førstnævnte, er reelle kommunikationsproblemer. Problemet, som dette projekt søger at undersøge, er ikke et rent kommunikationsproblem, men derimod et problem, der kræver en sammensat løsning i form af oplysning om behandlingstilbuddet samt midler til at kunne behandle dem, der henvender sig. Hertil kommer også problemets personlige, sociale og psykiske faktorer for udøverens voldelige handlemønstre, hvilket også kalder på andre løsningsmetoder.

En simpel måde at få overblik over potentielle løsninger er at sætte et mål. Hertil sættes først et overordnet mål for problemet (Windahl & Signitzer, 2009: 43). Det overordnede problem i vores tilfælde er de mange tilfælde af vold i nære relationer i Danmark. Hertil er målet at reducere dem. Et naturligt spørgsmål for os er derfor: hvor ligger kilden til problemet? Ud fra Dialog mod Volds tilgang er svaret, at problemet starter ved individet, hvorfor det bør behandles ved problemets udspring - voldsudøveren. Hertil kan dog tilføjes systemets skyld i de voldelige individers udvikling, hvorfor systemet tager ansvar for den individuelle udøver ved at tilbyde hjælp. Det er dog den enkelte, der skal tage ansvar for egne handlinger og søge den fornødne hjælp. I kraft af det individuelle valg bliver kommunikationen samtidig blot handlingsanvisende og ledende (Windahl & Signitzer, 2009: 45). For at løse det overordnede problem har vi opstillet flere delmål:

- Gøre udøvere opmærksomme på behandlingstilbuddet
- Gøre de udsatte opmærksomme på behandlingstilbuddet
- Udbrede viden om vold i nære relationer til den generelle befolkning
- Gøre det mindre tabubelagt at søge hjælp
- Gøre det lettere at henvende sig
- Forbedre forholdene for socialt udsatte og nedbringe negativ social arv

Her er fire ud af seks kommunikationsmål, hvor de to sidste er et henholdsvis designmæssigt og teknisk spørgsmål samt et socialt og politisk spørgsmål. Problemets kompleksitet bliver her tydelig, idet kommunikation blot kan løse en del af problemet, hvilket også omfatter forskellige målgrupper (Windahl & Signitzer, 2009: 44). De fire delmål, der kalder på en kommunikativ løsning, er dog stadig ikke rene kommunikationsproblemer, da udøvere, der oplyses om tilbuddet, måske stadig ikke vælger at gå i behandling. Kommunikation kan derfor kun få de udøvere, der er klar til behandling, til at henvende sig, hvor de andre kræver mere end blot kommunikation. I forbindelse med vores tætte samarbejde med organisationen Dialog mod Vold bliver specialets hovedfokus først at undersøge voldsudøvere som målgruppe, som skal danne grundlag for vores valg af virkemidler til udformningen af de kommunikative tiltag. Det kan samtidig medvirke til at nedbringe tabuet om vold i nære relationer. De fire kommunikationsmål henviser samtidig hver især til enten specialets akademiske

undersøgelsesmål og mål for de praktiske produkter, hvilket vil blive uddybet senere i projektet.

Vi anerkender, at kommunikationsproblemer kommer med uforudsigelige resultater, da vi som afsendere ikke kan styre modtagelsen af budskabet og kommunikationssituationen – indholdet kan både blive helt misforstået eller komplet ignoreret (Windahl & Signitzer, 2009: 46). Vi er som afsender i modtagersituationen en svagere part end modtageren, da disse selv bestemmer, hvad de gør med kommunikationen. I artiklen præsenterer professorerne, Sven Windahl og Benno Signitzer de tre *e'er*: *oplysning* (education), *designløsning* (engineering) og *lovgivning* (enforcement), hvilke alle tre er metoder til at nå et bestemt mål. Oplysning henviser til information gennem diverse mediekkanaler. Denne løsningstilgang benyttes dermed, når et problem kan løses ved hjælp af kommunikation og oplysning alene. Designløsning som tilgang består derimod af mere praktiske og designmæssige løsningsmetoder, hvilket bruges, når et problem skal løses ved en omtænkning af et fysisk eller digitalt element, der er roden til et problem. Til sidst er den lovgivende løsning, der henviser til, at et problem bør løses ved lovreguleringer eller ny lovgivning inden for et område (Windahl & Signitzer, 2009: 47). Kunden første henviser til en ren kommunikationstilgang, men tilsammen udgør metoderne et stærkt fundament for en problemløsende tilgang. Som det tidligere er nævnt, kalder dette speciales overordnede problem på alle tre løsningsmetoder, men vores fokus vil være på education som metode (Windahl & Signitzer, 2009: 50).

Selvom kommunikation har mange begrænsninger, ligger potentialet her og nu i at nå ud til en stor befolkningsgruppe med det samme budskab. Kommunikation kan samtidig bruges til at bringe samfundsmæssige spørgsmål på dagsordenen både politisk og lokalt, herunder vold i nære relationer (Windahl & Signitzer, 2009: 48). På længere sigt kan kommunikation virke adfærdsregulerende og påvirke individuel handling.

Efter at have identificeret projektets problemstilling som et problem, der delvist kan løses ved hjælp af kommunikation, samt valgt et overordnet fokus for undersøgelsen, vil projektet herefter omhandle en dybdegående undersøgelse af målgruppen for til sidst at komme frem til, hvordan kommunikation kan bruges som løsningsmetode på specialets problemstilling.

Emneafgrænsning

Ud fra specialets sigte om at bruge Dialog mod Volds sociale medier til at få flere henvendelser fra udøvere af vold i nære relationer har vi samtidig fravalgt at arbejde med andre muligheder for at forøge antallet af klienthenvendelser. Vi er dermed klar over muligheden for at udnytte andre digitale muligheder som eksempelvis at optimere organisationens hjemmeside. Vi har valgt at fokusere på sociale medier, da disse på nuværende tidspunkt er et uudnyttet potentiale for organisationen, idet tilstedeværelsen og aktiviteten er minimal. Vi har samtidig valgt at afgrænse os fra analoge muligheder for at nå udøverne og dermed potentielle klienter til behandling, da vi mener, at især organisationens yngre målgruppe bedst nås ved brug af digitale platforme. Ydermere er vi klar over, at organisationen er ved at tilrettelægge en omfattende outdoor-kampagne, der vil afdække dette område.

Vi afgrænser os ydermere fra at arbejde med andre NGO'ers tilgang inden for området. Dette skyldes, at Dialog mod Vold har en original og problemløsende tilgang, hvor udøveren er den primære målgruppe, hvilket vi finder interessant. Dette er sammenlignet med andre NGO'er inden for feltet såsom LOKK, Danner, Lev Uden Vold og Mary Fonden, der alle har den udsatte part som fælles fokus. Dette gør ikke alene Dialog mod Vold til en speciel case, men muliggør ligeledes en anderledes tilgang til partnervold som problemstilling.

I forbindelse med behandling og forebyggelse inden for emnet pointerer flere fagpersoner desuden særlige forhold såsom etnicitet og kultur. Etniske og kulturelle forskelle har vi dog valgt ligger uden for denne rapport, da vi ønsker, at undersøgelsens målgruppe og den generelle undersøgelse skal stemme overens med Dialog mod Volds primære målgruppe, som ikke opdeles efter disse forhold. Vi er dog opmærksomme på, at organisationen har et ønske om på sigt at blive bedre til at kommunikere til minoritetsgrupper såsom personer med anden etnisk baggrund og LGBTQ+ medlemmer. For at fremme mere ligestillede tilbud er det dog nogle forhold og tilbud, vi mener, at der bør kigges nærmere på i fremtiden.

Begrebsafklaring

Vi vil igennem specialet benytte betegnelsen *udøver* som henvisning til personer, der udøver vold i nære relationer. Vi benytter betegnelsen *klienter*, som henviser til de personer, der har været i behandling hos Dialog mod Vold. Dette skyldes, at mange af klienterne i behandling stopper med at udøve vold under eller efter endt behandling, hvorfor de ikke længere kan

betegnes som udøvere. Som henvisning til dem, der udsættes for volden, benytter vi betegnelsen *udsat*.

I følgende speciale er det at være udsat eller udøver ikke kønsbaseret, da praksiserfaringen viser, at begge køn kan være udsat for vold eller udøve vold. Vi forsøger således, at forholde os neutralt til parternes køn og dermed udelukkende fokusere på, hvad der er generelle fællestræk for personer, der udøver vold i nære relationer.

METODE

Følgende afsnit beskriver specialets metodiske tilgang. I første del præsenteres vores overvejelser vedrørende forskningstraditionen og dobbeltheden i rollen som forsker i denne specifikke case. Næste del præsenterer casestudiet som metodisk tilgang, og hvordan elementer fra denne metode danner rammen for vores undersøgelse og videre udvikling af produkter til Dialog mod Volds sociale medier. Ligeledes vil vores metodiske til- og fravalg undervejs i processen blive beskrevet. Den tredje og sidste del behandler interviewgenren og fremstiller vores perspektiv på de strategiske og etiske overvejelser vedrørende anvendelsen af ekspertinterviews.

Socialkonstruktivismen som videnskabsteoretisk position

Forud for gennemgangen af dette speciales metodiske tilgang finder vi det relevant at lave en kort præsentation af undersøgelsens videnskabsteoretiske ståsted. I kraft af specialets kombination af flere forskellige metodiske tilgange kan det siges, at vi bevæger os inden for flere videnskabsteoretiske positioner, hvorfor projektet ikke kan kategoriseres som klassisk socialkonstruktivistisk. Da vi i specialet blandt andet benytter casestudie og interview til at undersøge vores problem, kombinerer vi i undersøgelsen flere positioner. Da vi undersøger et problem ud fra både forskning, praksis og kommunikation, trækker vi ligeledes på traditioner som fænomenologi og hermeneutik til at løse specialets kommunikationsproblem. Disse kommer til udtryk ved undersøgelsen af udøveren som fænomen, hvor hermeneutikken i højere grad benyttes som en cirkulær læring gennem undersøgelsen til at udvide vores forståelser af fænomenet og kommunikationen til denne specifikke målgruppe.

Socialkonstruktivismen er den videnskabsteoretiske tradition, specialet mest befinder sig inden for, da den socialkonstruktivistiske tankegang er, at et fænomen ” (...) som vi normalt opfatter som uafhængigt eksisterende, i virkeligheden er frembragt eller 'konstrueret' gennem menneskers sprog, kollektive tænkning og sociale praksisser” (Collin, 2021: 13).

Det er relevant for vores speciale at undersøge genstandsfeltet ud fra det socialkonstruktivistiske ståsted, da vi ikke udelukkende beskæftiger os med viden om Dialog mod Vold som organisation, men nærmere ønsker et kendskab til målgruppen, der kan hjælpe os med at forstå deres opfattelser af fænomenet og dermed give os mulighed for at tilrettelægge den bedst mulige kommunikation ud fra det. Ud fra vores problemformulering, der lyder således: *Hvordan kan Dialog mod Vold øge antallet af frivillige henvendelser fra udøvere af vold i nære relationer gennem kommunikation via organisationens sociale medie-profiler?* beskæftiger vi os derfor med, hvordan vi bedst muligt igennem kommunikation på organisationens sociale medieplatforme kan konstruere en fortælling om vold i nære relationer, der lægger op til, at flere udøvere skal søge hjælp for at komme problematikken til livs. Ligeledes interesserer vi os for udøvere af vold i nære relationer som en social konstruktion og bl.a. også det samfundsmæssige tabu, der er knyttet til fænomenet. Sproget og de ord, der bruges om vold og voldsudøvere, kan hertil siges at konstruere en fortælling om det at udøve vold, og hvornår noget er vold. Denne fortælling bidrager vi ligeledes til med specialets kommunikationsprodukter. Udøveren kan ud over at være socialt konstrueret i sproget også siges at skabes af de samfundsmæssige processer og forståelser, der er om parforhold og kønsbaserede handlinger.

Inden for socialkonstruktivismen skelner man mellem forskellige perspektiver som f.eks. ontologisk og epistemologisk, der også kan kaldes den erkendelsesteoretiske socialkonstruktivisme. Ud fra et ontologisk socialkonstruktivistisk perspektiv er det f.eks. ikke kun menneskers opfattelse af virkeligheden, der er socialt konstrueret, men også virkeligheden i sig selv (Collin, 2021: 27). Ud fra den erkendelsesteoretiske socialkonstruktivisme derimod er fokus rettet mod viden som noget, der er socialt konstrueret, imens selve virkeligheden ikke anses sådan. Vores speciale læner sig på baggrund af dette op ad den erkendelsesteoretiske socialkonstruktivisme, da vi i undersøgelsen både beskæftiger os med eksisterende viden i form af teori og indsamlet empiri gennem interviews, men også med at skabe ny viden, da vi udarbejder en undersøgelse og i processen laver nye produkter ud fra den eksisterende viden.

Det kan altså siges, at specialet skaber en social konstruktion baseret på i forvejen eksisterende sociale konstruktioner (Collin, 2021: 30).

Mellem forskningsbaseret viden og praksiserfaring

Følgende afsnit er en gennemgang af forskningstraditionen for socialt arbejde, hvilket er et felt, Dialog mod Vold i praksis indgår i. Her vil specialets placering inden for de to traditioner bestemmes og beskrives. Vores speciale befinder sig nemlig mellem forskningsbaseret viden og praksiserfaring, hvorfor vi trækker på begge traditioner i henhold til indsamling af viden og empiri samt løsning af kommunikationsproblemet.

Fælles for socialt arbejde er debatten om forholdet mellem forskningsbaseret viden og konkret praksiserfaring. Her kan identificeres to primære strømninger, hvilke karakteriseres som den standardiserede og den skræddersyede forskningstradition, som man også kan kalde for praksiserfaring (Jensen, 2023: 8). Det standardiserede perspektiv tager udgangspunkt i indsamlet viden om afgrænsede målgrupper, hvor evalueringen sker på baggrund af dette. Det kan dog komme i vejen for et felt og for individets kompleksitet. Det står i modsætning til den skræddersyede praksiserfaring, der netop skræddersyr en indsats, der passer på den unikke sag. Da der stadig er brug for fælles viden om de enkelte felter, kan ingen af disse perspektiver dog stå alene. Vi har derfor valgt at kombinere begge perspektiver i dette speciale. Her repræsenterer den forskningsbaserede vidensindsamling den standardiserede viden til at give indsigt og forståelse af udøveren som individ og målgruppe samt kommunikation hertil. Praksiserfaring og udtalelser fra organisationens eksperter repræsenterer modsat det skræddersyede felt, hvilket i projektet bruges til at få en indgående forståelse af organisationen og dens praktiske arbejde samt forståelse af voldsudøverne. På den måde kombinerer vi forskningslitteraturen med den praktiske erfaring, der findes internt i organisationen, hvilket til sidst resulterer i egne erfaringer, hvilket forankres gennem fysiske produkter og kommunikationsindsatser.

Da der er uenighed i forskningstraditionerne, kan det synes umuligt at udarbejde viden udelukkende med udgangspunkt i én af de to traditioner. Muligheden for at kunne slå op, hvad der skal gøres i arbejdet med den enkelte udøver, ville gøre det sociale arbejde lettere, men dette kan siges at være utopi. Det er ikke muligt alene at sætte standardiseret viden op for enkelte tilfælde, hvilket hvert behandlingstilfælde er. Det optimale er derfor at have et fælles

vidensgrundlag og ud fra det fokusere på det specielle ved hver udøvercase. Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, VIVE, skriver hertil:

”Vores hovedkriterium for, at en praksis kan betegnes som ‘sikker praksis’ er, at den har været grundigt evalueret i et eksperimentelt eller kvasiexperimentelt studie. Dette kriterium er en generel forudsætning for, at det med tilstrækkelig sikkerhed kan konkluderes, at en given praksis’ gode resultater kan tilskrives selve praksissen snarere end faktorer eller forhold, der ikke er en del af praksis” (Jensen, Pedersen, Pejtersen, & Amilion, 2016: 33).

Den eksperimentelle forskning, der henvises til, har rod i en naturvidenskabelig tradition, hvis grundholdning er, at god forskning analyserer afgrænsede variables indvirkning på hinanden (Jensen, 2023: 10). Ud fra dette vil et ideelt forskningsdesign inden for psykosocialt arbejde dermed omhandle en afgrænset målgruppe med kun én type problemer, hvilket udgør variabelen, der skal udsættes for den standardiserede praksis. Dette er dog vanskeligt at praktisere inden for specialets felt og det psykosociale felt generelt, da genstandsfeltet, altså udøveren, kendetegnes ved at være komplekst, sammensat og bestående af mange faktorer, der tilsammen har indvirkning på udøverens handlingsmønstre. Det er derfor vanskeligt at begrænse variablerne til få, da de alle både har forskellige grader af indvirkning på individet og kan være afhængige af hinanden. Det gør det derfor vanskeligt at tilrettelægge forskningen, så der gives svar på, hvad der bør gøres ved et konkret tilfælde af vold i nære relationer, idet volden kan være et udtryk for forskellige problemstillinger hos hvert enkelt individ (Jensen, 2023: 10). Den viden, vi i specialet har indsamlet fra litteraturen, er derfor ikke dækkende for hele området samtidig med, at den viden ikke kan omsættes til direkte praksis. Dette skyldes, at de ”ens” problemer og karaktertræk hos den enkelte udøver kommer både af forskellige oplevelser og baggrund (Jensen, 2023: 11). Det er dog værd at påpege, at man her er nødsaget til at afgøre, hvornår noget er generel viden, og hvornår noget er originalt for den individuelle case. De fælles karaktertræk for udøveren, der fremgår i specialets teori og vidensindsamlinger, er derfor inden for den standardiserede forskningstradition som generel viden om udøveren, hvorfor vi derfor ikke medtager de individuelle faktorer, som hvert karaktertræk består af.

Viden fra litteraturen repræsenterer dermed et fælles vidensgrundlag om udøveren inden for feltet, der dermed udgør en fælles baggrund for den praksiserfaring, som eksperterne udtaler sig om i interviewene. Feltets praktiserende psykologer har dermed koncepter og viden, som de udfolder og tilpasser til det unikke individ i den enkelte udøvercase (Jensen, 2023: 12). VIVE pointerer samtidig, at det er eksistensen af både standardiseret viden og individuel

tilpasning, der udgør en lovende og fuldendt praksis (Jensen, 2023: 12). Specialets forsøg på at undersøge udøvere af vold i nære relationer med udgangspunkt i Dialog mod Vold og muligheden for flere klienthenvendelser gennem sociale medier er til en vis grad afhængig af ovenstående problemstillinger. Individene i målgruppen, der udsættes for kommunikationsindsatser på sociale medier, synes at ligne hinanden, men differentierer sig samtidig på lige så mange områder såsom tidligere behandlinger, oplevelser og erfaringer. For at undersøgelsen kan bidrage med generel viden og anbefalinger til brug af sociale medier til udøvere af vold i nære relationer som målgruppe, er det vigtigt at se på, hvad der kendetegner målgruppen i analysen. Fundene i vidensindsamlingen repræsenterer dermed det, der er fælles for målgruppen, hvilket skal danne grundlag for undersøgelsens fund og produktudvikling. Det er dog ikke muligt at sige, at kommunikationsindsatserne vil virke i enkelte og konkrete tilfælde, men nok at der er øget sandsynlighed for, at flere udøvere vil henvende sig ved brug af sociale medier. Ovenstående leder os videre til vores egen rolle som forskere og samarbejdspartnere i specialet.

Forskerrollen

Følgende afsnit vil afdække det dobbeltperspektiv, vi har som forskere i specialet ud fra en henholdsvis forsknings- og organisatorisk interesse. Her vil vi beskrive eventuelle fælles- og modstridende interesser. Ydermere vil vi beskrive, hvordan dobbeltrollen og det tætte samarbejde med Dialog mod Vold kan bidrage med fornyet viden til organisationen.

Forud for undersøgelsen har vi gjort os en række nødvendige overvejelser omkring vores dobbeltrolle som forskere i denne konkrete case. Da et af specialegruppens medlemmer, udover at være studerende på Roskilde Universitet, arbejder med kommunikation i Dialog mod Vold, og i kraft af samarbejdet generelt i forbindelse med specialet, er vi bevidste om at have en rolle, der giver os et dobbeltperspektiv på at undersøge en akademisk problemstilling. Dobbeltrollen kommer derudover også til udtryk, ved at vi i udarbejdelsen af specialet har haft et aktivt samarbejde med organisationen, hvor vi dermed har ageret som aktiv del af organisationen samtidig med at varetage specialets uafhængige akademiske interesser.

Vi er derfor ikke fremmede for organisationen som forskere og har ligeledes en lettere adgang til organisationens data, indsamling af empiri og interne dokumenter. Det tætte samarbejde med Dialog mod Vold har samtidig givet muligheder for vidensindsamling og forståelse af udøveren, som ellers ikke ville have været tilgængelig. Samarbejdet har ydermere givet os

mulighed for at afprøve specialets undersøgelsesfund og produkter i praksis, ved at vi har fået adgang til at administrere organisationens sociale medieprofiler på Facebook og LinkedIn. Det har været vigtigt at have for øje, at vi undervejs i processen både har fungeret som en del af organisationen samtidig med at være forskere med akademiske interesser, der ikke nødvendigvis altid stemmer overens med Dialog mod Volds egne. Som forskere har vi ønsket at bidrage med ny viden både til feltet og til organisationen, hvorfor vi i vores vidensindsamling søger at skabe en samlet vidensbank ud fra litteraturen kombineret med organisationens eget syn og viden om udøveren. Vi har søgt at opnå en bredere akademisk viden, hvorfor vi ikke alene har taget udgangspunkt i Dialog mod Volds eget syn og forståelse af udøveren. Dette ville ikke skabe forudsætningen for at undersøge problemstillingen fra et bredere akademisk udgangspunkt og give os ny viden eller nye måder at gribe kommunikationen an på. Vi har dermed skabt vores egen forståelse af udøveren ved at kombinere forskning og organisationens forståelser. Ligeledes har vi skullet forholde os til projektets interesse samtidig med, at det er vigtigt at tilgodese de rammer og ønsker, der er i selve organisationen for udformningen af produkter til sociale medier. Vi har været bevidste om organisationens *tone of voice* og har skullet finde et balancepunkt mellem at bevare denne, men samtidig også have en åbenhed over for eventuelt nye og bedre måder at kommunikere til målgruppen på. Dette har især været vigtigt i udarbejdelsen af specialets praktiske produkter. Da Dialog mod Vold står som afsender på produkterne, er det vigtigt, at de evalueres og godkendes af organisationen inden offentliggørelse. Ifølge forskningslitteraturen kan udøverne i forbindelse med at skulle søge frivillig hjælp blive hæmmet af at blive konfronteret direkte med deres handlinger. Det gælder både i forhold til organisationens navn, hvor ordet vold indgår, men også ud fra et identifikationsperspektiv, da udøverne kan have svært ved at erkende og acceptere deres handlinger som direkte voldelige. Nedtoningen af vold som begreb og handling i produkterne er dog i modstrid med organisationens forudsætning om, at udøverne skal være klar over, at de er voldelige med et ønske om at ændre det. Dette har betydet, at vi i kraft af vores dobbeltrolle skulle forene begge synspunkter og interesser, for at kommunikationen kunne blive så succesfuld som muligt samtidig med at stemme overens med organisationens krav og identitet.

Vores forankring inden for organisationen kommer ydermere til udtryk i, at vi ikke kun i produkterne, men også gennem undersøgelsen har valgt at anvende organisationens egne valg af termer. Det kommer bl.a. til udtryk ved, at vi konsekvent bruger henholdsvis udøver og udsat frem for krænker og offer. Specialet benytter ligeledes de samme definitioner af vold og

voldstyper, som organisationen og Lev uden Vold, som er den nationale enhed inden for voldsområdet, selv baserer deres praksis ud fra.

Casestudiet

Følgende afsnit vil gennemgå specialets overordnede metodiske tilgang, hvortil vi har valgt casestudiet. Her vil de metodiske til- og fravalg blive specificeret, og specialets teoretiske og empiriske valg vil ligeledes blive gennemgået. Overordnet tager vi afsæt i professor Bent Flyvbjergs anbefalinger til casestudie som metodisk tilgang, hvilket kombineres med Knud Ramians forståelser af casestudie i praksis.

Vi har i arbejdsprocessen anvendt professor Bent Flyvbjergs tre trin og hermed indsamlet rådata i form af teori og empiri, systematiseret dataene og derefter lavet caseberetning og analyse (Flyvbjerg, 1988: 8). Analysedelen i vores projekt er udarbejdelsen af produkterne, der er lavet på baggrund af specialets teori og empiri. Bent Flyvbjerg definerer casestudiet ud fra Merriam-Webster's dictionary (2009), der beskriver det som: "*Case Study. An intensive analysis of an individual unit (as a person or community) stressing developmental factors in relation to environment.*" (Flyvbjerg, 2011: 301).

Ud fra ovenstående definition sker et casestudie altså på baggrund af et valg om at undersøge et individuelt fænomen, organisation eller samfund. Det er altså valget om at undersøge en enkeltstående case, der er afgørende for, hvornår noget er et casestudie. Ifølge Flyvbjerg bidrager et casestudie som strategisk metodisk tilgang med kontekstafhængig og dybdegående viden til forståelse og undersøgelse af et givent fænomen. Han mener, at en case kan undersøges med en lang række forskellige metoder, hvorfor casestudiet nærmere er et valg om, *hvad* man vil undersøge frem for, *hvordan* (Flyvbjerg, 2011: 301).

I specialet undersøges udøvere af vold i nære relationer som fænomen, og tillige hvordan vi ud fra en undersøgelse af målgruppen bedst muligt tilrettelægger medieprodukter, der motiverer flere til at søge frivillig hjælp hos organisationen Dialog mod Vold. Vi har valgt casestudiet som vores metodiske tilgang, da metoden hjælper os til at få en detaljeret og dybdegående forståelse af en enkeltstående case, og da vi især er optaget af kompleksiteten og karakteren af den specifikke sag, der undersøges (Bryman, 2016: 60). Fænomenet kan siges at bestå i undersøgelsen af udøverne af vold i nære relationer, hvilket både er komplekst og diffust, hvorfor vi undersøger fænomenet med et konkret udgangspunkt i Dialog mod Vold som case.

Specialets undersøgelse af et enkeltstående fænomen stikker dog på visse punkter ud fra det klassiske helhedsorienterede casestudie, da vi mere fokuseret undersøger et fænomen forankret i organisationen frem for at undersøge organisationen i sig selv. Vi har dermed valgt, at specialet skal bestå i et *single indlejret casestudie*, da vi ikke har fokus på alle aspekter af Dialog mod Volds arbejde, men alene ønsker at undersøge problemstillingen ud fra et udøverperspektiv. Det er dermed kun dele af casen, vi analyserer og undersøger, modsat et helhedsorienteret casestudie, hvor casen i sin helhed er undersøgelsens fokus (Ramian, 2012: 83). Et alternativ til dette kunne ligeledes være et multicasestudie, hvor resultater fra flere casestudier kunne bruges til at undersøge sammenhænge og forskelle mellem feltets forskellige organisationers kommunikation til udøvere og udsatte. Dette ville dog betyde et bredere problemfelt, hvilket ligger uden for de tidsmæssige og praktiske rammer for dette speciale.

Som strategisk metodisk tilgang lever specialet op til fællestrækkene ved casestudie som aktørorienteret med en induktiv analysetilgang. Specialet bygger dermed på en kontekstuel- og praksisviden med udgangspunkt i udøveren som studeret fænomen, hvor begreber, beskrivelser og analyser udvikles induktivt i casen (Flyvbjerg, 1988: 5). Den induktive tilgang kommer til udtryk i specialets brug af viden og empiri, hvor vidensindsamlingen fra en lang række kilder og ekspertudtalelser benyttes som en generaliserbar viden, der danner grundlag for udviklingen af produkter til målgruppen.

“Case studiets rigorisme er den, som følger af at gå tæt på virkeligheden og teste alle opfattelser direkte i forhold til fænomener, som de udfolder sig i praksis, d.v.s. på virkelighedens præmisser, ikke undersøgelsens” (Flyvbjerg, 1993: 154).

Ovenstående citat afspejler specialets fremgang og tilgang til undersøgelsen ved at kombinationen af det teoretiske og den praktiske erfaring til sidst testes ud fra succesraten af modtagelsen af undersøgelsens kommunikationsprodukter. Specialets empiri og vidensindsamling danner dermed grundlag for de praktiske produkter, hvilket slutteligt vil offentliggøres og afprøves på målgruppen. Specialets analyserende elementer er både teoretisk og empirisk baseret, hvilket i stor udstrækning er, hvad der driver specialets resultater og konklusion. Vi har derfor en generelt induktiv tilgang til de analytiske dele, da empiri og teori bruges til at skabe en generaliserbar viden til brug i produktudviklingen.

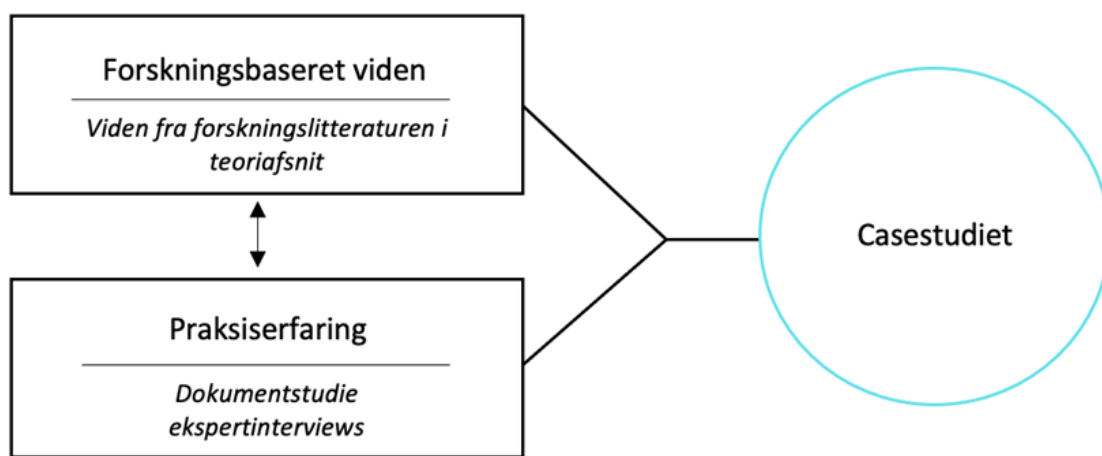
Vi benytter i specialet casestudiet med henblik på at skabe et bidrag til feltet for udøvere af vold i nære relationer generelt og til organisationen selv. Da vi i forbindelse med dette speciale

ikke har kunnet samle empiri ved direkte kontakt med udøverne i Dialog mod Vold, suppleres casestudiet i stedet af en litteraturmæssig indsamling af den nuværende viden om udøveren, hvilket skiller sig ud fra den gængse anvendelse af casestudie ved, at vi indsamler viden om målgruppen udover den, der findes i organisationen. Dette valg skyldes dog, at det i forbindelse med vores undersøgelse ikke har været hensigtsmæssigt at kontakte udøvere, der har været i behandling i Dialog mod Vold. Vi har derfor set os nødsaget til at indhente information og forståelse for målgruppen andetsteds, hvilket med en kombination af eksperterne i organisationen, praksiserfaring og teori skaber en alternativ ramme og tilgang til vores viden om målgruppen. Det betyder, at vi med specialet skaber et konkret bidrag til forskningsfeltet og til organisationen i overensstemmelse med dens organisations- og kommunikationsmål. Casestudiet er på grund af sin kontekstafhængighed generelt blevet kritiseret for ikke at skabe generaliserbar viden, hvilket Flyvbjerg ikke mener holder vand, så længe forskeren vælger den rigtige case på en strategisk baggrund (Flyvbjerg, 2011: 302). Ud fra specialets videnskabsteoretiske ståsted er vi dog opmærksomme på, at den viden, vi producerer, blot er en sandhed ud af mange, hvorfor målet ikke er at skabe en endelig og objektiv sandhed med vores produkter.

Casestudiet associeres ofte med kvalitativ forskning og benytter metoder som deltagerobservationer og semistrukturerede interviews (Bryman, 2016: 61). Ud fra casestudiets sigte mod dybde og helhedsomfattende undersøgelser bør casestudiet ydermere baseres på en kombination af data og indsamlingsmetoder, hvilket i vores tilfælde kan bidrage til forskellige indgangsvinkler til, hvem og hvad udøvere af vold i nære relationer er. Det kunne f.eks. være spørgeskemaer, observationer, kvalitative interviews og dokumentstudier (Flyvbjerg, 1988: 11). Ved brug af flere indsamlingsmetoder kan hver metodes styrker udnyttes, og svagheder afdækkes. Dette styrker ligeledes validiteten og reliabiliteten for casestudiet.

Vi har på baggrund af den sårbare målgruppe ikke haft mulighed for at observere udøvere ved at sidde med under behandlingen eller lignende. I stedet har vi observeret tendenser på organisationens sociale medier, der har kunnet give os et billede af, hvad der ud fra sociale mediedata har virket på målgruppen, og i samspil med teori og ekspertinterviews har vi udarbejdet produkterne. Vi finder det ligeledes relevant for vores undersøgelse, at casestudiet som forskningsmetode er velegnet til at kombinere forskellige typer af data og indsamlingsmetoder. Som det tidligere blev klart, udgøres specialets empiriske grundlag af en kombination mellem standardiseret teoretisk viden forankret i forskningslitteraturen og

praksiserfaring i form af ekspertinterviews med Dialog mod Volds eksperter, interne dokumenter og undersøgelser af deres praksis. Specialets vidensindsamling inden for forskningslitteraturen vil blive præsenteret og gennemgået i den senere forskningsoversigt. Viden fra praksiserfaringen indgår dog som led i casestudiets metodiske empiriindsamling i form af ekspertinterview og dokumentstudie, hvilket vil blive berørt i det kommende afsnit. Kombinationen af de to forskningstraditioner betyder, at casestudiet som projektets overordnede metodiske tilgang både repræsenterer begge forskningspraksisser inden for det psykosociale felt og samtidig forankres i den fulde, tilgængelige viden (se model 1).

Model 1: Model over specialets casestudie ved kombination af forskningstraditioner

Praksiserfaring som vidensgrundlag

Vi benytter os af to metoder til dataindsamling i dette speciale - dokumentstudie og kvalitative interviews. Derudover har vi indsigter og erfaringer fra at arbejde i organisationen.

Dokumentstudie

I specialets casestudie inddrager vi et dokumentstudie af organisationens interne dokumenter til at supplere og understøtte vores viden om organisationen og udøveren. Ifølge Flyvbjerg er dokumenter vigtige datakilder, da de gør det muligt at tilgå viden, der går forud for det studerede fænomen (Flyvbjerg, 1988:11).

Vi har her foretaget en målrettet søgning og efterspørgsel på interne dokumenter i Dialog mod Vold. Dette har været ved hjælp af vores adgang til organisationens interne data- og

forskningsdatabase samt med hjælp fra interne kontakter i organisationen. Vi har på den baggrund fået adgang til evalueringer, oplægsmateriale, sociale medieprofiler og data, samt Dialog mod Volds behandlingsramme (Bilag 1). Dokumentstudiets fund fremgår især i casebeskrivelsen herunder beskrivelsen af behandlingsforløb i Dialog mod Vold samt beskrivelsen af organisationens nuværende kommunikationsindsatser på de sociale medieprofiler ved brug af tilgængelige interne data fra platformene. Ydermere har dokumentstudiet givet os en generel indsigt i organisationen, hvilket kommer til udtryk gennem specialet.

Det kvalitative forskningsinterview

Følgende afsnit vil bestå af en kort præsentation af det kvalitative forskningsinterview og vores etiske overvejelser og valg. Præsentationen baseres på baggrund af Steiner Kvaales og Svend Brinkmanns bog, *Det kvalitative forskningsinterview som håndværk*. Formålet med det kvalitative forskningsinterview er ifølge Kvale og Brinkmann at få adgang til og forstå subjekters oplevelser og synspunkt af et fænomen i deres livsverden, hvilket kan oversættes til den verden, subjekter møder i deres hverdagsliv (Kvale & Brinkmann, 2015: 19).

Specialets interviews er udført med henblik på at indsamle viden om organisationens processer samt forståelser af sig selv og ikke mindst viden om og erfaringer med udøveren. Denne viden skal bidrage til at besvare, hvordan Dialog mod Volds sociale medier kan benyttes til at skaffe flere henvendelser. I specialet benytter vi ekspertinterviews som interviewmetode, da det med disse er muligt at afdække kvalificeret viden om et område, hvilket giver indsigt i tematikker og problematikker, som ellers ikke er tilgængelige. Dette kommer især til udtryk i, hvordan interviewene har givet indsigt i mulige forbedringer og psykologernes egen erfaring med udøverne.

Vi har foretaget to kvalitative ekspertinterviews, der har til formål at give os og læseren en mere dybdegående indsigt i organisationens kommunikations- og behandlingsmæssige processer og ønsker for fremtiden. Ved at foretage kvalitative ekspertinterviews får vi også en dybere indsigt i de bagvedliggende processer, der ikke på samme måde kommer til udtryk i det udarbejdede materiale, der er tilgængeligt på organisationens hjemmeside eller ligger udgivet til internt brug. Ydermere kan vi på denne måde få en potentiel indsigt i den tavse og praksisbaserede viden.

Vi har valgt at interviewe organisationens udviklingsdirektør, Annika Svensson, der har været med fra starten, da Dialog mod Vold blev stiftet, og derfor kan give os en indsigt i, hvordan organisationen har udviklet sig frem til i dag - også på den kommunikationsmæssige front. Hun kan ligeledes give et billede af de ønsker, organisationen har for fremtiden, og hvordan vi via kommunikation på sociale medier kan hjælpe Dialog mod Vold længere på vejen mod at nå disse mål. Ud fra interviewets formål om en dybere indsigt i organisationen herunder mål og arbejdsprocesser har vi med vores interviewguide valgt at spørge ind til organisationens nuværende status og udgangspunkt, herunder mål, vision og mission, deres eget syn på det arbejde, der udføres samt adskillelse fra andre organisationer i feltet. Derudover havde organisationens fremtidige mål vores interesse (Bilag 2). Interviewet med Annika er dermed vores indblik i den formelle organisation, som den er nu, samt hvordan den forstår sig selv, hvilket vi primært har gjort brug af i specialets casebeskrivelse, og fastsættelse af målene for kommunikationsindsatserne.

Vi har med specialets ekspertinterviews haft to forskellige videnshensigter, hvorfor vi i interviewet med psykolog, Anna Harpviken, har formet interviewguiden ud fra en hensigt om at få et indblik i praksis fra en af de eksperter, der har den direkte kontakt med målgruppen, og derfor udover undersøgelser og andre statistikker vil kunne give os det mest konkrete billede af udøveren og dennes behov i forhold til en motiverende kommunikation. Interviewguiden indeholder dermed andre spørgsmål sammenlignet med det første interview ved i højere grad at spørge ind til udøverens behandlingsforløb og især spørgsmål om de mest effektive måder at kommunikere til målgruppen på ud fra hendes praksiserfaring (Bilag 3). I undersøgelsen kan Anna som interviewperson dermed siges at stå i stedet for den egentlige målgruppe, da hun er den, der kommer tættest på udøverens perspektiv. I interviewguiden har vi samtidig valgt at spørge til, hvad vi specielt skal være opmærksomme på ved henvendelse til målgruppen, hvilket ydermere udbygger modtagerperspektivet med brugbare forbehold, hvilket kan sikre, at kommunikationen ikke slår fejl grundet misforståelser eller andet. Annas udtalelser fra ekspertinterviewet figurerer specielt i specialets teoriafsnit som repræsentation for praksiserfaringen samt i produktudviklingen.

De kvalitative interviews i dette speciale er dermed ikke foretaget med henblik på en analyse, men derimod for at give os et endnu bedre kendskab til målgruppen og danner derfor også baggrund for en stor del af den data, der ligger til grund for specialets casestudie. Vi har valgt at foretage semistrukturerede interviews, da denne form lægger op til interaktion mellem vores

spørgsmål og informanternes svar. Den løse form giver ligeledes vores informanter mulighed for at komme ind på områder og pointer ved målgruppen, som vi som forskere måske ikke havde tænkt med i udformningen af vores interviewguide (Tanggard & Brinkman, 2015: 36). Vi havde et ønske om, at interviewene skulle udvide vores horisont og give os et bedre kendskab til målgruppen (Tanggard & Brinkman, 2015: 42).

Ved at have foretaget interviews direkte med målgruppen havde vi kunnet få et indblik i målgruppens egen livsverden, subjektive holdninger, opfattelser og behov, når det kommer til at skulle blive motiveret til at søge hjælp gennem sociale medier. På grund af den sårbare målgruppe og organisationens anonymisering af deres klienter har det ikke været etisk hensigtsmæssigt for os at foretage disse interviews og observationer. Muligheden for især at observere målgruppen ville kræve, at vi fik adgang til at sidde med under behandlingssessioner med klienter, hvilket ville have påvirket praksis og fortroligheden mellem klient og behandler i for høj en grad. Vi har derfor brugt ekspertinterviews og observeret tendenser på organisationens sociale medier for at opnå viden. Alternativt til målgruppens egne udtalelser har vi afdækket vidensområdet ved brug af forskningslitteraturen, hvilket afspejler andre forskeres data og viden om målgruppen på baggrund af anderledes empiri end den, vi har kunne tilgå og producere.

Etik

Da det kvalitative interview anses som en professionel samtale, hvor samspillet mellem interviewer og interviewpersonen konstruerer brugbar viden, er der en række etiske og moralske problemstillinger, der skal tages stilling til forud for interviewene. Her lægger Kvale og Brinkmann især vægt på aspekter som det informerede samtykke, fortrolighed og forskerrollen (Kvale & Brinkmann, 2015: 105). Det informerede samtykke betyder, at deltagerne skal være informerede om undersøgelsens formål og rammer, de overordnede træk i forskningsdesignet og hvilke konsekvenser, der kan opstå ved at deltage i projektet. Vi har på baggrund af disse overvejelser startet de to interviews op med at indhente mundtligt informeret samtykke fra begge informanter. Her har vi fået tilladelse til at citere deres udsagn i specialet og bruge deres fulde navne. De er ligeledes blevet oplyst om, at specialet vil blive udgivet og dermed være offentligt tilgængeligt (Kvale & Brinkmann, 2015: 116). Kvale og Brinkmann påpeger, at man kan beskytte informanterne ved at anonymisere dem, men at det samtidig også kan fratage dem deres stemme, hvilket vi netop mener har en vigtig rolle i forbindelse med ekspertinterviews. Da interviewpersonernes stilling og rolle i organisationen er det, der knytter

etos til dem, er det med til at gøre deres stemme valid og vidensforankret i forhold til at bakke op om anden teori og selve undersøgelsen (Kvale & Brinkmann, 2015: 119-120).

ORGANISATIONEN - Dialog mod Vold

I det følgende afsnit vil projektets samarbejdspartner og case Dialog mod Vold præsenteres. Det vil indeholde en beskrivelse af organisationen herunder opbygning, mål, formål, nuværende indsatser og behandlingsforløb, samt en sammenligning med andre NGO'er inden for feltet. Dette har til formål at give læseren en forståelse af organisationen og dermed projektets case. Ud fra Dialog mod Volds egne organisationsmål og kommunikationsmål vil vi ligeledes opstille kommunikationsmål for specialets praktiske element, hvilket skal sikre, at vi og organisationen arbejder mod samme mål for et fælles virke.

Kortlægning af feltets behandlingstilbud

I Danmark er al vold kriminaliseret i straffeloven, og der skelnes ikke mellem generel vold og vold i nære relationer. Dog er psykisk vold kriminaliseret som en særskilt strafbestemmelse med straffelovens §243 og kan straffes med fængsel i op til tre år. For at blive dømt for bestemmelsen kræves det, at der er et særligt forhold mellem udøveren og den udsatte, hvilket ofte betyder, at bestemmelsen bruges i forbindelse med vold i nære relationer. Lovgivningen er lavet med henblik på at stoppe vold i Danmark. Udover et forsøg på at komme problematikken til livs via sanktioner arbejder flere kvindekrisecentre, mandekrisecentre og andre rådgivnings- og ambulante tilbud med det fælles mål.

Lev Uden Vold er Danmarks Nationale enhed, og anses også som toppen af paraplyen inden for området. De arbejder ” (...) for at sikre mere og bedre hjælp til mennesker, der oplever vold i nære relationer. Det vil vi gøre med konkrete tilbud til voldtægts ofre, voldsudsatte og voldsudøvere, mere viden på området, øget opmærksomhed og mere debat i samfundet.” (Lev Uden Vold, 2023). Deres nationale hotline er åben hele døgnet, og her kan udsatte, udøvere, mænd, kvinder og børn ringe for at få hjælp eller rådgivning til, hvilket ambulante tilbud, der ellers passer til den enkeltstående situation. På den måde kan Lev Uden Vold siges at have visitations- og henvisningsrollen inden for området (Lev Uden Vold, 2023). Det betyder, at flere af de frivillige henvendelser til Dialog mod Vold er kommet fra Lev Uden Vold. Derfor har Lev Uden Volds kommunikationsmæssige indsatser ligeledes stor betydning for vores case,

da disse også kan være med til at øge antallet af henvendelser, hvilket kan siges at udgøre en sekundær faktor til det problem, dette speciale søger at bidrage til.

For at kortlægge tilbuddene på området har vi valgt at dele dem op i *voldsudsatte, voldsudøvere og børn*. Der er rigtig mange aktive aktører inden for feltet, og flere samarbejder om at sætte fokus på området. Denne kortlægning vil dog være over de ambulante tilbud, der giver hjælp til ovenstående tredeling i form af rådgivnings- eller terapiforløb. De forskellige grupper behandles typisk af forskellige organisationer. For kvinder og mænd, der er udsat for vold i nære relationer, findes Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK), Danner og Mandecenteret, der alle tilbyder hjælp og ly til folk, der har brug for at komme væk fra en voldelig partner. Lev Uden Vold driver ligeledes pladsoversigten over samtlige kvinde- og mandekrisecentre i landet, hvilket igen understreger Lev Uden Volds henvisningsrolle. Udøverområdet dækkes af Dialog mod Vold, der udover Lev Uden Volds telefoniske rådgivningstilbud: *Slip volden*, er det eneste tilbud til denne målgruppe. Børne- og ungeområdet dækkes af Mødrehjælpen og Bryd Tavsheden.

Dialog mod vold som organisation

I udarbejdelsen af dette speciale har vi samarbejdet med organisationen Dialog mod Vold. Den er en del af den større nonprofit organisation, Askovfonden, der igennem en række initiativer i mange år har udviklet sociale løsninger, og hver dag hjælper mennesker, der er udsatte, til et bedre liv og tilværelse. Dialog mod Vold er et behandlings- og kompetencecenter, der arbejder for at forebygge og stoppe vold i nære relationer ved først og fremmest at have fokus på voldsudøveren. Til Dialog mod Volds særlige tilgang udtaler organisationens udviklingsdirektør Annika Svensson, at:

“Vi ser vold, som noget man selv skal tage ansvar for, og vi har ikke en kønsspecifik holdning til det, men vi tager et udøverperspektiv, og vi tror på, at ved at hjælpe den, der udøver volden, så kan vi også stoppe volden for partneren og for børnene. Børn skal ikke vokse op med vold og kan leve et liv uden vold. Og en partner, der får mulighed for også at leve et liv uden vold, og det er uanset, om de er sammen eller ej. Jeg synes, vi adskiller os mest fra andre på den måde, vi betragter volden på.” (Bilag 4: 2).

Organisationen har eksisteret siden 2002 og tilbyder terapeutisk behandling til udøvere af vold i nære relationer, men også til resten af den voldsramte familie i forbindelse med partnere og

børn til udøveren (Dialog mod Vold, 2023). Dialog mod Vold blev etableret efter den daværende VK-regerings handleplan til bekæmpelse af vold mod kvinder, men har i takt med debatten i dag udviklet sig til ikke at skelne mellem køn, da både mænd og kvinder kan være udøvere af vold (Regeringen, 2002: 9-10). Behandlingstilbuddet er gratis og gælder for alle, der er udøvere af vold i nære relationer på over 18 år og foretages af specialuddannede psykologer. Forudsætningen for at kunne starte i et forløb hos Dialog mod Vold er først og fremmest, at udøveren selv henvender sig med sit problem og herved frivilligt søger hjælp. Dialog mod Vold samarbejder ligeledes med kriminalforsorgen, hvor den indsatte sagsbehandler kan kontakte organisationen, hvilket også gælder sagsbehandlere fra andre sociale myndigheder. Dialog mod Volds finansiering sker igennem finansloven og samarbejdskontrakter med bl.a. kommuner, politi, kriminalforsorgen og andre aktører.

Organisationen består af fire fysiske afdelinger i København, Aarhus, Aalborg og Odense og er ved udgangen af 2022 udvidet yderligere med en digital afdeling, der nu tillader klienter at få behandling online, hvis de er forhindret i at kunne transportere sig frem til en af de fysiske afdelinger (Dialog mod Vold, 2023). På den måde dækker de også over yderområderne i Danmark. Organisationen har omkring 35 ansatte, der udgøres af ledergruppen, behandlere og andre administrative arbejdere. Dialog mod Vold har en af landets største vidensbanker og måler løbende på effekten af behandlingen via metoden FIT: Feedback Informed Treatment. Bl.a. ved vi, at 82% af dem, der har modtaget behandling i Dialog mod Vold, svarer, at de ikke har udøvet vold i nære relationer i løbet af det første år efter endt behandling (Askovfonden, 2022). Dialog mod Vold har derudover samarbejdsprojekter med fokus på videns- og kompetenceudvikling samt implementering af indsatser blandt andre fagprofessionelle (Oldrup, 2020: 209).

Organisations- og kommunikationsmål

Følgende afsnit tager udgangspunkt i Kirk Hallahans forståelse af en organisations målsætninger, hvilket vi vil bruge til at klargøre Dialog mod Volds organisationsmål og kommunikationsmål, hvorefter vores egne kommunikationsmål og konkrete mediemål for specialet sættes. Det skal sikre, at vi både arbejder i samme retning som organisationen, men vil samtidig også hjælpe os med at tydeliggøre de målsætninger, som vi ønsker at opnå via kommunikation.

Professor i kommunikation og journalistik på Colorado Universitet, Kirk Hallahan, fremlægger i sin artikel *Organizational goals and communication objectives in strategic communication* vigtigheden af relevante målsætninger i en organisation for at aktiviteterne bliver meningsfulde.

“Organizational goals are end results pursued by an entity at the organizational, division or unit level, whether or not any communication activity is undertaken, whereas communication objectives are changes in behavior by people (or other entities) that are the direct outcome of strategic communication activities, and which aim (and are necessary) to achieve organization goals.” (Hallahan, 2014: 247).

Ud fra Hallahans artikel skal organisationsmål forstås som slutresultatet for en organisations aktiviteter. Det vil sige, at de overordnede strategiske målsætning, repræsenterer en ønsket fremtidig tilstand, der skal være retningsbestemmende for de kommunikative handlinger. Ifølge udviklingsdirektør for Askovfonden er det overordnede organisationsmål i Dialog mod Vold, at:

“Vi skal udrydde vold i Danmark. Det er det største. Missionen, det er at tilbyde voldsramte familier en mulighed for at få et liv uden vold, og vores vigtigste rolle er at hjælpe flest muligt, bedst muligt. Derfor også bidrage til at flere kan få hjælp så hurtigt som muligt”
(Bilag 4: 2).

Udover et overordnet mål om at udrydde eller i hvert fald nedbringe volden, er missionen hertil at hjælpe flest muligt bedst muligt, da de ved at hjælpe udøverne også hjælper de udsatte. Målet for organisationen kan på en anden måde siges at være at gøre sig selv overflødig.

Ud fra det overordnede mål om at nedbringe vold ved at hjælpe flest muligt dannes organisationens kommunikationsmål. Disse mål beskriver Hallahan som konkrete målsætninger, der skal fungere som kommunikative pejlemærker. Det vil sige en ønsket ændring for en relevant målgruppe, hvad enten det kommer til viden, holdning eller handling, hvis indsætter understøtter organisationsmålene (Hallahan, 2014: 248).

“Det vigtigste simpelthen er at række ud til flest muligt. Og når man ikke bare får kæmpe midler til at gå ud med kampagner, så er det jo især vigtigt at være synlig andre steder også og være en aktiv spiller politisk og i medierne. Også i forhold til at indsamle data og formidle dataene omkring resultater og målgruppen - altså hvordan den ser ud. Der ligger også en kommunikativ opgave i at komme ud til den brede masse, især fordi der er kommet en øget kapacitet igennem tiden, og ventelisterne er blevet bragt lidt ned.” (Bilag 4: 3).

Ud fra ovenstående udtalelse fra udviklingsdirektør Annika Svensson er et af kommunikationsmålene blot at nå ud til flest muligt, hvilket ikke siger noget om, hvor mange og hvem disse indebærer. Dialog mod Vold har dermed sat kommunikationsmål, der på visse punkter ikke er målbare og med fordel kan konkretiseres ved f.eks. at have flere kommunikationsmål, der henvender sig til forskellige målgrupper. Et andet mål er at være en synlig og aktiv spiller i medierne, hvilket også kan have indvirkning politisk. Dette mål kunne ligeledes udformes mere konkret ved f.eks. at være top of mind af relevante behandlingstilbud i Danmark eller at opnå flere midler fra offentlige myndigheder og ministerier, hvilket dog generelt er et mere langsigtet mål. Slutteligt kommer dataindsamling og formidlingen af dataen til målgruppen. De to første kommunikationsmål henviser til specialets produktmål, hvor det sidste i højere grad udgør et akademisk undersøgelsesmål for projektet.

Med specialets praktiske indsatser søger vi at hjælpe Dialog mod Vold til at opnå målet om højere eksponering til flest muligt. Vi vil dog specificere dette mål, ved at den gruppe, vi søger at eksponere til, ikke omhandler flest mulige af den samlede befolkning, men derimod flest mulige fra målgruppen. Med vores kommunikationsindsatser søger vi derfor at indskrænke målgruppen til at være mindre og mere konkret, hvilket også hjælper kommunikationen til at være målrettet og tilpasset i både udformning, indhold og budskab. Vi anerkender dog de forskellige sekundære målgrupper i Dialog mod Vold i form af pårørende og politiske instanser, som vi mener bør have deres egen målrettede kommunikation. En øget eksponering giver samtidig mere synlighed, hvilket vi med vores indsatser også søger at hjælpe til. Vi kan med kommunikationsindsatserne også sige, at vi bidrager til dataindsamling i organisationen, både til intern og ekstern brug, i form af ny information om målgruppen og dens adfærd på sociale medier. Det sker i kraft af den data, som organisationens sociale medieprofiler muliggør. Udover Annika Svenssons udtalte kommunikationsmål vil vi selv tilføje et sidste mål for Dialog mod Vold, der går ud på at opnå flere klienthenvendelser, da de ovenstående mål blot henviser til opmærksomhed, viden og oplysning hos målgruppen. Handlingselementet

er dermed ikke repræsenteret, hvilket er hele dette speciales slutmål - at opnå flere frivillige henvendelser gennem kommunikation. Dette mål udgør dermed det sidste produktmål for undersøgelsen.

Mediemål er de mest konkrete og målbare mål i organisationen, hvilket bør afspejle kommunikationsmålene. Mediemål bruges til at måle modtagelsen og eksponeringen af de respektive kommunikationsindsatser (Just & Guldbrandsen, 2020: 132). For at gøre indsatsernes succes målbare i henhold til kommunikationsmålene har vi for specialets praktiske kommunikationselementer sat nedenstående mediemål:

- Fordoble antallet af eksponeringer sammenlignet med tidligere opslag på organisationens sociale medieprofiler.

I henhold til kommunikationsmålene er det dog ikke muligt at måle på, om eksponeringerne kun udgøres af udøvere, hvilket både er en datamæssig begrænsning, og også påvirkes af brugernes fravalg af cookies og platformens algoritme. Eksponeringer tæller dermed blot det antal personer, der har set Dialog mod Volds opslag og annoncer. Vi kan dog med betalt annoncering på platformene i højere grad styre, hvilke personer kommunikationen eksponeres for ud fra demografi, interesser, køn og beskæftigelse.

- Kommunikationsindsatserne skal være synlige, hvormed aktiviteten skal være på over 30 likes og 5 kommentarer sammenlignet med de nuværende opslags performance

Dette mediemål vil sikre, at Dialog mod Vold bliver mere synlig, hvilket udmønter sig i indhold, der i sin udformning lægger op til interaktion og handling. Likes og kommentarer kan både være med til at få opslag ud til flere personer, hvor aktivitet også viser interesse og engagement med indholdet.

- Opnå nye klienthenvendelser

Dette mediemål henviser til kommunikationens handlingsanvisende element, hvilket udmønter sig i reelle henvendelser. De overordnede mediemål er dermed de resultater, vi håber, at specialets kommunikation vil føre med sig.

I slutningen af interviewet med udviklingsdirektøren i Dialog mod Vold nævner hun organisationens fremtidige kommunikationsmålsætninger for deres fokus og målgruppe:

“Jeg tænker, at vores outreach i forhold til etniske minoriteter er begrænset. Vi har ikke så mange, men vi ved jo, at den gruppe også findes. Det samme gælder vores outreach i forhold til LGBTQ+ og til homoseksuelle par, der er vi ikke gode nok. Der skal vi gøre meget mere.”

(Bilag 4: 3).

Til trods for at ligge uden for dette speciales fokusområde bevidner ovenstående citat om behovet for fornyelse, nytænkning og nye målsætninger i en organisation, hvis den vil udvikle sig både i og med tiden.

Klienttilkomst og nuværende kommunikationsindsatser

Dialog mod Vold har gennem de seneste år allokeret flere ressourcer til ekstern kommunikation - især til digitale medier såsom hjemmeside og sociale medier. Dette tæller en ny hjemmeside i 2022, der i højere grad skulle afspejle organisationens visuelle identitet, gøre brugeroplevelsen bedre og sluttelig gøre det nemmere at søge hjælp. Med den nye bevilling i 2023 ønsker organisationen ydermere at tilskrive flere midler til eksterne kommunikationsindsatser og annoncering, da den nu har kapacitet til at håndtere flere nye henvendelser.

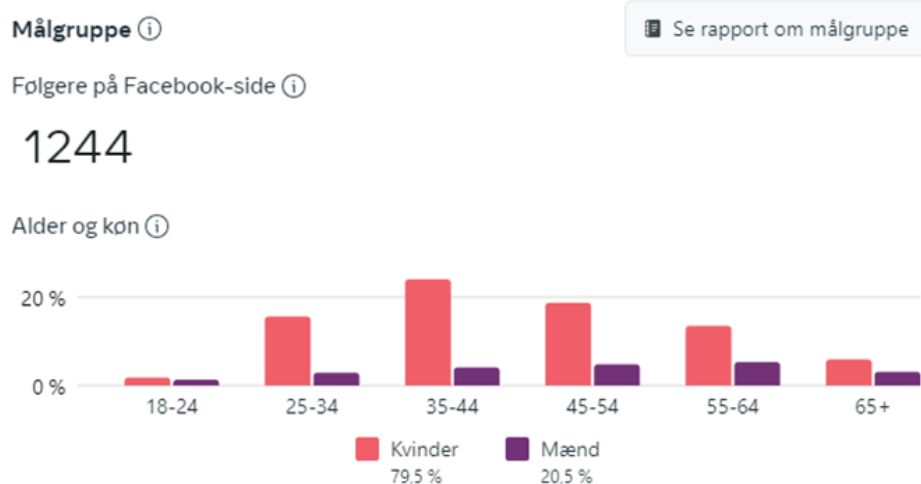
Dialog mod Vold har generelt ikke data på, hvilke platforme henvendelserne kommer fra. Det vil sige, at det for organisationen er ukendt, om udøverne får kendskab til organisationen gennem sociale medier, hjemmesiden, trykte medier, fra mund til mund eller andet. Dette skyldes grundlæggende, at udøverne ikke bliver spurgt om dette ved starten af deres behandlingsforløb. Som det senere vil blive klart, spørger psykologerne i opstartsforløbet ud fra et spørgeskema. Her indgår ikke et spørgsmål om, hvor og hvordan udøveren har henvendt sig. Hvor henvendelserne kommer fra, kan siges at være en værdifuld viden for organisationen, da det dermed kan blive klart, hvordan ressourcerne fordeles bedst muligt i forhold til, hvad der virker bedst på målgruppen. Mapping af klienthenvendelserne synes dog at være en intern interessekonflikt mellem psykologerne og kommunikationsafdelingen i Dialog mod Vold, da psykologerne vurderer, at spørgsmålet puster sig op i praksis og tager tid fra behandlingen. De anser det som et kommercielt sigte, hvilket ikke bør være en del af behandlingen. Det er derfor en udfordring for organisationen at indsamle denne type data ved behandlingens start i kraft af uenigheden om at spørge udøverne ved første samtale, som altid udføres af en psykolog i udredningen. Dette er dog en debat, der stadig er aktuel i organisationen.

I udarbejdelsen af Dialog mod Volds nye hjemmeside blev en kontaktformular tilføjet, så en potentiel klient kan skrive sig op til at blive kontaktet, frem for at være nødsaget til at ringe eller sende en mail. På den måde er der potentiale for delvist at indsamle data om, hvilke og hvor mange henvendelser, der kommer fra hjemmesiden. Dataen, der er tilgængelig ved disse typer henvendelser, overføres dog ikke til Danjournal, når henvendelserne oprettes i dette sikre system, grundet GDPR. Både det tilgængelige data og potentialet ved at spørge udøverne ved første samtale om kendskabet, findes der derfor ikke data på i Dialog mod Vold, hvilket kan ses som et resultat af en interessekonflikt mellem det strategiske og praktiske formål i organisationen. I kraft af det begrænsede datasæt er det tydeligt, at det praktiske behandlingsformål for nuværende anses som vigtigere end det strategiske sigte til fordeling af ressourcer og kommunikationsindsatser i organisationen. Det er dog en almen intern overbevisning i Dialog mod Vold, at de fleste udøvere henvender sig ved at ringe. Manglen på data på dette område er på nuværende tidspunkt blot en præmis, vi må acceptere for dette speciale.

Hvilke medier henvendelserne kommer fra er ligeledes uklart. Udover frivillig henvendelse har Dialog mod Vold aftaler med offentlige institutioner, hvorfor udøvere af vold eller familier, der lever med vold, kan visiteres til behandling (Oldrup, 2020: 209). I en undersøgelse af 280 udøvere fra 2020 udarbejdet internt i Dialog mod Vold tegner der sig dog et billede af, at langt de fleste henvendelser er frivillige. Blandt undersøgelsens deltagere har 38 % henvendt sig frivilligt, 52 % er blevet henvist af Kriminalforsorgen, og 10 % er blevet henvist af Københavns Kommune (Volsing & Rasmussen, 2020: 7). Selvom de 52% er henvist fra kriminalforsorgen, anses dette stadig som frivillige henvendelser, da disse kræver en frivillighed fra udøveren til at gå i behandling hos Dialog mod Vold. Denne data kommer fra interviews med hver enkelt udøver, der har deltaget i undersøgelsen. Det viser at på trods af mange frivillige henvendelser, så er det henvisningen fra det kommunale system, der statistisk har skaffet flest henvendelser til organisationen. Dette på trods af, at Dialog mod Vold finder mest værdi i frivillige henvendelser på eget initiativ, da det afspejler en frivillighed og forandringsparathed hos udøveren, hvilket skaber gode forudsætninger for behandlingen. Dette er ydermere nogle tal, som vi søger at hjælpe til at forbedre med dette speciale. Til trods for at viden om tilgangen af henvendelserne nedprioriteres til fordel for den praktiske behandling, er dette dog vigtig viden til evaluering af vores kommunikationsindsats, da antallet af henvendelser blandt andet er udtryk for kendskabet til og effektiviteten af kommunikationen. Dette er dog blot relevant for

evaluering af specialets indsatser, hvor den potentielle tilgang af henvendelser generelt opfylder Dialog mod Volds kommunikationsmål.

Udover hjemmesiden er Dialog mod Vold til stede på sociale medier, hvor de har profiler på henholdsvis Facebook og LinkedIn. På Facebook har organisationens aktiviteter været størst med 34 opslag for hele 2022 til maj 2023, hvilket er et gennemsnit på 2,1 opslag om måneden (Askovfonden, 2022). På LinkedIn har Dialog mod Vold haft 14 opslag indenfor det sidste år (Dialog mod Vold, u.å.). Dialog mod Vold har overordnet flere følgere på LinkedIn med 1828 følgere sammenlignet med Facebook med i alt 1258 følgere. På LinkedIn kan følgerne også siges at bestå af personer, der udviser interesse for organisationen i en professionel sammenhæng i kraft af de omkring 600 flere følgere. Følgerne på LinkedIn består typisk også af ansatte i organisationen og andre fagprofessionelle.

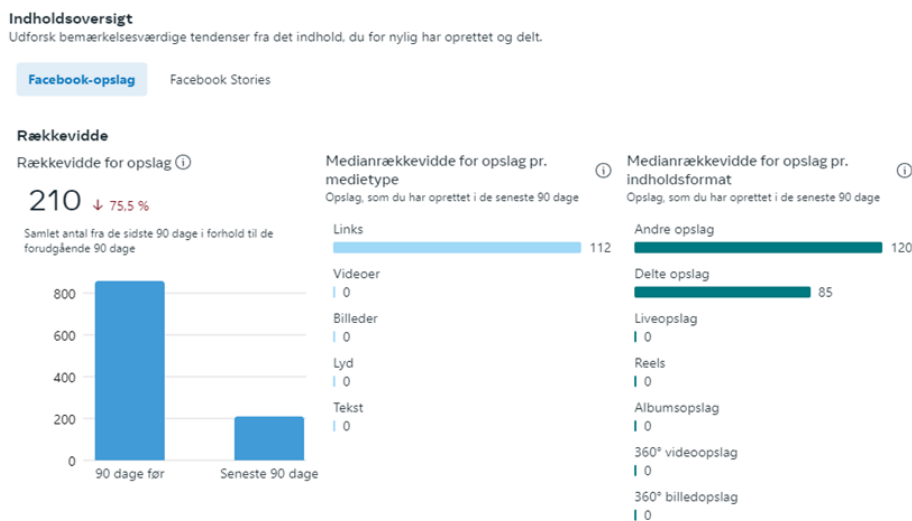
Billede 1: Facebook målgruppe

Som billede 1 visualiserer, består hovedparten af Dialog mod Volds målgruppe på Facebook af kvinder mellem 25 og 54 år. Målgruppens aldersmæssige fordeling ifølge behandlerne stemmer overens med den typiske alder for de øvrige udøvere i Dialog mod Vold. Indblikket i organisationens sociale mediedata viser også, at vi med vores kommunikationsindsatser i højere grad bør henvende sig til mænd, da der som tidligere nævnt statistisk set er flest mandlige voldsudøvere. Det vil derfor være hensigtsmæssigt for, at dataen i højere grad både kommer til at afspejle den reelle kønlige fordeling i målgruppen på Dialog mod Volds følgerdemografi, men fokuset vil samtidig øge chancen for flere henvendelser. Dette kan ydermere målrettes ved brug af betalt annoncering med de mandlige udøvere som fokuspunkt.

Billede 2: Facebook målgruppe fordelt geografisk

Som tillæg til Dialog mod Volds følgerdemografi viser billede 2 fordelingen af disse, hvor størstedelen af følgerne er placeret i de fire byer, hvor organisationen har afdelinger. Dette kan i sig selv siges at være hensigtsmæssigt, da der er større sandsynlighed for henvendelser fra udøvere, der fysisk er placeret tæt på behandlingsstederne. Det viser dog også behovet for mere oplysning om Dialog mod Volds nye, digitale behandlingstilbud, hvilket gør det hensigtsmæssigt at have et bredere geografisk fokus. Det er ligeledes et tilbud, vi vil inddrage i specialets indsatser.

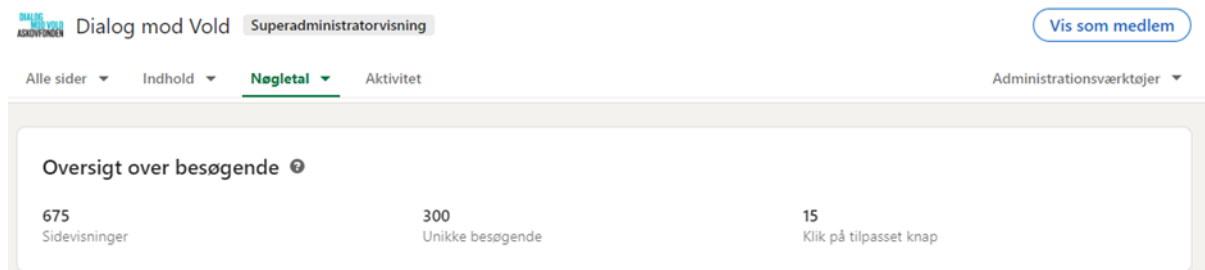
Billede 3: Gennemsnitlig rækkevidde på Dialog mod Volds Facebook

Billede 3 afspejler den gennemsnitlige rækkevidde for hver af Dialog mod Volds facebookopslag de seneste 90 dage, hvor det samlede antal eksponeringer lå på 210 personer. Medianrækkevidden er ydermere på 112 eksponeringer, hvilket betyder, at vi med specialets

indsatser søger at få et generelt højere antal eksponeringer pr. opslag i overensstemmelse med specialets fastsatte mediemål. Ud fra ovenstående indblik er det samtidig tydeligt, at Dialog mod Vold på alle deres opslag fra de seneste tre måneder udelukkende har gjort brug af link med et autogenereret billede fra hjemmesiden. Vi vil med vores indsatser dog producere og designe specialtilpassede billeder til hvert opslag ud fra vores viden om målgruppen, der samtidig vil indeholde et link til hjemmesiden, så modtageren kan søge mere information. Det vil formentlig både skabe større rækkevidde, interaktion og henvendelse, da kommunikationen dermed er tilpasset udøveren som målgruppe og ikke blot et tilfældigt visuelt indhold.

Billede 4: Generelle resultater for Dialog mod Volds Facebook

Billede 5: Generelle resultater for Dialog mod Volds LinkedIn

Ovenstående billeder afspejler Dialog mod Volds generelle resultater for deres indsatser på Facebook og LinkedIn, hvor blandt andet den samlede rækkevidde på siderne for opslagene i

hele 2023 ses at være 182.029 personer på Facebook og 675 på LinkedIn. Af de samlede sidevisninger på LinkedIn er 300 unikke besøgende, hvilket vil sige personer, der ikke har besøgt profilen før. Dette er derfor det besøgstal, vi ønsker at forbedre, da kendskabet til organisationen udvides ved de unikke besøgende. På Facebook ses samtidig en mere flad kurve fra februar og frem, der bevidner en ikke kontinuerlig aktivitet, hvilket kunne være med til at forbedre ovenstående resultater. Billede 4 vidner samtidig om et samlet antal besøgende på Dialog mod Volds facebookside på 615 personer samt en tilkomst på 19 nye følgere til siden. Ved at sammenholde alle tre dataudtræk bliver det tydeligt, at Dialog mod Vold har haft mange eksponeringer, men omvendt ikke har formået at få modtagerne til yderligere ud fra kommunikationen at like eller besøge Facebooksiden. Det kan dog skyldes opslagernes handlingsanvisning og formål om at føre brugeren videre til hjemmesiden.

I tråd med organisationen har vi valgt at fokusere på de kanaler, som Dialog mod Vold allerede er aktive på. Vi mener, at ovenstående tal er udtryk for et uudnyttet potentiale på organisationens nuværende profiler, da disse godt kan forbedres. At tilføje en ny mediekanal til de to eksisterende ville samtidig ikke være en holdbar fremtidig løsning, da denne profil formentlig ikke ville blive vedligeholdt. Dette understreget af organisationens eget ønske om så vidt muligt ikke at skulle håndtere flere profiler på sociale medier. Da Dialog mod Vold ikke har været kontinuerligt aktiv på Facebook og LinkedIn, har vi dermed valgt at efterleve dette og ikke at tilføje endnu et medie. Vi mener dermed, at en jævnt fordelt aktivitet på to profiler er bedre end lidt aktivitet på alle tre. For at specialets praktiske arbejde giver bedst mulig mening og danner den bedste grobund for organisationens fremtidige virke på sociale medier, fokuserer vi på platformene Facebook og LinkedIn, så disse både kan få bedre overordnede tal og forhåbentlig skaffe flere henvendelser gennem aktiviteterne.

Det kan dog diskuteres, hvor relevant et medie LinkedIn er til at skaffe henvendelser, da det som udgangspunkt er et professionelt medie til erhvervslivet. Det er derfor et oplagt kommunikationsmedie til at skabe fokus på emnet blandt fagprofessionelle og politiske instanser. LinkedIn kan dog også vise sig at være en effektiv måde at nå en udøver med en højere uddannelse eller få henvendelser gennem en sekundær målgruppe - for eksempel pårørende. Instagram ville dog være et givende og oplagt medie for at nå de yngre udøvere i målgruppen. 40 procent af den danske befolkning har i dag Instagram, hvor mediet især er brugt blandt de 13-29-årige (Stock, 2021). Dette gør platformen ideel til at skabe opmærksomhed blandt de yngre i målgruppen. På trods af at Dialog mod Vold ikke har en

Instagram-konto, gør Facebooks ejerskab af Instagram det muligt at lave betalt annoncering på mediet gennem organisationens Facebook-profil (Stock, 2021). Det har ikke alene potentialet til at skabe opmærksomhed og henvendelser hos målgruppen, men genererer også tal, som betyder, at organisationen på et oplyst grundlag kan tage et valg om flere medieplatforme.

Klientarbejde og behandlingsprocesser

Følgende afsnit har til sigte at forklare og gennemgå et normalt behandlingsforløb fra henvendelse til endt forløb hos Dialog mod Vold. Det skal give en forståelse af organisationens praktiske og behandlingsmæssige arbejde, hvilket er, hvad specialtets og organisationens kommunikationsindsatser generelt leder målgruppen til.

Dialog mod Volds behandlingsmål er, at behandlingen skal føre til et liv uden vold og følgevirkninger af volden. Det tidsmæssige aspekt af behandlingen hos Dialog mod Vold varierer fra klient til klient og kan vare op til maksimalt et år eller 35-40 sessioner. Et forløb skræddersyes til den individuelle klient, og rammen for behandlingen er, at der løbende skal evalueres på forløbet i samarbejde med *”klienten og evt. kolleger. Evt. også på klinisk konference. Der tages stilling til, om behandlingen fortsætter, ændres eller er på vej mod afslutningen. Hensigten med at evaluere løbende er at sikre, at vi fortsat har fokus på de mål, der er sat op for klienten (...)*” (Bilag 1). Behandlingen er faseopdelt og deles hos Dialog mod Vold op i følgende tre faser: *udredning, behandling og afslutning.*

Udredning

I udredningsfasen udarbejdes der i samarbejde mellem klient og behandler en overordnet behandlingsplan på baggrund af klientens mål. I udredningsfasen indsamles ligeledes en række informationer om klienten igennem et klinisk interview og et spørgeskema (Status 1) (Bilag 1). Her inviteres også til familiesamtaler eller fællessamtaler med partner, hvis det er relevant. Eventuelle partnere udredes også med interview og status 1.

Behandling

Behandlingen består af selve sessionerne, der tilrettelægges ud fra den individuelle klient og dennes eventuelle partner og familie. Her arbejdes der ud fra den plan, der er lavet i udredningsfasen og med målet at nå de forskellige delmål undervejs i processen. Når behandlingen er gennemført, er det generelle mål for alle klienter, at vedkommende eller hele

familien skal leve uden fysisk såvel som psykisk vold. Hensigten er, at hele familien har fået kendskab til deres sårbarheder og er blevet udrustet med værktøjer, der kan hjælpe dem med at vælge handlinger og reaktioner, der ikke indebærer vold. Der bliver ydermere arbejdet med følgevirkningerne af volden hos udøvere, men også hos eventuelle partnere og børn (Bilag 1). Hos Dialog mod vold bliver denne række temaer altid behandlet undervejs i forløbet: *sikkerhed, vold, følgevirkninger, ansvar og affektregulering*.

Afslutning

Her taler psykologen og klienten om, hvordan forløbet bedst muligt afsluttes med henblik på at fortsætte de nye og bedre handlingsmønstre. Afslutningen planlægges og italesættes allerede tidligt i forløbet, og der er især fokus på, hvad klienten har af læringspunkter og tilbagefaldsforebyggelse. Når forløbet afsluttes, gennemføres AIM status 2, der er en evaluering af forløbet, og klienten orienteres om status 3, der foretages som en opfølgende samtale eller spørgeskemaundersøgelse et år efter endt forløb (Bilag 1).

TEORI & FORSKNINGSOVERSIGT

Følgende afsnit vil bestå af specialets teoretiske vidensindsamling af, hvad der skaber, udgør og karakteriserer en voldsudøver. Herefter vil vidensindsamlingen om udøverne som sårbar målgruppe samt kommunikation på sociale medier undersøges. Viden fra litteraturen vil samtidig suppleres af udtalelser fra eksperterne i Dialog mod Vold, der tilsammen vil danne grundlag for udarbejdelsen af specialets praktiske element og udgøre en samlet vidensbank for fremtidige kommunikationsindsatser i Dialog mod Vold.

Definition af partnervold og voldstyper

Følgende afsnit har til formål at definere og forklare partnervold samt de dertil hørende voldstyper.

Dialog mod Vold arbejder ud fra Socialstyrelsens definition af vold i nære relationer, hvorfor vi i dette speciale gør det samme. Socialstyrelsen definerer volden som:

”Vold er en handling eller trussel, der – uanset formålet – er egnet til eller krænker en anden persons integritet, eller som skræmmer, smerter eller skader personen – uanset om personen er et barn eller en voksen. Volden kan have samme effekt på andre personer, der overværer eller overhører handlingen. Volden kan være en bevidst handling eller en handling, der sker i affekt. Handlingen overskrider samfundets love og normer.” (Volsing & Rasmussen, 2020: 4).

Denne forståelse vil derfor i overensstemmelse med Dialog mod Volds egen forståelse af vold i nære relationer danne baggrund for, hvad vi i dette speciale karakteriserer som vold. Det vil derfor sige, at vi definerer en udøver som en, der både bevidst og ubevidst krænker, skræmmer, smerter eller skader en anden person.

Ifølge statistik fra organisationen Bryd Tavsheden, der ligeledes placerer sig inden for feltet, er minimum 23% af unge mellem 16 og 24 år enten i eller har været i forhold, hvor deres psykiske grænser blev overskredet (Bryd Tavsheden, u.å.). Erfaringen med praksis viser samtidig, at en større grad af samfundsmæssig ulighed giver større chancer for vold i nære relationer. I Danmark er uligheden mellem kønnene dog meget lav, hvilket ikke forklarer den høje forekomst af vold i nære relationer. Dette begrundes sociolog Evan Stark dog med, at en øget ligestilling kan øge risikoen for især psykisk vold: *”Hvis en mand skal undertrykke en kvinde i dag, og forhindre hende i at bruge sin nyfundne ligestilling, er han også nødt til at tage kontrollen over hende mentalt.”* (Vaaben, 2016).

Vold kommer samtidig i en lang række former, hvor især fysisk og psykisk vold er det vi samfundsmæssigt kender til. Det er ikke overraskende, da Statens Institut for Folkesundhed skønner, at 118.000 kvinder og 83.000 mænd over 16 år har været udsat for fysisk partnervold i 2021, hvilket gør den fysiske vold til den mest hyppige voldsform (Transportministeriet, 2022). Hertil har 8,9 % af den danske befolkning over 16 været udsat for psykisk vold inden for det seneste år fra en nuværende eller tidligere partner (Transportministeriet, 2022). Ifølge Dialog mod Vold er risikoen for vold blandt de 16-24-årige dobbelt så høj som hos de voksne (Dialog mod Vold, 2022b).

Fysisk og psykisk vold er de voldsformer, litteraturen oftest behandler. Herefter kommer seksuel vold, hvilket trods sin hyppige forekomst ikke er særlig repræsenteret (Karlsson,

Andersen, Bjerre & Johansen, 2021: 78). Digital og materiel vold er stort set ikke repræsenteret i litteraturen. Dette kan dog skyldes, at emnet i litteraturen oftest omtales som partnervold eller vold i nære relationer, hvorfor der ikke henvises til de specifikke voldstyper.

“Vi (Dialog mod Vold red.) har gennem årene udvidet vores begreber i forhold til, om vi taler om materiel vold, elektronisk vold, seksuel vold, stalking, psykisk eller fysisk vold. Det er et begreb, vi definerer meget vidt. Vi tænker, at det er altid den, der udøver volden, der bærer ansvaret, men vi er også nødt til at finde og arbejde med de bagvedliggende årsager.” (Bilag 4: 2).

Dialog mod Vold arbejder dermed med fem specifikke voldstyper: *fysisk vold, psykisk vold, seksuel vold, materiel vold og elektronisk vold* (Dialog mod Vold, 2022b). På trods af at nogle voldstyper er mere kendte og sker hyppigere end andre, finder vi det alligevel relevant at præsentere alle typerne, da det dækker over hele området og samtidig giver en grundforståelse af, hvad hver voldstype indebærer samt voldsomheden af den. Det giver derudover en udvidet forståelse for læseren af, hvornår noget er vold, da det taler ud over det typiske kendskab til fysisk og psykisk vold.

Fysisk vold

Fysisk vold er alle fysiske handlinger mod en anden person, hvor hensigten er, at volden skal påføre skade eller smerte (Isdal, 2020: 184). Skaden kan enten påføres med udøverens egen krop eller ved brug af genstande. Den fysiske volds hyppigste manifestation er spark, slag, fastholdelse og rusk (Volsing, Schmidt & Kristensen, 2018: 6).

Den fysiske vold kan både være i form af mindre skader såsom lussinger og/eller skub, men den kan også være af grovere karakter, hvilket potentielt kan føre til dødsfald eller drab (Lev uden Vold, u.å.). Den fysiske vold har siden 1997 været ulovlig i alle sine former.

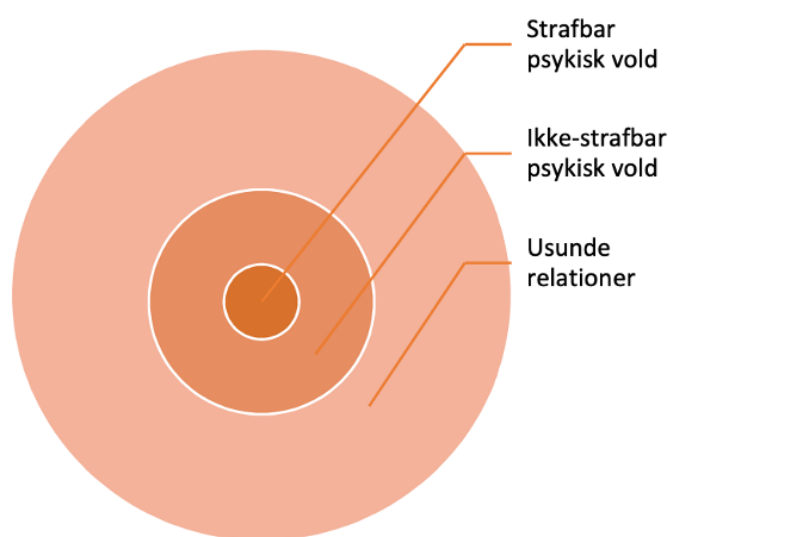
Psykisk vold

Organisationen Lev Uden Vold definerer psykisk vold som: ” (...) *gentagende handlinger, som nedgør, ydmyger, krænker, manipulerer, truer eller isolerer. Handlingerne kan ske i affekt eller*

være planlagte og have til formål at kontrollere eller begrænse den voldsudsattes livsudfoldelse.” (Lev uden Vold, 2018).

Psykoterapeut Christina Copty beskriver i sin bog *Partner, Løgner, Elsker, Krænker: Om psykisk vold i parforholdet* mere udvidet psykisk vold som enhver form for kontrol over en partner (Copty, 2022: 11). Det er samtidig vold, der som navnet indikerer, påvirker ofrets psyke. Volden udøves typisk af en partner mod en anden i en hierarkisk relation, hvor den ene part sætter rammerne, og den resterende part accepterer og tager ansvar for, at forholdet er, som den dominerende part ønsker det (Copty, 2022: 11). Det er derfor den dominerende part, der gøres til dommer over forholdet og den andens indsats uden selv at yde en. Den dominerende partner kan samtidig enten være eksplicit eller implicit dominerende. Dette skaber et spektrum, hvor der i den ene ende findes den eksplicitte dominans, hvor den åbenlyst truende, frihedsberøvende og kontrollerende partner findes. Her er den psykiske vold ofte en forløber for fysisk vold, hvilket eskalerer over tid. I den anden ende er den subtilt kontrollerende partner, der i højere grad styrer gennem passiv aggression og gennem mindre åbenlyse måder. Psykisk vold kan være svær at få øje på, da den ofte sker bag hjemmets fire vægge og udadtil kan virke som et harmonisk forhold (Copty, 2022: 12).

Psykisk vold kommer slutteligt til udtryk i forskellige alvorsgrader, hvor den alvorligste form er den strafbare. Imellem de usunde relationer kommer den ikke-strafbare. Grænserne mellem disse alvorsgrader kan være sværere at definere (Lev uden Vold, 2018: 4).

Figur 1: Oversigt over psykisk volds alvorsgrader (Lev uden Vold, 2018: 3).

Figur 1 visualiserer de forskellige alvorsgrader af denne type vold, hvor grænserne mellem den strafbare og ikke-strafbare psykiske vold findes særligt i voldens karakter og voldsomhed. De usunde relationer har potentiale til at udvikle sig til reel psykisk vold, hvis de usunde mønstre i relationen eskaleres. Den psykiske vold kan dermed siges at være et kontinuum af alvorsgrader, hvor det ikke alene er handlingerne, men også konteksten og tidspunktet, der er afgørende (Lev uden Vold, 2018: 4).

Seksuel vold

”Alle måder, hvorpå man bruger magt til at tilfredsstille sig selv seksuelt ved at undertrykke og presse din partner – hvad enten det gøres eksplicit eller implicit – er seksuel vold.” (Copty, 2022: 84).

Copty betegner seksuel vold ved, at den ene part tvinges til seksuelt samvær, som denne ikke ønsker eller har lyst til (Copty, 2022: 83). Det er samtidig et begreb, som dækker over mange forskellige uønskede seksuelle handlinger. Dette kan være tvang til uønsket samleje, seksuel udnyttelse, objektivisering eller manipulation til deling af seksuelt indhold (Lev uden Vold, u.å.). Ved seksuel vold menes derfor ikke kun fysiske overgreb, men også handlinger, hvor seksualitet bruges til at krænke eller påvirke (Isdal, 2020: 185). Seksuel vold handler derfor ikke kun om sex, men om magt og tilfredsstillelse af lyster og behov gennem et andet menneske, der på denne måde reduceres til et objekt (Copty, 2022: 84).

Materiel vold

Materiel vold er handlinger rettet mod ting eller genstande. Denne voldsform dækker over situationer, hvor den ene part får ødelagt sine ting eller frataget dem og forhindret adgang til penge eller andre nødvendige ting med det sigte at straffe eller kontrollere vedkommende (Lev Uden Vold, u.å.).

Elektronisk vold

Elektronisk vold, også kaldet digital vold, er en form for psykisk vold, hvor overgrebene kun foregår online. Dette kan for eksempel være digitale sexkrænkelser eller overvågning via

sociale medier (Lev uden Vold, u.å.). Denne voldsform kan siges at være en del af de eksplicite psykiske voldsformer, da det her er tydeligt, hvem der udøver volden (Copty, 2022: 69).

Sluttelig mener psykolog og psykoterapeut Peter Isdal, at en sidste voldsform bør tilføjes: latent vold. Selvom dette rækker udover Dialog mod Volds definition af voldstyper, mener vi, at denne type har sin rigtighed i at blive nævnt, da det fremhæver, hvad den udsatte udsættes og potentielt udsættes for i en voldelig relation. Denne voldstype virker i kraft af sin mulighed. Når der er udøvet vold i en relation, skabes ofte en forventning eller angst for ny vold (Isdal, 2020: 185). Det vil sige, at i den latente vold er det alene risikoen for ny vold, der styrer den udsattes handlinger.

Ikke overraskende kan begge køn blive ofre for voldelige partnere og alle voldstyper. Dog går nogle voldstyper og aspekter hyppigere igen, når det kommer til de individuelle køn. Fysisk vold er den hyppigste voldsform, mænd begår mod kvinder, hvorimod kvinder oftest udsætter mænd for materiel vold, verbale overgreb samt alternative fysisk chikane såsom at blive holdt vågen eller smidt ud af deres eget hjem (Copty, 2022: 57). I kraft af at fysisk vold i højere grad udøves af mænd, er kvinder også i langt højere grad ofre for partnerdrab. Justitsministeriets rapport *Typer af drab i Danmark* fra 2017 konkluderer, at 74% af alle partnerdrab begås af mænd mod kvinder, hvilket ofte skyldes jalousi og skilsmisse. Samme rapport viser også, at den fysiske vold i 21% af tilfældene også fortsætter, når kvinden er kommet ud af forholdet (Justitsministeriet, 2017: 28).

På trods af vores samarbejdspartners brede og altomfavnende fokus på vold har vi for at indsnævre målgruppen valgt grundlæggende at beskæftige os med de to mest hyppige voldstyper - fysisk og psykisk vold. Det skyldes, at et for bredt fokus vil hæmme kommunikationsindsatserne, da hver voldstype adskiller sig fra hinanden, hvilket udøveren ligeledes gør. En mere fokuseret målgruppe end blot alle udøvere i Danmark kan hjælpe til en også mere fokuseret og målrettet kommunikation. Målgruppen favner dog både kvinder og mænd, da det ikke alene ligger indenfor Dialog mod Vold indsatsfelt, men ligeledes favner problemet mere bredt og repræsentativt. Dette er til trods for de mindre hyppige tilfælde af kvindelige udøvere af fysisk vold. Vi mener dog, at disse tilfælde skal italesættes og repræsenteres, da det kan være med til at nedbringe tabuet for voldsudsatte mænd. Disse valg vil ligeledes blive tydeliggjort i resten af specialet.

Vold som tabu

Følgende afsnit har sin plads i specialet, da vi på baggrund af interviews med eksperter fra organisationen især er blevet opmærksomme på tabuet omkring at udsætte sine nærmeste for vold, og hvordan det kan være den største udfordring, når det kommer til at tage initiativ til at søge hjælp. Afsnittet har dermed til formål at italesætte de narrativer, der er med til at tabuisere vold i nære relationer.

Samfundsmæssigt er det at udøve vold forkert og skamfuldt, da det skader et andet menneske. Vold og at tale om vold er derfor et tabu - især når det begås over for ens nærmeste. Her kan især partnervold mod mænd siges både at være tabubelagt og fortiet, da det for en mand kan være skamfuldt at indrømme at være udsat for vold (Coptý, 2022: 53). Ligeledes er det som mandlig udøver tabubelagt at søge hjælp. Dette kan bunde i de etablerede normer og forventninger til både det at være mand og kvinde, samt måden hvorpå parforhold skal leves. Her forventes manden at være den stærke beskytter, hvor kvinden er den, der passes på. Manden forventes samtidig ikke at vise følelser og svaghed, hvor det at søge hjælp kan ses som et tegn på dette. I parforhold, hvor kvinden dominerer og yder vold mod manden, er de forudindtagede kønsroller vendt om. Mange tager samtidig afstand fra vold, men bryder sig ikke om at diskutere eller omtale de oplevelser, man selv har med vold, formentlig med tanke på, hvad det siger om dem selv og synet på dem. Dette bevirker, at både den udsatte og udøveren ikke får den hjælp de behøver (LOKK, u.å.). Især det at være udøver er ligeledes tabubelagt, da de voldelige handlinger ikke alene er juridisk strafbare, men også anses som amoralske. Det kan som udøver være svært at søge hjælp af frygt for at blive mødt af fordømmelse og lukkede døre. Idet vold på flere måder er et tabubelagt emne i det danske samfund, kan vold siges ikke udelukkende at være et terapeutisk problem, men også et samfundsmæssigt problem. At forebygge og bekæmpe vold er derfor ikke kun et arbejde henvendt den enkelte udøver, men også et oplysningsarbejde, der skal rette fokus mod voldens kulturelle legitimitet. Så længe vold i nære relationer anses som de involverede parters problem, bliver tabuet derfor ikke mindre og dermed hjælpen mindre synlig – hverken i form af behandlingstilbud, klienthenvendelser eller politisk aktion (Reinicke, 2017).

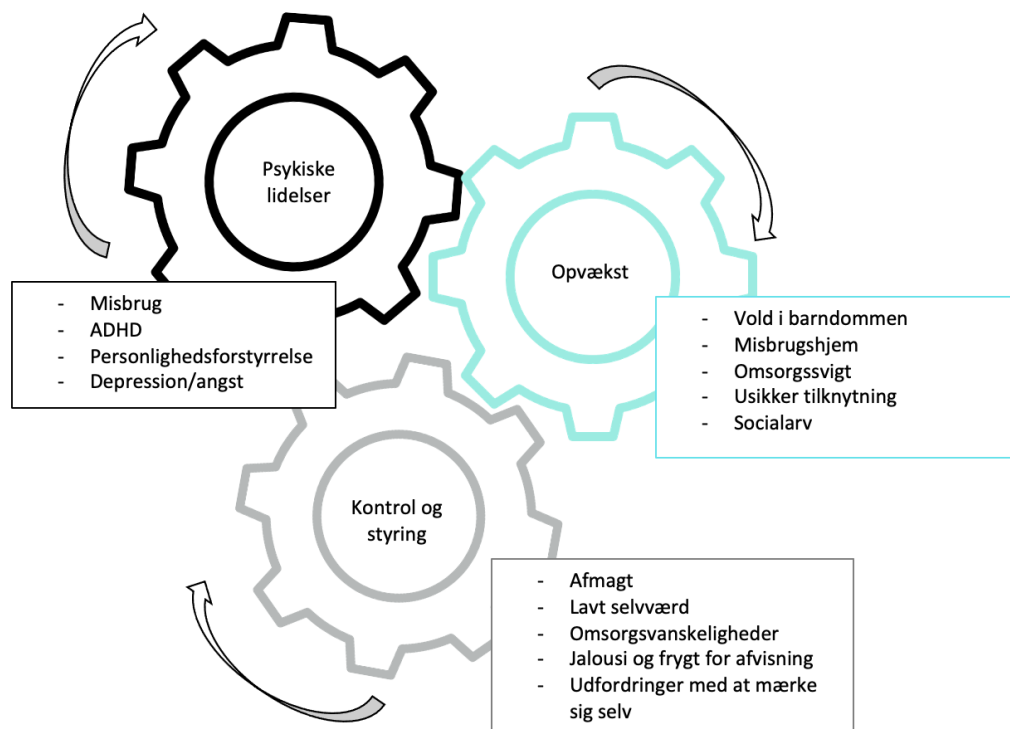
Litteraturens bidrag til udøverens profil og årsager til vold

Litteraturen har hyppigt og indgående undersøgt, hvordan en person udsat for partnervold oplever, hvad vold er, hvordan den udvikler sig og de konsekvenser, den kan have. På trods af vigtigheden af den udsattes synspunkt, er udøveren ikke i lige så høj grad belyst, herunder hvad volden skyldes, udvikles af, samt hvordan et individ bliver voldeligt. Størstedelen af litteraturen fokuserer på både voldsudøvere og voldsudsatte, hvor relationen mellem de to parter typisk belyses. Det er derfor kun en mindre del på 36 procent, hvor udøveren står som undersøgelseens primære fokus (Karlsson, Andersen, Bjerre & Johansen, 2021: 75). Når det kommer til voldsudøvelse samt dets årsager og mekanismer, er vidensgrundlaget dermed begrænset. Følgende afsnit er en samling af litteraturens teoretiske viden om udøveren, samt feltets eksperter og NGO'ers kliniske erfaringer. Det vil danne baggrund for specialets forståelse af udøveren som individ og målgruppe, hvilket skal klargøre, hvordan kommunikationen bedre og mere effektivt kan imødekomme udøveren både mentalt og situationelt.

Udøveren og voldens betingelser

For at kunne bekæmpe vold er det ikke kun væsentligt at vide, hvem der udøver vold, men også hvad der kan være fordrende for, at nogen udøver den. Det er overordnet vigtigt at understrege, at der generelt er stor forskellighed blandt personer, der udøver vold. Det er derfor vanskeligt at tale om deciderede karakteristika, som gælder for alle udøvere. Når det er sagt, tegner der sig dog et billede af nogle fælles træk og problematikker, som voldsudøvere har. Generelt handler voldsudøvelse ofte om styring og kontrol, hvilket grundlæggende relaterer sig til tre problematikker: *opvækst*, *psykiske lidelser* samt *magt og kontrol*. Disse udgør specialets tre overordnede kategorier for udøverens karaktertræk. De tre kategorier har alle del i udøverens handlingsmønstre både i større og mindre grad samtidig med individuelle faktorer. Dette er illustreret i nedenstående model, der visualiserer specialets samlede forståelse af udøverens karaktertræk (se model 2).

Model 2: Udøverens karaktertræk

Den traditionelle antagelse om, at vold findes i alle samfundslag samt udøves og kan udøves af alle typer mænd, har stadig sin rigtighed – dog kun i en vis udstrækning. Forskellen ses, når det kommer til den form, volden tager, og hvor alvorlig den er. Mænd med psykiske, sociale eller misbrugsproblemer er mere tilbøjelige til at yde alvorlig psykisk vold. (Isdal, 2020: 185). Ifølge Dialog mod Volds kliniske resultater er den største risikofaktor for at blive voldsudøver, at man selv har oplevet vold som barn. Her har hele 93,3% af NGO'ens klienter oplevet fysisk vold som barn, og 72,6% har derudover oplevet psykisk vold i barndommen (Dialog mod Vold, 2022b).

Syddansk Universitet publicerede i 2017 en undersøgelse af karaktertrækkene ved udøvere af vold i nære relationer. Undersøgelsens datagrundlag kom fra Dialog mod Volds behandlingsdata. Her blev det klart, at voldsudøvere består af en sårbar gruppe mennesker, der alle har været udsat for komplekse traumer. Det kan skyldes, at barnet, der er vidne til voldelige konflikter mellem forældrene, lærer, at denne måde at interagere på er normal, hvorfor disse inkorporeres i deres senere romantiske relationer som voksne (Elkit, Murphy, Jacobsen & Jensen, 2017: 2). Volden bliver altså en tillært og almindelig adfærdsform, der præger udøverens ageren i fremtidige sociale kontekster og relationer (Volsing, Schmidt & Kristensen, 2018: 6). I kraft af volds hyppige forekomst og kompleksitet kunne en universel plan for

forebyggelse synes lige til. Undersøgelsen konkluderer dog, at behandling af udøveren kræver et stort fokus på individualitet, da de på trods af mange ensartede karaktertræk og mønstre kalder på forskellige behandlingsmetoder og behov (Elkit et al., 2017: 3). Dialog mod Volds undersøgelse *Klienterne, volden og effekten af behandlingen* (2020) sammenfatter ud fra klientdata og samtaler med 280 udøvere fra 2016-2018 samt udøvernes fælles karaktertræk ud fra klinisk praksis. Her fremgår det, at 93% af udøverne i behandling hos Dialog mod Vold er mænd i alderen 25-49 år (Volsing & Rasmussen, 2020: 7). Disse repræsenterer samtidig en bred uddannelsesmæssig baggrund – alt fra ufaglærte til lange videregående uddannelser. Voldsudøvere findes derfor i alle samfundslag, men er gennemsnitligt personer med lavere uddannelse og beskæftigelsesgrad end den almene befolkning (Volsing & Rasmussen, 2020: 15). Blandt undersøgelsens deltagere havde 34% en psykisk diagnose, hvor ADHD, depression og angst er de mest hyppige. 17% har ydermere været indlagt på psykiatrisk afdeling og 26% havde et kritisk misbrug af enten alkohol eller rusmidler. Tegn på de høje forekomster af psykiske lidelser blandt voldsudøverne kommer ofte til udtryk ved lav impuls kontrol, manglende erkendelse, lav frustrationstærskel og en manglende evne til at mærke sig selv (Dokkedahl & Elklit, 2018). Mobning har samtidig en betydning for at udvikle voldelig adfærd. Dialog mod Vold angiver i rapporten, at 48% af udøverne har været udsat for mobning i skoletiden, hvor 47% har udsat andre for mobning (Volsing & Rasmussen, 2020: 23).

De fleste udøvere, der kommer i behandling hos Dialog mod Vold, har ligeledes haft en udsat barndom. Graden herpå er dog forskellig blandt dem, der selv har henvendt sig, dem der er henvist af Kriminalforsorgen og dem, der er henvist fra kommunen. Ens for de tre klientgrupper er dog, at de alle i høj grad har oplevet vold i hjemmet gennem barndommen (Volsing & Rasmussen, 2020: 8). Med tidligere undersøgelser er der fundet en signifikant sammenhæng mellem at overvære sin mor blive udsat for vold i barndommen og selv udøve partnervold som voksen (Volsing, Schmidt & Kristensen, 2018: 6). Her ses der generelt en sammenhæng mellem, at jo flere personer, man oplever blive udsat for vold, jo mere bliver vold en tillært adfærdsform (Volsing, Schmidt & Kristensen, 2018: 27). Det er ligeledes sandsynligt, at man som voksen udøver vold, hvis man selv har været udsat for vold fra en tæt relation såsom far, mor eller søskende. Det er som tidligere nævnt i høj grad yngre mennesker, der udøver vold i nære relationer, hvilket måske kan forklares med, at opdragelsesvold har været en del af de ældre generationers barndom, indtil det i 1997 blev forbudt ved ophævelsen af revselsesretten (Volsing, Schmidt & Kristensen, 2018: 26). Før dette var vold en accepteret del af opdragelsen og hverdagslivet, hvorfor vi kan antage, at disse børn har taget et aktivt valg om ikke at udøve

samme vold i deres voksenliv. I disse tilfælde har man også mærket smerten på sin egen krop – både fysisk og psykisk. Der mangler dog stadig viden om faktorer som misbrug, kriminalitet i barndomshjemmet og mobnings kausalitet for udøvelse af vold senere i voksenlivet, idet 16% af udøverne hverken har været en del af en udsat befolkningsgruppe, oplevet vold, er blevet mobbet eller har en psykisk lidelse. Det betyder, at vold ikke altid udøves af personer, der er belastet af den sociale arv, hvilket understreger vold som en kompleks problematik med mange årsagssammenhænge (Volsing & Rasmussen, 2020: 29). Det er samtidig vigtigt at påpege, at begivenhederne i barndommen og andre forudsætninger ikke skal ses som en undskyldning for volden, men bruges som en kilde til forståelse, hvor ansvaret for volden ikke fritages for udøveren. *”At forstå er ikke at retfærdiggøre, men at forstå er det første skridt til at undgå vold”* (Peter Fonagy, i Kaltoft, 2023).

Psykoterapeut Christina Copty med speciale i destruktive forhold understreger ligeledes fysisk og psykisk volds kompleksitet. Her bliver det klart, at vold i sine forskellige former ikke nødvendigvis udspringer af eller er en indikator for personlighedsforstyrrelser eller andre psykiske lidelser (Copty, 2022: 5). Trods bogens fokus på psykisk vold i parforhold mener hun, at *”vold udøves af mennesker, der har nogle bestemte tankemønstre, som gør, at de føler sig berettigede til at handle, som de gør, og behandle andre, især deres nærmeste, som objekter, hvis følelser og tanker ikke anerkendes”* (Copty, 2022: 5).

Det betyder derfor, at specielt psykisk vold i nogle tilfælde godt kan ophøre. Det kræver dog en vilje og indsats fra udøveren selv om at ville ændre sine tankemønstre samt at turde dele magten i forholdet, så kontrollen over partneren ophører. Hvis volden skal ophøre, kræver det derfor, at ønsket om forandring udelukkende kommer fra den udøvende part. Ifølge Dialog mod Vold oplyser 91% af udøverne i behandling, at de har udøvet vold ved behandlingens start, hvilket betyder, at størstedelen anerkender problemet (Volsing & Rasmussen, 2020: 8).

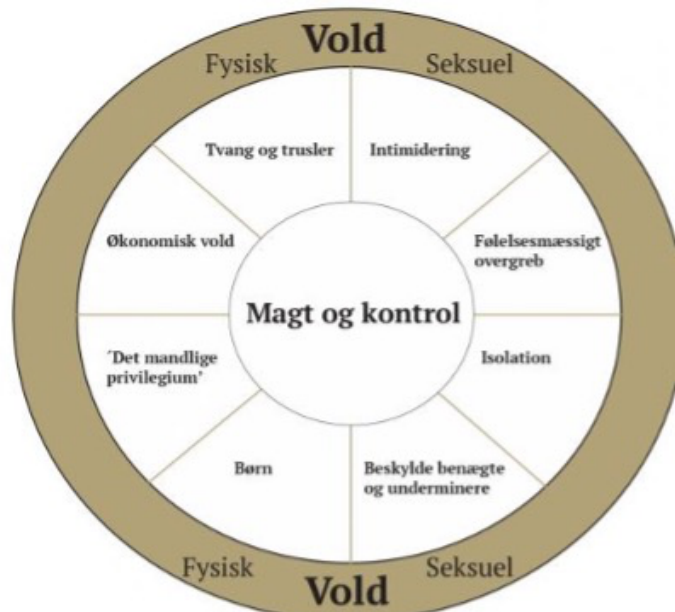
Sociologen Michael P. Johnson opdeler i sin bog *A Typology of Domestic Violence* partnervold i fem kategorier ud fra situationen og med hvilken forudsætning, den begås i. Kategorierne er: *intimterror, gensidig voldelig modstand, situationsbestemt partnervold, separationsvold og forsvarsvold* (se figur 2).

Intim terrorisme/kontrolvold	Mønstre af rationelle kontrolstrategier i et ulige magtforhold, hvor den ene part har overtaget over den anden.
Situational partnervold	Ikke drevet af ønske om kontrol, men opstår i specifikke situationer og i affekt.
Separationsvold	Vold som opstår ifm., med et dårligt og konfliktfyldt parbrud/skilsmiss.
Voldelig modstand	Vold udøvet som forsvar på den kontrollerende tvang, man selv eller andre udsættes for.
Gensidig vold	Begge parter udøver vold for at kontrollere den anden

Figur 2: Johnsons typologier (Johnson, 2008).

Johnson definerer intimterror som vold, der oftest ydes af en dominerende mandlig partner gennem ekstrem kontrollerende adfærd og objektivisering af kvinden (Copty, 2022: 14) (Danner, u.å.). Gensidig voldelig modstand er, når begge parter forsøger at dominere og kontrollere hinanden. Vi vil dog argumentere for, at denne voldstype snarere bør kaldes indbyrdes vold, da ordet gensidig henviser til en ligeværdig fordeling af de voldelige handlinger. Det er dog tidligere blevet klart, at der i voldelige relationer altid er en primær udøver og magthaver. Vi mener derfor, at indbyrdes i højere grad henviser til noget, der sker indenfor relationsrammen. Situationsbestemt partnervold er vold, som opstår, når en situation eskaleres, hvorfor der ikke findes en dominerende part. Denne type vold udøves af lige mange mænd og kvinder. Slutteligt er forsvarsvold, som navnet indikerer, selvforsvar og derfor en overlevelsesstrategi over for intimterror, hvorfor dette kan betegnes som forsvar mod vold frem for vold mod nogen. Christina Copty mener dog ud fra hendes kliniske erfaring, at Johnson mangler en kategori, der omfavner den psykiske vold, hvor volden udøves på mindre tydelige og subtile måder end den, der hører under intimterror. Dette indebærer for eksempel nedbrydelse af selvværdet, undertrykkelse og manipulation til at underkaste sig krænkerens magt og definition af korrekt opførsel. Dette sammenlignet med den mere åbenlyse tvang og frygt for fysisk afstraffelse i intimterror. Denne ekstra kategori understreger voldens mange ansigter og former, hvilket som bekendt ikke altid indebærer fysisk vold. Johnsons inddeling af vold som situations- og hensigtsbestemt udøvelse anser vi som en brugbar ressource til at udvide forståelsen af vold og udøveren ved at fokusere på det grundlag, volden udøves på og ikke alene, hvilken voldstype der er tale om. Intimterror er i dette speciale den typologi og udøvertype, der afspejler vores og Dialog mod Volds målgruppe bedst, da de resterende typologier kalder på andre behandlingstilbud.

For at forstå vold som fænomen er Michael P. Johnson og Evan Starks magt- og kontrolhjul og dets dynamikker et udbredt redskab, der bruges af feltets ambulante tilbud og aktører. Denne model fremhæver voldens forskellige alvorsgrader, hvilket afgør, hvor farlig den er.

Figur 3 – Magt- og kontrolhjulet (Danner, 2022b).

Den fysiske og seksuelle vold er den lim, der holder hjulet sammen. Truslerne og intimideringen styrkes ligeledes, hver gang fysisk vold sker (Danner, 2022b) (Se figur 3). Ifølge Johnson muliggøres intimterror ud fra de samfundsmæssige strukturer i kraft af, at det ofte er mænd, der udøver denne voldsform. Vold handler, uanset måden den udføres på, om magt og kontrol.

”Magt er at sætte sin vilje igennem i en social relation, selvom den anden gør modstand. At udøve magt i form af vold skaber en ulige relation, og voldsudøverne får en øget kontrol over den voldsudsatte. Vold skaber en relation, der ikke bygger på ligestilling, og den voldsudsatte vil derfor bevidst eller ubevidst underlægge sig den øgede magt, som voldsudøveren manifesterer gennem volden. Også i situationer, hvor voldsudøveren ikke fysisk er til stede.”

(Danner, 2022c).

Et stort behov for kontrol kan samtidig siges at hænges sammen med lavt selvværd samt en følelse af utilstrækkelighed og afmagt. Her fører det lave selvværd til jalousi og frygt for afvisning (Dokkedahl & Elkjær, 2018: 54). Dette udgør tilsammen den tredje og sidste kategori *magt og styring* i specialiets tredeling af voldsudøverens karaktertræk.

Et andet relevant spørgsmål, der bliver en naturlig undren i specialets undersøgelse af hvem, der bliver voldelig og hvorfor, er om den voldelige partner er bevidst om sin egen adfærd. Spørgsmålet kan siges at udspringe af et naturligt menneskeligt behov for at forstå kompleksiteten, men også en måde at nedtone den voldelige gerning – fordi hvis udøveren ikke gør det med vilje, kan det føles som en formildende omstændighed. Svaret er dog, at i langt de fleste tilfælde er udøveren bevidst om sin manipulerende og truende adfærd (Copty, 2022: 22). I mange tilfælde fortæller den udsatte også den udøvende part, hvordan deres adfærd sårer dem. Dette understøttes samtidig af, at volden i langt de fleste tilfælde udøves i hjemmet eller på andre måder sker i det skjulte – uanset voldsform. Det kan derfor siges, at det ikke er bevidstheden om egne gerninger, der skal føre til ønsket om en adfærdsændring. Det er snarere forståelsen af handlingernes konsekvenser, der er nøglen til at udøveren søger hjælp.

Beverly Engel, psykoterapeut og forfatter, beskriver i sin bog *The Emotionally Abusive Relationship* de forskellige forholdskonstellationer for partnervold (Copty, 2022: 14):

- Den ene partner er voldelig, og den anden ikke.
- Den ene partner starter med at være voldelig, og den anden vælger at reagere med tilsvarende vold.
- Fra starten af forholdet er begge parter vedvarende voldelige overfor hinanden.

Engel understreger, hvor komplekse dynamikkerne er i voldelige relationer, og at det ikke er i alle tilfælde, at volden udelukkende udøves af den ene part. I vores tilfælde og ud fra specialets målsætning er vores fokus dog på den første af de tre forholdskonstellationer. I forlængelse af hvilke konstellationer volden optræder i, er det muligt at forstå baggrunden og fundamentet for volden. Voldens komplekse dynamikker understreges i forlængelse med Engels model af psykolog i Dialog mod Vold Anna Harpviken, da volden ikke altid er sort/hvid, men at der ofte vil være flere nuancer i en voldelig relation. Hertil udtaler hun:

“ Man kan især godt have udøvet vold, men også oplevet, at man omvendt bliver udsat for vold. Det kan bare se ud på virkelig mange forskellige måder. Og det synes jeg faktisk, at vi kan være bedre til at markedsføre os på. At det er en enormt stor kompleksitet i vold, og der er også en side med gensidigheden i det. Der kan også være en gensidighed i det.” (Bilag 5:

3).

Citatet understreger netop, hvor kompleks en problemstilling vi arbejder med, når vi via kommunikation forsøger at løse problemet. Det viser ligeledes, at målgruppen er svær at definere, da volden ser forskellig ud i hver enkeltstående relation. I flere forhold vil der være eksempler på gensidig vold. Den gensidige vold kan være et resultat af én dominerende voldelig partner og i andre tilfælde af flere dominerende parter eller som et modsvar. Her taler Annas praksiserfaring som psykolog ind i Johnsons model af de fire voldstypologier, hvor intimterror, voldelig modstand og gensidig vold er eksempler på konstellationer med én eller flere dominerende parter ud fra, hvilken situation volden udøves.

Voldelige relationer er generelt forhold i ubalance, da en part forsøger at få kontrol over den anden, eller at begge parter søger at dominere hinanden (Copty, 2022: 15). Det er derfor selvstændighed og uafhængighed, der udgør den største trussel mod udøverens behov for kontrol og magt. Dette bunder i, at krænkeren anser individualitet og forskellighed som en trussel mod samhørighed. Der er dog også andre fællestræk for, hvem der udøver psykisk vold. Den amerikanske sundhedsmyndighed, CDC, har fundet frem til følgende fællestræk hos udøveren (Copty, 2022: 18):

- Svært ved at håndtere vrede.
- Udfordring med jalousi.
- Lavt selvværd.
- En følelse af underlegenhed.
- Vokset op i en kultur, hvor man har ret til at kontrollere sin partner.
- Adfærden er tillært i sin opvækst.
- Lider af en psykisk sygdom såsom personlighedsforstyrrelse.
- Misbrug af alkohol og stoffer, der underminerer selvkontrol.

Hvis der ses bort fra den patriarkalske kultur, som punkt fem henviser til, så understreger disse fællesnævnerne, at vold som udgangspunkt er uafhængigt af køn og snarere bunder i den enkeltes psyke, selvværd og selvopfattelse. På trods af det er det faktisk, at mænd hyppigere udøver vold end kvinder (Dokkedahl & Elklit, 2018: 39). Forklaringen kan måske findes i selve opdragelsen og socialiseringen af henholdsvis kvinder og mænd, samt hvilken kultur

kønsidentiteten udvikles i. Kvindekønnet forventes typisk at være følsomt, blidt og relationsskabende. Det mandlige køn opdrages modsat patriarkalsk, hvor stereotypen er at være dominerende, stærk og selvstændig. Listen fra CDC forklarer dog ikke, hvorfor nogle individer udvikler voldelig adfærd, og andre ikke gør, når de ydre omstændigheder er ens. Der kan siges at leve millioner af mennesker verden over med ovenstående fællestræk, der ikke udvikler sig til at blive voldelige partnere. Psykolog Beverly Engel mener dog, at der findes flere definerende karaktertræk, hvilket kan være med til at nuancere og udvide forklaringskraften for listen fra CDC. Engel mener, at et stærkt behov for at være i kontrol er definerende for den voldelige part. Derudover er der en udpræget trang til at projicere skyld for egne problemer hen på andre. Det vil sige, at udøverne har tendens til at påtage sig en offermentalitet, hvorfor de ikke vil erkende, hvor meget de sårer andre (Copty, 2022: 19). Udover disse to faktorer er Beverly Engel enig med CDC om, at jalousi og misundelse er et fællestræk for langt de fleste voldsudøvere. Dette kan både være misundelse på partnerens bedre opvækst eller jalousi over den opmærksomhed, som partneren får fra andre – også selvom denne opfattelse ikke behøver at stemme overens med partnerens opfattelse af virkeligheden. Sluttelig mener Engel, at udøveren har tendens til at være følelsesmæssigt krævende og har en manglende evne til at sætte sig i andres sted, herunder forstå andres følelser og oplevelser. Udøveren har derfor et blik på situationen og det generelle forhold udelukkende ud fra egne behov. Det er derfor udøverens eget behov for kærlighed og bekræftelse på den specifikke måde, de har brug for, uden hensyntagen til rimelighed og modpartens følelser, der også spiller ind, når en partner udvikler en voldelig adfærd (Copty, 2022: 20). Ved selv at skulle tage ansvar for volden, skal udøveren erkende, at volden skyldes en trang til at have magten over den anden – og med denne klare erkendelse er det formentlig de færreste, der ville blive i forholdet (Copty, 2022: 33). Det kan derfor i de mere ikke-synlige voldsformer være svært umiddelbart at bestemme, hvem der er udsat, og hvem der er udøver. Det skyldes, at en psykisk voldelig partner ofte placerer sig selv i en offerposition, da dette giver retten til at definere virkeligheden overfor både det sande offer og omverdenen. Ved at påtage sig en offerrolle undgår udøvere således at skulle tage ansvar for den voldelige adfærd og dermed heller ikke have ansvar for at redde forholdet (Copty, 2022: 50). Udøverens manglende evne til at se nuancer, reflektere over sine handlinger og indrømme egne fejl, samt se konsekvenserne af sin adfærd kan siges at være det første skridt på vejen, hvis udøveren skal søge hjælp af sig selv med ønsket om en adfærdsændring. At se nuancerne kræver derfor, at krænkeren erkender egne fejl og ser det forkerte i den voldelige adfærd. I forbindelse med dette udtaler Anna Harpviken, at:

“Det har ramt mig, når jeg har snakket med nogle, der er kommet ind, og som har metareflekteret over deres forløb - det her med, at så meget skam, sorg og ensomhed, der også findes i det her med at udøve vold overfor sine nærmeste, og undervejs, imens man arbejder med det, kan der komme mange ting frem, og mens man stiller sig selv til ansvar, kan man få et helt nyt syn på sig selv, der kan være nødvendigt, men også hårdt.” (Bilag 5: 4).

Her italesætter hun den retrospektive proces som en udøver i behandling gennemgår, hvilket bevidner, at ansvaret og erkendelsen ikke behøver at komme ved behandlingens start, men derimod er et produkt af den. Citatet er derfor ydermere et udtryk for, hvordan praksiserfaring kan være i modstrid med teorien, da den teoretiske opfattelse er, at udøvere skal erkende sine fejl og det forkerte i deres adfærd som forudsætning for at gå i behandling, men i praksis er det snarere ønsket om et bedre liv, der er forudsætning for at tage kontakten.

Harpviken italesætter ydermere Dialog mod Volds kommunikationsindsatser, hvilket hun mener kunne have et andet udgangspunkt for bedre at møde udøverne, hvor de er:

“Man er ikke kun en dårlig person. Man skal måske skille volden og personen, eller måske nærmere personen og aggressionen fra hinanden. Du kan måske være en skidegod far, selvom du er voldelig overfor din partner. Det er aldrig okay, men volden er ikke hele dig som person.” (Bilag 5: 4).

Hertil kan kommunikationen siges at skulle tænkes i to spor - en direkte, hård kommunikation og en omsorgsfuld tilgang. Opdelingen kalder derfor på den ene side på en direkte og konfronterende kommunikationstilgang, hvor den anden har behov for at blive mødt med omsorg og forståelse, hvilket skal vise udøverne, at de kan være noget godt trods deres fortidige handlinger. Udfordringen er dog at forankre dette i kommunikationen, da det for modtageren både skal opfattes som omsorgsfuldt, forstående og handlingsanvisende. Dette kan samtidig tale ind i et tabu om omsorg til personer, der har udført en handling, der anses som skamfuld og uetisk både som menneske og i henhold til lovgivningen.

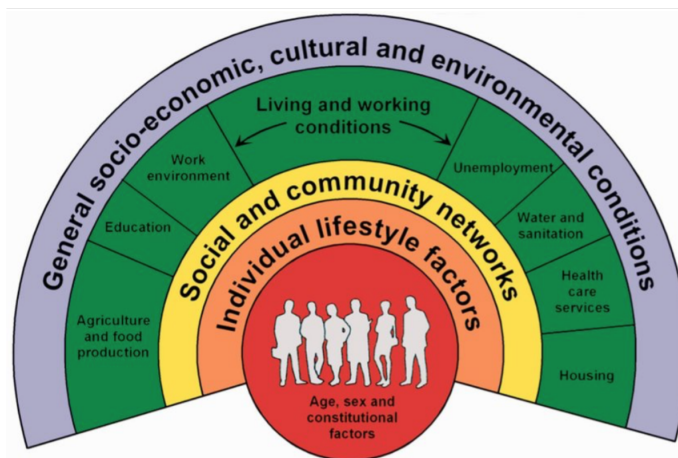
Psykolog Peter Isdal fra Alternativ til Vold italesætter ligeledes i antologien *Vold i familien* udøverens mange udgangspunkter i starten af et behandlingsforløb:

”Nogle af vores klienter har aldrig udøvet fysisk vold, nogle har været voldelige nogle få gange, mens andre har et omfattende mønster af voldelig og kontrollerende adfærd, som inkluderer alle voldsformer. Nogle er dybt fortvivlede over, hvad de har gjort, mens andre ikke selv mener, at de har et problem. Nogle er meget åbne og ærlige om deres vold, andre er benægtende og bagatelliserende” (Isdal, 2020: 186).

De førnævnte karaktertræk henviser dog stadig mest til udøverens psykiske tilstand, samt hvilke tanker og følelser der kan føre til og være forbundet med voldelig adfærd. Det forklarer dog ikke, hvordan de ydre omstændigheder også kan resultere i, at en partner bliver voldelig. Mette Seidelin, Asbjørn Romvig Thomsen & Annette Østergaard Schultz kommer i deres studie af voldsramte familiers hverdag frem til, at det især er et kompliceret krydspres af indre og ydre forventninger til, hvordan hverdagen, parforholdet og familien bør se ud, der har stor betydning for volden. Dette pres kan komme fra flere sider, herunder myndighederne, ægtefællerne selv og deres sociale netværk (Seidelin, Romvig & Schultz, 2017: 6). Presset fra myndighederne og individerne selv består i, at voldens grænser er slørede, hvilket i nogle tilfælde kan gøre det svært at karakterisere volden som illegitim. I studiet blev det klart, at den udsatte skulle overbevise udøveren om, at deres grænser for patriarkalsk magtudøvelse var overskredet, hvor det for udøveren handlede om at vise, at deres adfærd var inden for en moralsk acceptabel ramme (Seidelin et al., 2017: 6). For begge parter handler det derfor om at komme i det bedst mulige lys, hvilket bliver sværere, hvis parterne også på andre områder ikke lever op til samfundets normer og idealer. Presset fra netværket udgøres af andre familier og parforhold, der er anderledes end ens egen voldelige konstellation, hvilket derfor udgør en trussel. Hertil kommer samfundets forventninger til, hvordan et parforhold skal se ud. Samfundets idealer og deres sociale netværk har derfor en stor betydning for, hvordan parterne positionerer sig selv, samt for de idealer de sætter for parforholdet (Seidelin et al., 2017: 18). I undersøgelsen blev det slutteligt klart, at voldshandlingerne blev forsøgt forklaret ud fra parrets hverdag og forhold sammen, hvoraf handlingerne blev begrundet og placeret. Foruden parternes eget selvbillede og idealer står også det sociale netværk og samfundets normer, hvilket skaber et krydspres, idet disse repræsenterer, hvordan deres forhold burde se ud, samt hvordan de burde handle i overensstemmelse med eksisterende normer og idealer (Seidelin et al., 2017: 27). Ovenstående teori gør det derfor klart for os, at vi i vores kommunikation til målgruppen skal være særligt opmærksomme på det krydspres, som de oplever ved netop at udøve vold, og hvordan det kan være med til at gøre det svært at erkende, at man har brug for

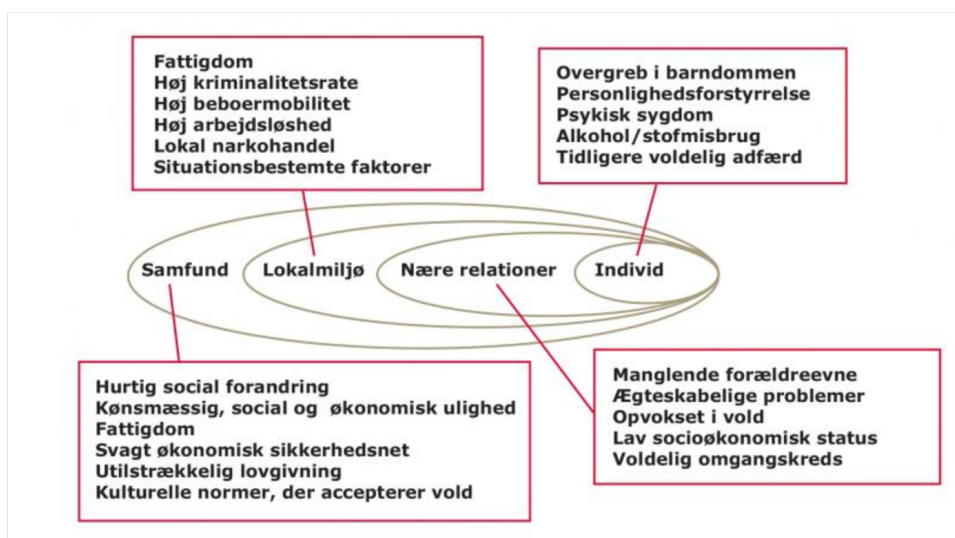
hjælp. Endnu engang understreger det også det samfundsmæssige tabu, der er forbundet med vold i nære relationer.

For at belyse og teoretisere det krydspres, som parterne i en voldelig relation oplever, kan Danners socio-økologiske model bruges, hvis fire kategorier rammesætter og forklarer vold i nære relationer (Danner, 2022a). Modellen er inspireret af Göran Dahlgren & Margaret Whiteheads model fra 1991, der oprindeligt har til formål at beskrive individ-, netværks- og samfundsmæssige faktorer både enkeltstående og i samspil (Whitehead & Dahlgren, 1991) (se model 3). Disse lag kan både være hæmmende og fremmende for individet og dets udvikling.

Model 3: Den socio-økologiske model (Whitehead & Dahlgren, 1991)

Til dette specifikke formål har Danner dog opstillet nedenstående modificerede model (se model 4).

Model 4: Den socio-økologiske model (Danner, 2022a)

Modellen beskriver ligeledes med Seidelin, Romvig & Schultz's studier volden som et samspil mellem flere faktorer. Her beskrives vold som *"et komplekst samspil mellem individuelle, mellem menneskelige, sociale, kulturelle og miljømæssige faktorer."* (Danner, u.å.). Ligesom Seidelin, Romvig & Schultz baserer modellen sig på en udvidet forståelsesramme, hvor volden har grund i forskellige faktorer på flere niveauer, der tilsammen kan resultere i vold. Denne model bruges samtidig i praksis for at forstå voldens oprindelse og hertil finde den korrekte løsning.

På modellens individniveau er det personlige og biologiske faktorer, der har betydning for, hvordan et individ opfører sig. Som tidligere nævnt kan vold være resultat af opvækst og tidligere oplevelser, hvilket kan gøre mennesker mere tilbøjelige til vold eller have svært ved at bryde den voldelige relation. Dette niveau påvirker derfor også sandsynligheden for, at et individ bliver udsat for eller udøver vold. Risikofaktorer på dette niveau kan for eksempel være overgreb i barndommen, psykiske lidelser, misbrug og tendens til aggressiv opførsel (Danner, 2022a). På dette niveau alene er det dog svært at fastsætte kausaliteten for, at man bliver voldsudøver. Nære relationer kan ligeledes påvirke risikoen for at blive udøver eller udsat, hvis individerne indgår i relationer med andre voldelige individer. De sociale relationer opstår som bekendt i lokalmiljøer såsom skoler eller arbejdspladser, hvilket også påvirker individet til en voldelig adfærd. Her er det holdninger og normer i netværket, der er med til at definere, hvad man finder socialt acceptabelt i den specifikke, sociale gruppe (Danner, u.å.). På det sidste og øverste niveau er samfundet, hvor kulturelle og sociale normer definerer, hvordan man som mand og kvinde bør være.

Idet Danners model er et redskab, der bruges i praksis, giver det os ikke alene et større indblik i behandlingen af udøveren, men også de forskellige niveauer som volden udfolder sig i. På trods af både at operere på et individuelt, relationelt, miljø- og samfundsmæssigt plan kommer specialets kommunikationsproblem samt kommunikationens begrænsninger til udtryk. Det sker i kraft af, at vi med vores indsatser blot kan påvirke udøveren på individniveau, hvor de andre niveauer kræver en kombination med andre midler eller tiltag for at have en indvirkning. På det overordnede samfundsmæssige plan kan kommunikationen også have en effekt, hvilket dog er en udvikling, der sker over lang tid.

På trods af undersøgelsens fokus på udøveren er det dog relevant at belyse den voldsudsatte part og aflive myten om, at det kun er den undertrykte og hjemmegående husmor, der udsættes for vold. Christina Coptly mener nemlig, at det snarere er det psykiske og følelsesmæssige

miljø, man er opvokset i, der udgør risikoen for at finde sammen med en voldelig partner - ikke de fysiske omstændigheder. ”Når man skal forstå vold, handler det om at flytte blikket væk fra enkeltepisoder og i stedet kigge på mønstre og kontrolmekanismer.” (Danner, 2022c). Det ses sjældent, at de, der er vokset op i et stabilt, trygt og kærligt hjem, er dem, der lever i dysfunktionelle forhold. Det er snarere de individer, der fra barnsben for eksempel er vokset op med vold, har oplevet gentagne svigt eller er givet et for stort ansvar i en tidlig alder. Det er derfor andres krav og forventninger, der kommer først, når det kommer til at føle sig værdifuld. De har dermed adopteret den måde, forældrene har vist kærlighed på, hvorfor de føler sig mest elsket med det, der minder om oplevelserne fra hjemmet (Copty, 2022: 27). Disse potentielle sammenfald mellem krænker og den udsattes opvækst kan være med til at skabe en følelse af en særlig forbindelse til hinanden.

Opsummering

For at samle op på ovenstående afsnit betegnes noget som voldsudøvelse, når der tales om styring og kontrol, hvilket grundlæggende relaterer sig til tre problematikker: *opvækst*, *psykiske lidelser* samt *magt og kontrol*. De tre kategorier har alle del i udøverens handlingsmønstre både i større og mindre grad, men påvirkes samtidig af individuelle faktorer, hvilket kalder på forskellige behov og derfor også behandlingsmetoder. Udøveren repræsenteres samtidig i alle samfundslag, men er gennemsnitligt personer med lavere uddannelse og beskæftigelsesgrad end den almene befolkning. Vold er som udgangspunkt ydermere uafhængigt af køn og bunder snarere i den enkeltes psyke, selvværd og selvopfattelse.

I henhold til udøverens opvækst viser Dialog mod Volds kliniske resultater, at den største risikofaktor for at blive voldsudøver er, hvis man selv har oplevet vold som barn. Hertil kommer psykiske lidelser, som også har indvirkning på at udvikle voldelig adfærd. Et stort behov for magt og kontrol kan siges at bunde i udøverens lave selvværd samt en følelse af utilstrækkelighed og afmagt. Her fører det lave selvværd til jalousi og frygt for afvisning.

Udover indre og individuelle faktorer kommer de ydre krydspres fra henholdsvis myndighederne, ægtefællerne selv og deres sociale netværk til: hvordan bør hverdagen, parforholdet og familien se ud. Dette har også stor betydning for volden.

Generelt kræver det en vilje og en indsats fra udøveren selv at ville ændre sine tankemønstre samt at turde dele magten i forholdet, så kontrollen over partneren ophører. Det kan derfor siges, at det ikke er bevidstheden om egne gerninger, der skal føre til ønsket om en

adfærdsændring. Det er snarere forståelsen af handlingernes konsekvenser, der er nøglen til at udøveren søger hjælp. Specialets fund i forhold til udøverens karaktertræk forklarer dog ikke de 16% af udøverne, der hverken har været en del af en udsat befolkningsgruppe, oplevet vold, er blevet mobbet eller har en psykisk lidelse.

Danskernes medievaner og sociale medier

Følgende afsnit vil redegøre for danskernes generelle medievaner og brug af sociale medier for at få et indblik i og en forståelse af, hvordan den generelle befolkning benytter sig af de platforme, vi ønsker at kommunikere til vores målgruppe på. Afsnittet vil samtidig berøre Dialog mod Volds brug af sociale medieplatforme og nuværende kommunikationsindsatser, hvilket skal bidrage til en bedre forståelse af organisationen.

Danmarks Radios årlige undersøgelse af medieudviklingen i Danmark viser, at danskerne i 2022 fortsat brugte over 7 timer på medier dagligt (DR, 2022: 5). Det er ikke overraskende, at sociale medier er en stabil del af vores medieforbrug, hvor sociale medier i 2022 fyldte dobbelt så meget blandt 15-32-årige som blandt den brede befolkning. Hertil er antallet af platforme og variation i indhold stadig stigende, idet aktiviteten på de forskellige SoMe-platforme stadig vokser støt (DR, 2022: 12). Sociale medier er i dag nogle af de mest anvendte mediekanaler både til informationssøgning og underholdning. De forskellige sociale medier bruges sammenlagt af 4,14 milliarder mennesker, hvilket udgør halvdelen af jordens befolkning. En gennemsnitlig person har i gennemsnit 8,3 aktive konti på sociale medier (Rose-Collins, 2022).

Idet størstedelen af den danske befolkning er aktive på sociale medier gennem deres personlige profiler, giver disse medier generelt en stor eksponeringsmulighed. I 2022 stod Facebook stadig for 65% af det daglige sociale medieforbrug blandt den brede befolkning mellem 15-75-årige. Her indtog Facebook Messenger og Instagram henholdsvis anden- og tredjepladsen. Det daglige forbrug af LinkedIn steg fra 9% i 2021 til 12% i 2022 (DR, 2022: 13). For de etablerede platforme bliver opgaven hele tiden at skulle følge med den hurtige udvikling af medieformater, samt de algoritmer, som er bestemmende for, hvad forbrugeren eksponeres for (DR, 2022: 13). 2022 blev ydermere året, hvor danskerne brugte mere tid i selskab med nye digitale medier fremfor den traditionelle treenighed - tv, radio og trykte medier (DR, 2022: 14). Det overraskende element er her, at udviklingen også er kommet til de ældres medievaner, hvorfor forandring og digitalisering nu ikke længere er forbeholdt de unge.

Fra et overordnet indblik i danskernes medievaner vil vi nu dykke længere ned i definitioner og brug af de relevante medier for dette speciale - Facebook og LinkedIn.

Facebook blev grundlagt i 2004 af Mark Zuckerberg og fire af hans studiekammerater fra Harvard University. De ville skabe et netværk, der gav de studerende på Harvard muligheden for at lære hinanden at kende. Platformen blev hurtig populær og spredte sig til resten af verden, hvor mediet i dag har næsten over tre milliarder brugere (Andersen, 2018). Facebook har ydermere gennemgået en stor udvikling fra udelukkende at være et medie, hvor man skaber personlige forbindelser, til også at være et effektivt markedsføringsværktøj for organisationer og online virksomheder. Med sociale medier er det muligt at kommunikere på nye og anderledes måder. Det tæller både muligheden for at oprette sig med en brugerprofil, side eller gruppe, hvorved betalt annoncering også bliver muligt. Det betyder, at afsendere kan kommunikere mere direkte til den respektive målgruppe, da dens interesser og præferencer synliggøres gennem algoritmer, cookies, likes og eksponeringer.

LinkedIn så dagens lys i medstifter Reid Hoffmans stue i 2002, hvor platformen officielt blev lanceret den 5. maj 2003. I dag er LinkedIn under ledelse af Ryan Roslansky, hvor mediets primære indtægter kommer fra abonnementer, annoncesalg og rekrutteringsløsninger. I 2016 opkøbte Microsoft platformen, hvilket blev en fusion mellem en af verdens største tech-virksomheder og verdens største faglige netværk (LinkedIn, 2023). Mediets mission består i at give fagfolk et netværk, der giver dem muligheden for at være mere produktive og succesfulde (LinkedIn, 2023). LinkedIn er dermed en platform med et fagligt sigte, men som også bruges til promovning af virksomheder og professionelle interesser.

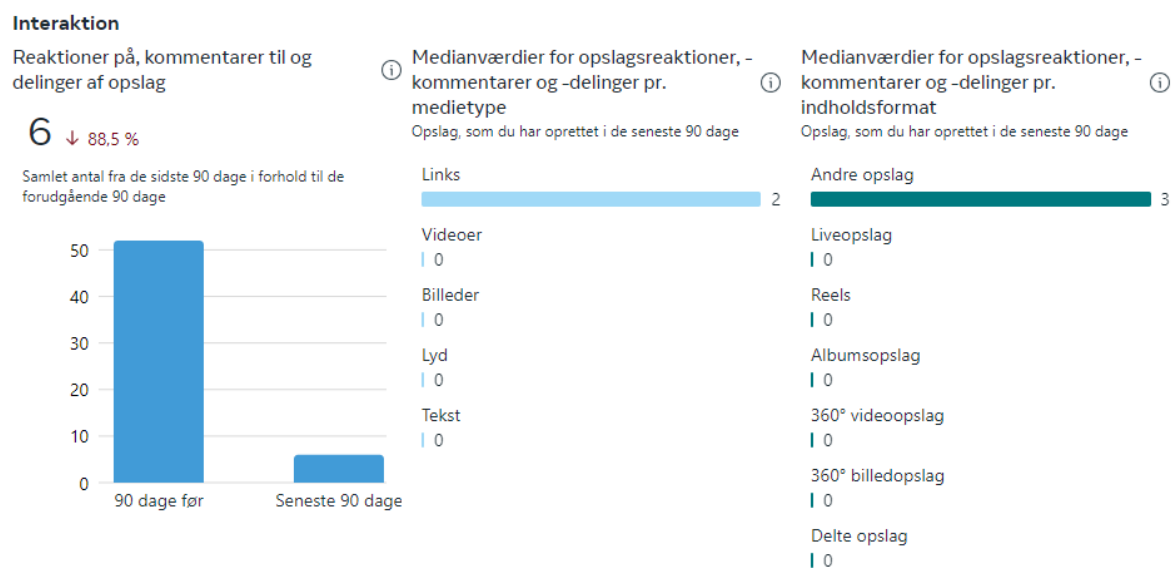
Brugerne på henholdsvis Facebook og LinkedIn adskiller sig fra hinanden på baggrund af den gennemsnitlige brugertype og mediernes formål. Facebook er i højere grad allemandseje ved at være den førende sociale medieplatform, hvilket gør det til en effektiv kanal at favne en bred målgruppe af udøvere – både de resourcesvage og de resourcestærke (Rose-Collins, 2022). Facebook er især populær blandt personer i alderen 24-35 år med 25% af Facebooks samlede antal profiler, hvor også 35-44-årige kan betegnes som hyppige brugere (Rose-Collins, 2022). LinkedIn er modsat en kanal, der især benyttes af individer med en højere uddannelse i kraft af at være målrettet til erhvervslivet. LinkedIn har over 930 millioner brugere, hvor 172.800 nye brugere kommer til hver dag (Carlsen, 2023). I Danmark findes over 3 millioner brugere af platformen (Carlsen, 2023). Det gør LinkedIn til et relevant medie at nå udøvere med højere social status. Det højeste mulige engagement og dermed det bedste tidspunkt at poste er på

Facebook om morgenen eller om eftermiddagen, hvor det på LinkedIn er ideelt at dele indhold mellem 8-10 og 13-14 (Bjerg, 2021). Et fælles og bredere tidsinterval vil dermed være mellem 10 og 15 i hverdagene.

I forskningslitteraturen findes der ikke artikler, som alene undersøger sociale mediers anvendelse inden for det psykosociale felt. I et litteraturstudie fra Sundhedsstyrelsen om forskellige mediers effekt på sundhedsfremmende adfærd findes undersøgelser af informationskampagners effekt på forskellige medier (Sundhedsstyrelsen, 2017). Her fremgår en generel anbefaling af et mix af medietyper mellem massemedier, elektroniske medier og sociale medier (Sundhedsstyrelsen, 2017: 19). Dog er kampagner på traditionelle massemedier dyre og omkostningstunge sammenlignet med elektroniske medier. Elektroniske medier omfatter for eksempel hjemmesider og e-mail marketing, hvor sociale medier består af sociale medieplatforme såsom Facebook og LinkedIn.

Inden for det sundhedsfaglige felt konkluderes det, at elektroniske medier er mere handlingsfremkaldende end massemediekampagner alene. Dette kan skyldes, at kampagner på sociale medier i højere grad eksponeres til den specifikke målgruppe, hvor modtageren tager et aktivt valg om at få eller søge information ved at interagere med indholdet gennem klik, likes og kommentarer. Hertil er der også andre parametre og data at evaluere indsatserne på, såsom engagementsrate, hvilket henviser til, hvor aktivt modtagerne involverer sig med indholdet ud fra den relative størrelse af det samlede potentielle publikum. En god engagementsrate ligger på mellem 1% og 5%.

Billede 6: Interaktion på Dialog mod Volds Facebook.

Den bedste engagementsrate for et enkelt opslag på Dialog mod Volds sociale medieprofiler er 0,02%, hvilket vidner om, at engagementet på siderne kan forbedres. Billede 6 viser derudover Dialog mod Volds samlede antal interaktioner på deres opslag for de seneste 3 måneder af 2023. Her fremgår det, at der på organisationens opslag i alt har været 6 kommentarer og delinger sammenholdt med over halvtreds interaktioner fra de foregående tre måneder. Medianværdien er her 2, hvilket vi søger at forbedre med specialets indsatser. Det højeste antal likes organisationen opnåede med et opslag på Facebook i 2022 er 31, hvor de på LinkedIn generelt opnår mere aktivitet med opslag, der får over 100 likes. Det vidner om LinkedIn som et medie, hvor Dialog mod Vold generelt har mere interaktion, hvilket vi både vil udnytte og forbedre med specialets indsatser.

Vi har valgt et mediemix bestående af Dialog mod Volds eksisterende sociale medieplatforme på Facebook og LinkedIn kombineret med organisationens hjemmeside (Just & Gulbrandsen, 2020: 266). Et mediemix er en kombination af to kommunikationsplatforme, som en organisation bruger til at nå sine organisations- og kommunikationsmål (Just & Gulbrandsen, 2020: 287). Vi benytter os derfor af en cross-media kommunikationstilgang, da vi med kommunikationsindsatserne planlægger at lede modtageren videre til Dialog mod Volds hjemmeside, hvor de kan få mere information om behandlingstilbuddet. Det kan dermed siges, at indsatsernes succes i henhold til målet om flere henvender kan måles på klik, da det både viser engagement og interesse fra målgruppen. Generelt kræver kampagner omhyggelig planlægning og afprøvning af indhold og formål på målgruppen. Det vil i den forbindelse være relevant at teste to kampagnetyper – én hvor modtageren ledes videre til hjemmesiden med et klik, og én, hvor modtageren kan skrive sig op til kontakt direkte på kampagnen, hvorfor de bliver på den respektive sociale medieplatform. Dette skyldes, at organisationen på dens hjemmeside blot med én kontaktformular muliggør kontakt via andet end telefon og e-mail. Det sætter dermed krav til brugerens evne til at navigere og finde frem til formularen på hjemmesiden. Da det i forbindelse med denne undersøgelse ikke har været muligt at tale direkte med målgruppen, og vi dermed er nødsaget til at tilgå kendskab gennem sekundære kilder og erfaringer, kan det ligeledes være udfordrende at tilgå information om målgruppens medievaner. I den forbindelse kan en COPE-strategi (Create Once, Publish Everywhere) have en dobbelt effekt, da man ved at poste det samme kommunikative indhold og produkt på flere mediekanaler ikke alene øger antallet af eksponeringer til målgruppen, men også undersøger behovet for differentierede budskaber til hver platform (Just & Gulbrandsen, 2020: 269). Generelt forventer brugere i dag forskelligt indhold på forskellige medier. Fordelen ved at

benytte sociale medier som kommunikationsmedie er den høje potentielle rækkevidde til målgruppen. Modsat er ulempen, at det ikke er til at vide, hvem kommunikationen eksponeres til i kraft af tredjeparts cookies og algoritmer, der alle gør teknologien uforudsigelig. Chancen for interaktion er dog højere end på alle andre medier, hvilket potentielt betyder, at målgruppen vil have større tendens til at kontakte Dialog mod Vold gennem sociale medier. På sociale medier er konkurrencen for opmærksomhed høj, hvilket gør det til en hård kamp om brugerens opmærksomhed. Dette understreger derfor vigtigheden i et relevant budskab og udformningen af indholdet (Just & Gulbrandsen, 2020: 287).

Opsummering

I ovenstående afsnit blev det klart, at sociale medier i dag er nogle af de mest anvendte mediekanaler til både informationsøgning og underholdning. I 2022 brugte danskerne over 7 timer på medier dagligt, hvor sociale medier især var en tidssluger blandt de 15-32-årige. Den digitale udvikling er dog også noget, der nu er kommet til de ældres medievaner, hvorfor digitaliseringen nu ikke længere er forbeholdt de unge.

Sociale medier udgør derfor en stor eksponeringsmulighed, hvor Facebook i 2022 stadig var den største sociale medieplatform. LinkedIn er modsat et medie med en mere målrettet brugergruppe ved generelt at være en platform til erhvervslivet. Brugere på Facebook og LinkedIn er ydermere forskellige. Facebook er en effektiv kanal til at favne en bred målgruppe af udøvere, hvor LinkedIn modsat er et relevant medie at nå udøvere med højere social status. Vi har med vores kommunikationsindsatser valgt et mix af medietyper med en cross-media tilgang, hvilket består af elektroniske og sociale medier i form af organisationens sociale medieprofiler og hjemmeside. Med vores produkter benytter vi en COPE-strategi, dog med variationer af, hvordan der tages kontakt. Parametre såsom likes, kommentarer og delinger kan samtidig bruges til at måle indholdets effektivitet. Vi har i henhold til specialets kommunikations- og mediemål til formål at forbedre aktiviteten og engagementsraten på organisationens sociale medieplatforme med vores kommunikationsindsatser.

Efter at have klarlagt danskernes medievaner, Dialog mod Volds nuværende brug af sociale medier samt specialets planlagte brug af disse, vil vi nu føre læseren igennem den forskningsbaserede viden, om hvordan vi bedst kan kommunikere til en sårbar målgruppe.

At kommunikere til en sårbar målgruppe – forskning og praksiserfaring

Følgende afsnit vil ligesom specialets første vidensindsamling have fokus på forskningslitteraturen om kommunikation til udsatte målgrupper, hvor litteratur om sociale medier ligeledes skal hjælpe os til relevante overvejelser og beslutninger i udarbejdelsen af kommunikationsindsatserne. Dette vil i kombination med eksperternes praksiserfaring, der kommer til udtryk i specialets interviews, danne et solidt vidensgrundlag til udarbejdelse af specialets praktiske kommunikationsprodukter.

Generelt er viden om målgruppen det vigtigste inden for kommunikation. Kender man ikke sin målgruppe, bliver kommunikationen ineffektiv og ligegyldig, hvilket både er spild af tid og ressourcer. Det er ligeledes ikke alene den primære modtager, der skal medtænkes i kommunikationen. Den sekundære målgruppe er i høj grad også vigtig for kommunikationens budskab. I dette projekt tæller de øvrige modtagere og interessenter de voldsudsatte, pårørende, den almene befolkning og politikerne. I vores tilfælde er det dog mest hensigtsmæssigt at kommunikere direkte til målgruppen, da formålet henviser til en handling, som kun de kan foretage – nemlig at søge hjælp. Dette er både i overensstemmelse med Dialog mod Volds overbevisning om, at udøvere skal henvende sig frivilligt, men også i henhold til lovgivningen, da man i Danmark i tilfælde af vold ikke tvinger udøveren i behandling. For at opnå den frivillige henvendelse fra målgruppen er det derfor nødvendigt at kommunikere direkte til dem (Elkan, 2016). Udviklingsdirektør Annika Svensson italesætter i interviewet potentialet for større kendskab på sociale medier, hvilket dog afhænger af måden, der kommunikeres på: *“Jeg tænker derfor også, at hvis vi skal få et afsæt og rent faktisk være kendte som en mulighed på eller fra sociale medier, så skal man også kunne sætte det aftryk på den rigtige måde.”* (Bilag 4: 3).

I udarbejdelsen af kommunikationsprodukter og indsatser er det derfor relevant at stille spørgsmålene hvor, hvordan og hvornår målgruppen eksponeres for den respektive tekst. Hvor og hvornår målgruppen modtager kommunikationen henviser til kommunikationssituationen, hvor mødet med teksten i vores tilfælde sker på sociale medier. Målgruppen kan derfor siges at møde kampagnen i sin egen privatsfære, hvor de har tid og ro til at bearbejde budskabet og dens relevans for dem. Den generelle modtager kan i dag ikke betegnes som passiv, men samskabende af det kommunikative indhold, de modtager. Udover mediernes muligheder for interaktion kan indholdet i sig selv også være mere eller mindre engagerende. Dette er både i henhold til interesse, relevans og villighed.

Hvordan der kommunikeres, er dog en mere kompleks størrelse, da målgruppen både kan karakteriseres som sårbar og følsom. Ifølge Sundhedsstyrelsens erfaringer med at kommunikere til sårbare befolkningsgrupper såsom kortuddannede og andre dårligt stillede minoritetsgrupper er det især uligheden i sundhedsadfærden, der er definerende for denne type kommunikation. Som tidligere nævnt er voldsudøvere ligeledes en gruppe af mennesker, der typisk også karakteriseres som socialt sårbare, hvorfor erfaringerne indenfor sundhedsområdet også er relevante i udviklingen af vores kommunikationstilgang. Dette er i kraft af, at social arv og oplevelser med vold i barndommen er afgørende parametre for, at et individ bliver voldeligt. Ud fra et sundhedsperspektiv er det samtidig målgruppens ønske om at ændre livsstil, som også er en vigtig del af kommunikationens udgangspunkt, tilgang og vinkel. Adfærdsændring og opfordring til handling er dermed målet for sundhedsfremmende kommunikation, hvilket kan siges også at være målet med specialets kommunikation – at få flere udøvere til at søge hjælp og dermed nedsætte antallet af voldsramte familier. Målgruppens eget ønske om at ændre sin levevis – om det er livsstil eller handlingsmønstre – er afgørende i begge tilfælde, da individets eget ønske og motivation er det, der skal drive ændringen og behandlingen. Et individ, der ikke vil hjælpes, kan som bekendt ikke hjælpes (Sandø, u.å.: 10).

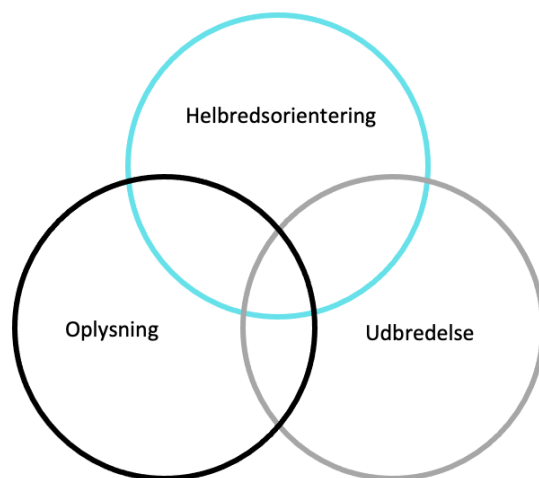
Ifølge Sundhedsstyrelsens erfaringer skal kommunikation til sårbare målgrupper sætte en dagsorden, udbrede viden samt give klare handlingsanvisninger og handlemuligheder for dem, der ønskes en handling fra (Sandø, u.å.: 11). Som det tidligere blev klart, er projektets problemstilling og målgruppe kompleks, hvorfor den enkelte udøver har et unikt udgangspunkt og ståsted i mødet med kommunikationen. Det er samtidig ikke alle udøvere, der vil være lydhøre og finde kommunikationen relevant, da de først og fremmest skal anse deres voldelige handlinger som problematiske for at komme til konklusionen om at søge hjælp. Vores kommunikation skal ligeledes som i en sundhedsfremmende sammenhæng være handlingsanvisende ved at henvise til Dialog mod Volds behandlingsmuligheder som en løsning på målgruppens problemstilling. Vidensudbredelse er ligeledes et formål, der modsat kan hjælpe til at oplyse udøveren om konsekvenserne ved deres handlinger (Sandø, u.å.: 11). Som det blev klart tidligere, er langt de fleste udøvere bevidste om, hvad der karakteriseres som vold, samt hvornår de begår den. Det er derfor ikke oplysning om, hvad vold er, men snarere konsekvenserne for udøveren selv og for den udsatte, der er relevant for vores målgruppe. De pårørende og udsatte er - modsat voldsudøveren - de relevante modtagere for oplysning om voldsformer, og hvornår noget kan karakteriseres som vold. Som det tidligere er blevet klart, kan det især i tilfælde af psykisk vold være svært for ofret at navigere i udøverens

handlingsmønstre og adfærd, hvorfor de sommetider tror, at det er dem, der er udøvere af volden. Disse formål kan vise sig at blive retningsangivende for vores kommunikationstilgang og produktudvikling, da målgruppen for vores kommunikationsindsatser skal møde udøverne, hvor de er, og dermed oplyse, anvise og henvise til, hvordan de søger hjælp og dermed tager det første skridt mod en adfærdsændring.

Det blev tidligere klart i forskningsoversigten, at voldelig adfærd sjældent er udøverens eneste problemstilling, hvilket ofte er kombineret med at være socialt udsat for eksempel i form af misbrug eller ressourcsevaghed. Kombinationen af forskellige problemstillinger, hvor voldelig adfærd i dette projekt anses som hovedproblemet, kan medføre eksklusion fra almene fællesskaber. Der kan dog også være tale om isolation fra indsatserne, idet en del af målgruppen ikke er i kontakt med velfærdssystemet. Dette skyldes enten et bevidst valg, eller at de ikke har det nødvendige overskud til at tage kontakt (Hannemann, u.å.).

I tillæg til specialets beskrivelse og kortlægning af udøverens karaktertræk og handlingsmønstre er voldsudøvelse også ofte forbundet med skyld og skam. Det betyder, at mange udøvere har svært ved selv at tage kontakt og indlede et behandlingsforløb. Hertil bruges volden ofte som årsagsforklaring, hvorfor mange kan have svært ved at tage ansvar for volden, da de ikke ønsker at identificeres som voldsudøver – hverken af dem selv eller af andre (Dokkedahl & Elklit, 2018: 55).

Ud fra ovenstående kan en samlet kommunikationstilgang for Dialog mod Vold inddeles i tre kategorier: *helbredsorientering, oplysning og udbredelse* (se model 5).

Model 5: Specialets tre kategorier for en samlet kommunikationstilgang

Kommunikationsindsatsen bør være helbredsorienteret og tage udgangspunkt i relationen i henvendelsen til udøvere (Dokkedahl & Elklit, 2018: 60). Dette stemmer overens med det potentielle behandlingstilbud, udøveren indvilger i, da Dialog mod Vold ligeledes har en holistisk tilgang ved at inddrage både partner og eventuelle børn i behandlingsforløbet. Dette skyldes, at begge parter i en voldelig relation har krav på og behov for hjælp, hvilket understreger vigtigheden i Dialog mod Volds arbejde, da man ved at se begge parter som afhængige faktorer for en helende behandling kan nå til problemløsning. Ved kun at fokusere på den udsatte heles kun den mere passive del af den voldelige relation. Det er dermed nærliggende at medtage den udsatte i kommunikationen til udøveren, dog stadig med målgruppen som fokuspunkt.

Oplysning er ligeledes en vigtig tilgang til kommunikationen, hvilket både henviser til oplysning om vold i nære relationer både til den almene befolkning, pårørende, udsatte og udøvere. Det henviser derfor både til oplysningskampagner, der skal oplyse den almene befolkning og pårørende om vold i nære relationer, konsekvenserne heraf, og hvor man skal søge hjælp. Hertil er oplysning om, hvornår handlinger karakteriseres som vold, relevant for den udsatte, hvor det er oplysning om behandlingstilbud som Dialog mod Vold, der skal henvendes til udøveren. Yderligere kan oplysning om voldens konsekvenser for den udsatte være relevant i henvendelsen til den udøvende målgruppe. Når en voldsudøver skal tage kontakt, kan det siges, at de til en start skal være selvdagnosticerende ved først og fremmest at anerkende et problem og nå til konklusionen om, at de behøver professionel hjælp. Dette ligger dog uden for kommunikationsproblemet, idet det rent praktisk ikke er muligt for Dialog mod Vold aktivt at opsøge potentielle udøvere uden deres egen frivillige henvendelse. Problemet kan dog imødekommes med kommunikation ved at oplyse om behandlingstilbuddet. Gennem oplysning kan det samtidig forventes, at flere bliver opmærksomme på problemet, der ellers ofte udspiller sig i det skjulte, samt de behandlingsmuligheder, som findes. Oplysning kan ydermere være med til at mindske tabuet om vold i nære relationer, hvor udviklingsdirektøren i Askovfonden mener, at det også kan have et forebyggende sigte:

“Vi ved jo, at volden nedarves i generationer. Det har vi nogle gode tal på, så hvis vi kan forebygge endnu bedre, end vi gør i dag og er endnu bedre til også at opfange det i kommunerne ved første mistanke, så ville vi stå bedre om 20 år, hvor de her børn er vokset op.” (Bilag 4: 4).

I forbindelse med oplysning kommer udbredelsen af behandlingstilbuddene, som i dette tilfælde er gratis behandling til udøvere. Dialog mod Volds behandlingstilbud er strategisk placeret i de fire største byer i Danmark, hvilket med flere henvendelser og aftabuivering kan føre til bevilling af flere midler og dermed udbredes endnu mere på landsplan. Som det tidligere er blevet klart, er vold komplekst og årsagsafhængig, hvorfor det samtidig kan betegnes som en ond cirkel af handlingsmønstre, hvis udøveren ikke får den rette hjælp. Det skyldes en uhensigtsmæssig og tillært konflikthåndtering samt barndomsoplevelser, der har resulteret i lavt selvværd og lav frustrationstærskel. Det kommer samtidig med de ydre påvirkninger fra individets relationer, sociale grupper og samfundet generelt. Vold kan derfor, som alt andet, ses fra både udøveres og udsattes synspunkt. Det er dermed vigtigt at tale til udøveren i øjenhøjde med deres synspunkt in mente, hvorfor det modsatte nemt kan føre til miskommunikation. Hvordan udøveren forstår sig selv og den anden part, er derfor et vigtigt tillæg til kommunikationsudformningen. Da udøveren typisk har udfordringer med at sætte sig i den andens sted, vil det sandsynligvis være uhensigtsmæssigt at fremstille udøveren som skurken og roden til problemet i kommunikationen, idet det ikke er sikkert, at det stemmer overens med deres eget selvbillede. Det er ikke kommunikationsindsatsens formål at overbevise og ændre udøverens selvbillede, men i stedet at lede dem til behandling. I overensstemmelse med psykologen fra Dialog mod Volds udtalelser skal udøveren med kommunikationen føle sig mødt og hørt i sin problemstilling. Sammenlignet med samfundets normer for parforhold ligger udøverens handlinger ikke inden for, hvad der anses som almindeligt acceptabelt i et forhold. Mange vil derfor være opmærksomme på problemet, hvor ønsket om at foretage en ændring straks er sværere. At skulle identificere sig som voldsudøver gør det derfor for nogle vanskeligt at søge hjælp (Dokkedahl & Elklit, 2018: 80). Det samme understreger Harpviken med denne udtalelse:

“(...) der er også erkendelse i, at man faktisk udøver vold og skader sine nærmeste. Det er en kæmpe udfordring og erkendelse at komme frem til, og det kan være meget skamfuldt og sårende. Det er trist, at vi ikke altid rammer dem, så de kan komme ind tidlige. Man står jo i en pludselig livskrise for nogen, når man erkender, at det er det her, der foregår” (Bilag 5:

4).

Det kan derfor være hensigtsmæssigt ikke at bruge ordet vold i overdreven grad, da det kan distancere vores målgruppe fra kommunikationens hjælpende budskab. Der skal derfor være balance i tydeligheden om, hvad hjælpen omhandler, og hvem den henvender sig til uden at

stigmatisere målgruppen unødigt. Som det tidligere også er blevet klart, er der mange fordomme, tabuer og stereotype opfattelser forbundet med at være voldsudøver, samt hvordan en sådan person er og ser ud (Dokkedahl & Elklit, 2018: 81). Udover ikke nødvendigvis at identificere sig med problemstillingen mødes udøveren af disse fordomme og tabuer fra omverdenen, hvilket kan styrke frygten for mere af det samme, hvis de tager kontakt. Det kan i forlængelse af det også være svært at vide, hvor man søger hjælp, når man ikke føler sig som en farlig voldsmand. I Sarah Bøgelund Dokkedahl og Ask Elklit's studie af indbyrdes vold for nationalt Videnscenter for Psykotraumatologi udtrykker respondenterne bestående af par, der tidligere har været i behandling hos Dialog mod Vold, ligeledes en vis distance til organisationens navn, da de finder det udfordrende at identificere sig selv med ordet vold, hvilket de mener virker handlingshæmmende (Dokkedahl & Elklit, 2018: 88). Det er dog stadig en forudsætning for at kunne komme i behandling, at der har været vold, hvilket derfor er vigtigt at få frem gennem kommunikation. Dokkedahl og Elklits resultater taler ligeledes ind i psykolog Annas erfaringer med målgruppen:

“Jeg tror på mange måder, vi skal tænke i to spor. En direkte og hård kommunikation kan virke på nogle, men jeg tror også, at der er nogle, der vil føle sig sat i en særlig bås, og som man måske skal henvende sig til på en anden måde. Måske skal man tænke i at brede det lidt ud, så man har en meget direkte, hvor nogle også vil blive konfronteret og har brug for det. Der vil være nogle, der virkelig har brug for at høre det, men så er der også nogle, der nok har behov for at høre, at okay, der findes også andre måder, og du kan godt være noget godt.” (Bilag 5: 5).

Resultaterne fra undersøgelsen og Annas ekspertudtalelse, er med til at give os en retning på produkterne og en mere nuanceret forståelse af målgruppen. Selvom den tidligere er blevet beskrevet som en homogen gruppe, er det relevant at lave produkter, der henvender sig på forskellige måder. Dette især ved at tage hensyn til den følelsesmæssige barriere, der kan være ved at skulle søge hjælp for udøveren.

En anden problemløsende tilgang kunne bestå i at kommunikere andre faktorer af volden, såsom hjælp til vredeshåndtering. En tredje tilgang kunne være henvisning til fælles behandling for både udsatte og udøvere som en måde at tale ind i relationen og den magtkamp, der udspiller sig i en voldelig relation. Det kan være effektivt, hvis kommunikationsindsatserne ikke udelukkende fokuserede på udøveren som roden til problemet, men også viste en nuanceret tilgang til parterapiforløb. Dialog mod Vold er det eneste behandlingssted i Danmark, der

tilbyder integrerede behandlingsforløb til både par og familier med børn. Her arbejdes med alle parter i den voldelige relation og voldsdynamikkerne i forholdet. Dialog mod Vold er dermed også det eneste tilbud, der egner sig til behandling af tilfælde af indbyrdes vold (Dokkedahl & Elklit, 2018: 99).

Empowerment er et hyppigt brugt begreb i sundhedsfremmende kampagner, hvilket anses som en forudsætning for beslutningstagen mellem patient og behandlingspersonale (Zoffmann & Kirkevold, 2009: 41). Empowerment virker her som redskab til at invitere personen med problemet til at deltage i beslutningstagningen og problemløsningen. Vi kan i vores tilfælde lade os inspirere af empowerment fra sundhedsfremme. Problemet starter nemlig ved udøveren selv, hvilket ligeledes gør dem til løsningen. Her vil empowerment dog motivere til en individuel beslutningstagen for udøveren alene om at opsøge den fornødne hjælp fremfor at fremme et samarbejde mellem patient og behandler. Tilgangen skal dermed baseres på udøverens egen motivation. Udøvere af vold i nære relationer står ligesom personer med kroniske sygdomme over for mange udfordringer ved at tage ansvar for deres egen situation. Udøveren kan være hæmmet af stigma og tabuer om vold samt bekymringer om fremtiden. Det kan derfor være et effektivt redskab i kommunikationen at give personen med problemet magten og motivationen til at ændre sit eget udgangspunkt. Dette kan samtidig fremme intentionen om at tale ind i modtagerens situation og perspektiv (Zoffmann & Kirkevold, 2009: 45) (Sepstrup, 2010: 273).

I udarbejdelsen af kommunikationsindsatserne anbefaler Sundhedsstyrelsen på baggrund af et litteraturstudie af medier, budskaber, målgrupper og virkemidlers betydning for effekt (2017) kun at have ét budskab. Et for komplekst budskab kan have den modsatte effekt, hvor modtageren forkaster kampagnens budskab og/eller ikke giver det den tiltænkte opmærksomhed. Erfaringen fra sundhedsfremmende kampagner beretter samtidig om bedre respons på positive budskaber fremfor negative (Sundhedsstyrelsen, 2017: 21). Dårlig samvittighed hos målgruppen har tendens til at blive fortrængt. I samme undersøgelse understreges, at sundhedsfremmende kampagner kræver konsekvente budskaber og vedvarende kommunikative aktiviteter i op til årtier. Her påpeges det, at forandringer hos en målgruppe kræver kampagner, som varer over en længere tidsperiode og har tilstrækkelige økonomiske ressourcer (Sundhedsstyrelsen, 2017: 20). Det pointeres dog ikke, hvor lang og hvor omkostningstung en periode, der er nødvendig for en kampagnes succes. Det er i højere grad muligt for Dialog mod Vold at lave kontinuerlige kommunikationsaktiviteter nu, da de

med den nye bevilling har fået flere midler til kommunikationsindsatser. Det vil samtidig gøre social marketing for organisationen til et brugbart virkemiddel over tid. De informative budskaber vil ligeledes have større effekt og gennemslagskraft, hvis disse støttes af politiske og fysiske tiltag som større bevilling og politisk fokus. Der er i forskningen blot fokuseret på at undersøge kortsigtede effekter af kampagner, hvilket også er dette speciales fokus (Sundhedsstyrelsen, 2017: 20). I formidling af budskaber kan kampagner benytte sig af direkte og indirekte kommunikationsveje. Med vores valg af sociale medier udgør disse de direkte kommunikationsveje, der har til formål at henvende sig direkte til målgruppen for at påvirke individuel adfærd ved at aktivere følelsesmæssige og kognitive reaktioner (Sundhedsstyrelsen, 2017: 20). De bedste kampagner har dog også potentialet til at påvirke individuel adfærd indirekte ved at rykke til sociale normer og dermed påvirke individet socialt. Vores indsatser har ligeledes samme formål, da de sigter efter direkte henvendelse til modtageren for på sigt at motivere til at opsøge hjælp. Et mere langsigtet mål er, at vores indsatser kan hjælpe med at aftabuisere vold, hvorved Dialog mod Vold kan få flere henvendelser gennem social påvirkning. Disse kan ligeledes lede til offentlig debat, hvilket kan bidrage til politiske ændringer såsom flere behandlingstilbud til en særdeles overset målgruppe sammenlignet med de voldsudsatte (Sundhedsstyrelsen, 2017: 21). Dette kræver et vist tidsforløb, som ikke ligger inden for dette speciales tidsramme. Specialets kommunikationsindsatser kan dog ses som et bidrag til forandring og en opfordring til Dialog mod Volds fremtidige aktiviteter både på sociale medier og andre kommunikationskanaler.

Opsummering

Ud fra forskningslitteraturen samt eksperternes praksiserfaring er det nødvendigt at kommunikere direkte til målgruppen for at opnå frivillige henvendelser, da handlingen, vi søger, alene skal komme på eget initiativ fra udøverne som den primære målgruppe. Heraf kan den samlede kommunikationstilgang for specialets målgruppe inddeles i tre kategorier: *helbredsorientering, oplysning og udbredelse*.

Det betyder, at specialets kommunikationsprodukter skal sætte en dagsorden, udbrede viden samt give klare handlingsanvisninger og handlemuligheder for målgruppen. Vores kommunikationsindsatser skal derfor møde udøverne, hvor de er, og dermed oplyse, anvise og henvise til, hvordan de søger hjælp og dermed tager det første skridt mod en adfærdsændring, hvilket samtidig afspejler Dialog mod Volds og specialets samlede organisations- og kommunikationsmål. Ud fra litteraturens erfaringer med at kommunikere til sårbare

målgrupper understreges det, at det er målgruppens eget ønske og motivation, der skal resultere i, at de søger hjælp.

Ud fra psykolog Anna Harpvikens praksiserfaring med udøvere i Dialog mod Vold er det blevet klart, at kommunikationsprodukterne skal henvende sig til udøveren på forskellige måder. Dette sker især ved at tage hensyn til den følelsesmæssige barriere, der kan være ved at skulle søge hjælp. Dette har rod i den følelse af skyld og skam, voldsudøvelse kan medføre. Ved at søge hjælp skal udøveren netop identificere sig som voldsudøver og de fordomme, tabuer og stereotyper, der er forbundet med dette, hvilket kan være hæmmende for at søge hjælp. Produkterne skal derfor have henholdsvis en omsorgsfuld tilgang til udøverne, hvor den anden tilgang skal være mere direkte og handlingsanvisende. Begge tilgange skal gøre brug af empowerment som virkemiddel med ét klart og tydeligt budskab.

PRODUKTUDVIKLING

Følgende afsnit har til formål at gennemgå specialets sidste og praktiske element i form af kommunikationsprodukter til Dialog mod Volds sociale medieprofiler på Facebook og LinkedIn. Produktudviklingen er baseret på specialets teori- og empiriindsamling om udøveren og kommunikation til målgruppen. Indsatserne er således et produkt af og fusion mellem den praksiserfaring og forskningsbaserede viden, som er indsamlet og gennemgået i specialet som følge af casestudiet. Afsnittet indeholder begrundelser og overvejelser om produkternes udformning samt til- og fravalg, hvilket vil være forankret i specialets samlede vidensindsamling både fra forskningslitteraturen og praksiserfaringen inden for feltet. Dette vil blive understøttet af Lisbeth Thorlacius' forskning inden for visuel kommunikation på sociale medier (2018). Produkterne vil afslutningsvis præsenteres og beskrives på baggrund af specialets kommunikationsmål.

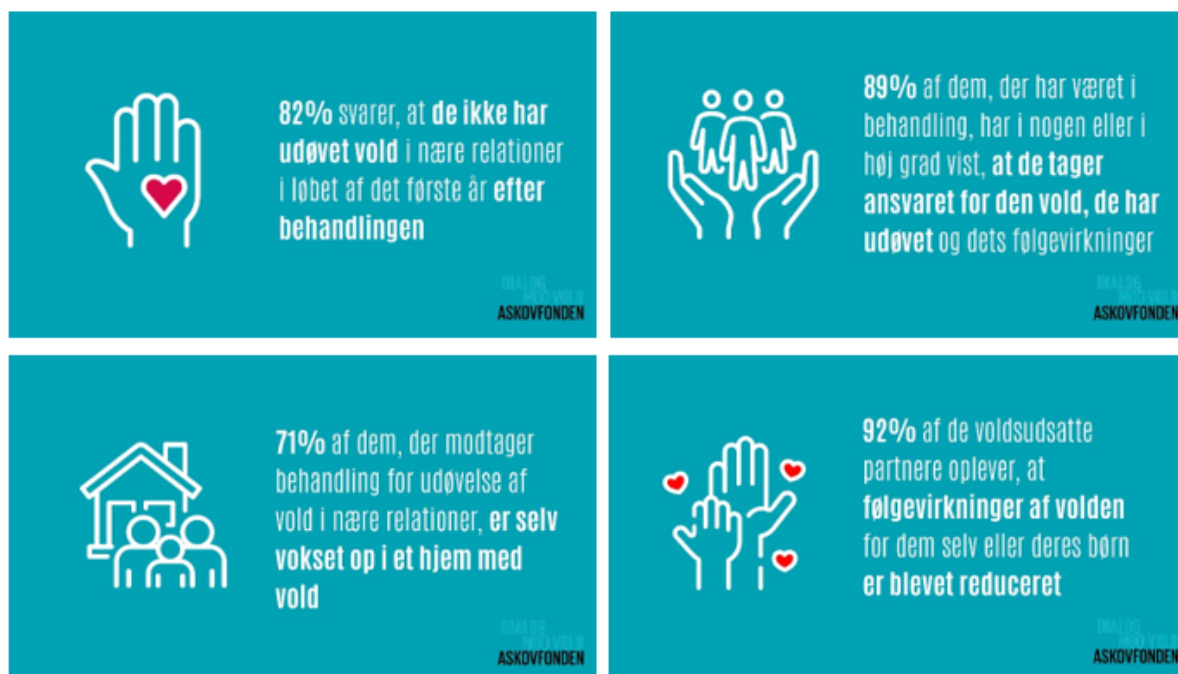
Produktdesign

Følgende afsnit vil præsentere og gennemgå specialets kommunikationsprodukter, hvilket har resulteret i to produktserier. Den første produktserie henvender sig på forskellig vis til målgruppen med et handlingsanvisende sigte. Specialets anden produktserie præsenterer en række relevante fakta om resultaterne af behandlingen. Det henvender sig både til udøverne

som den primære målgruppe samt de sekundære målgrupper i form af de udsatte, pårørende og aktører inden for feltet. Produktserie 2 har til formål at motivere den primære målgruppe og oplyse de sekundære.

Billede 7: Produktserie 1

Billede 8: Produktserie 2

Hvert produkt består af både et visuelt, grafisk element og en tilhørende uddybende tekst. Opslagenes grafiske element skal både virke som blikfang og understøtte opslagets tekstuelle

budskab til målgruppen. Ud fra specialets vidensindsamling om kommunikation til sårbare målgrupper har vi valgt at udforme produkterne med ét klart budskab til udøverne, hvor Dialog mod Vold præsenteres som løsningen på deres problemstilling. Produkternes forskellige tilgange til det samme budskab om, at udøveren skal opsøge den nødvendige hjælp, vil senere blive beskrevet i en gennemgang af de individuelle produkter. Budskabernes effekt og virkning vil komme til udtryk i opslagsaktiviteten og resultaterne på organisationens sociale medier.

Specialets kommunikationsprodukter afspejler den tredelte kommunikationstilgang, der blev præsenteret i forskningsoversigten: *helbredsorientering, oplysning og udbredelse*.

Det betyder, at specialets kommunikationsprodukter skal sætte en dagsorden, udbrede viden og give klare handlingsanvisninger og handlemuligheder for målgruppen. Vores kommunikationsindsatser skal derfor møde udøverne, hvor de er, og dermed oplyse, anvise og henvise til, hvordan de tager det første skridt mod en adfærdsændring ved at søge hjælp. Dette afspejler samtidig Dialog mod Volds og specialets samlede organisations- og kommunikationsmål.

Helbredsorientering kommer til udtryk i produkterne ved, at de generelt henviser til den hjælp og behandling, Dialog mod Vold tilbyder til udøvere. Denne tilgang kommer samtidig til udtryk ved den faktabaserede produktserie, der både henvender sig til udøvere og udsatte, da disse både præsenterer den positive effekt af behandlingen af udøvere og hele den voldsramte familie. Flere af specialets produkter er tiltænkt at skulle afspejle Dialog mod Volds holistiske tilgang til behandlingen, hvor begge parter og deres børn medtages i behandlingsforløbet.

Oplysning er samtidig et gennemgående element i specialets produktudformninger, da det både er oplysning om behandlingstilbuddet til udøveren og oplysning om dets effekter, der er i fokus. Gennem oplysning og synlighed på sociale medier kan det forventes, at flere i den generelle befolkning bliver opmærksomme på problemet, samt de behandlingsmuligheder, der findes. Oplysning kan ydermere være med til at mindske tabuet om vold i nære relationer ved at fremhæve fænomenets forekomst og med en anderledes vinkel at oplyse om voldens konsekvenser for den udsatte. Det sker ligeledes gennem oplysning samt den skriftlige og visuelle fortælling, indsatserne skaber om udøveren og vold i nære relationer.

Udbredelse er den sidste tilgang, der kommer til udtryk i kraft af både vidensudbredelse og forøget kendskab til organisationen. Her er Dialog mod Vold som gratis behandlingstilbud fremhævet, hvor også det nye digitale tilbud har fået tildelt sit eget opslag, hvilket gør

målgruppen opmærksom på, at hjælpen ikke alene er i København, Århus, Aalborg og Odense, og derfor ikke er geografisk afhængig. Det kan samtidig være det sidste skridt mod kontakt, da målgruppen kan være begrænset af de fysiske rammer for behandlingen.

Alle kommunikationsindsatserne er i billedformat. Et alternativ til det kunne være videomateriale, hvilket kan skabe en anderledes kontaktform til målgruppen ved at vise de følelser, der er forbundet med vold gennem talt sprog, kropssprog og mimik. Det kan samtidig virke som blikfang på sociale medier, hvor kampen om brugernes opmærksomhed er hård. Vi har dog valgt at gøre brug af andre former for blikfang i form af farver og store billeder. Videomaterialet i Dialog mod Vold er begrænset, hvorfor vi har valgt at udforme produkterne på baggrund af billedmateriale fra organisationens billedbank og offentligt tilgængelige billeder, vi selv har fundet.

Gennemgående for alle produkterne er vores brug af farverne hvid, sort og blå. Farverne skaber genkendelighed, da det ligeledes er dem, som Dialog mod Vold generelt bruger i deres øvrige kommunikation og branding. Hvid og sort er akromatiske kontrastfarver, der ved kombination udtrykker hinandens karakter stærkest (Thorlacius, 2018: 29). Produkterne i billedserie 1 er på trods af deres forskellighed ydermere gjort ensartet med et mørkt overlay, der både skaber samhørighed i et mørkere udtryk og samtidig fremhæver billedernes hvide tekst. Dette er ydermere hensigtsmæssigt, da billedteksten formidler produkternes enkeltvise budskaber. Hvid og sort kan samtidig have den symbolske betydning af godt og ondt, hvilket også henviser til udøvernes indre konflikt mellem de handlinger, deres negative sociale arv og psykiske tilstand resulterer i, samt hvad de samfundsmæssige normer fortæller om, hvordan et forhold, forældreskab og kønsroller skal være. Det sker i kraft af de truende, dystre og skjulte associationer, som sort skaber, sammenholdt med hvid, der giver associationer til renhed og klarhed (Thorlacius, 2018: 45-46).

Den turkisblå farve, der især er genkendelig for organisationen, er mindre fremtrædende i produktserie 1, hvor den i produktserie 2 fungerer som blikfang ved at være billedernes kraftige baggrundsfarve. Logoets blå farver bliver dog fremhævet i produktserie 1 i kraft af den mørke baggrund, hvilket fremhæver produkternes afsender på en subtil måde, således at modtageren ikke konfronteres uhensigtsmæssigt med ordet vold. Dette forbehold blev klart i specialets teori og forskningsoversigt, da overdreven brug af ordet *vold* kan have en modsat og distancerende effekt på målgruppen. I udformningen er der dermed skabt en balance i tydeligheden af, hvad hjælpen omhandler, og hvem den henvender sig til uden at stigmatisere målgruppen unødigt.

Blå bliver i farvelæren tilskrevet symbolværdier som ro, troværdighed og stabilitet, hvor farven samtidig virker fysisk beroligende på modtageren (Thorlacius, 2018: 34). Det kan siges at stemme overens med de værdier, organisationen ønsker at blive associeret med, samtidig med de hensigtsmæssige fysiske reaktioner på målgruppen. Den generelle opfattelse af organisationen kan siges at have indvirkning på modtagelsen af specialets produkter og omvendt, hvilket i kraft af produkternes og organisationens fælles sigte og mål formentlig vil have en positiv effekt.

Vi har i udformningen valgt en skrifttype, der er i overensstemmelse med den font Dialog mod Vold bruger på deres hjemmeside og i deres øvrige kommunikation. Fonten *Antonio* er en grotesk skrifttype uden seriffer, hvilket generelt gør teksten mere læsbar på skærmen sammenlignet med antikva-skrifterne med seriffer (Thorlacius, 2018: 63). Skrifttypen er strømlinet og enkel i sit udtryk. Det betyder, at skriften i sammenspil med produkternes farver formidler budskabet med mindst mulig fokustagen fra billedernes øvrige grafiske elementer (Thorlacius, 2018: 64). Produkternes skriftsnit er samtidig en blanding af slanke og kraftige bogstaver, hvor de kraftige snit bruges til at fremhæve produkternes budskaber sammenholdt med den øvrige teksts slanke udformning, hvilket især kommer til udtryk i produktserie 2 (Thorlacius, 2018: 65).

Efter at have gennemgået vores generelle overvejelser i forbindelse med produktudformningen, vil de følgende afsnit beskrive produkterne enkeltvis herunder vores overvejelser i henhold til design, udformning og budskab - alt med udgangspunkt i specialets samlede vidensindsamling og case studie. Hertil vil produkternes understøttende virkemidler og deres funktion for indholdet blive gennemgået.

Produkt 1: Et undskyld er ikke nok

Produkt 1 er bl.a. udviklet på baggrund af psykolog Anna Harpvikens praksiserfaring og udtalelser i ekspertinterviewet, hvor det blev klart, at målgruppen ikke bør anses som en gruppe med ensartede behov og følelser, men at der i stedet er brug for forskellige indgangsvinkler og kommunikationstilgange (Bilag 5: 5).

Billede 9: Simulering af produkt 1 som Facebookopslag

På baggrund af dette har produkt 1 en mere direkte tilgang, der er tiltænkt de udøvere, der i højere grad har brug for en handlingsanvisende tone, hvilket afspejler sig i produktets budskab *“Et undskyld er ikke nok”*. Overskriften er ligeledes ordlyden på en stor outdoor-kampagne som organisationen på nuværende tidspunkt arbejder på og kan derfor også være med til at vække genkendelighed, hvis den allerede har fået eksponering på sociale medier. Budskabet taler samtidig også ind i erkendelsen om, at man som udøver skader sine nærmeste, hvilket ydermere understreges i underoverskriften *“Dialog mod Vold tilbyder gratis behandling til dig, der skader dem, du elsker”*. Opslagets budskab er dermed også henvendt til de udøvere, der forud for behandlingen er nået til en selverkendelse om, at de udøver vold. Produktet kan samtidig ses som en forening af praksiserfaring og teori, hvor der i undersøgelsen tidligere er blevet udtrykt uenighed om, hvornår selverkendelsen indtræffer, hvilket med produktet kan siges at være en middelvej ved at gøre det klart, at en undskyldning ikke er nok- uanset om de erkender problematikken eller ikke. Ud fra denne selverkendelse tilbydes udøveren en vej ud af volden i form af gratis behandling hos Dialog mod Vold.

Billedets turkise baggrundsfarve stemmer ikke alene overens med Dialog mod Volds signatur- og logofarve, men fungerer også som blikfang. Ifølge Lisbeth Thorlacius er billeder med dele af menneskelig anatomi effektive for at fange målgruppens opmærksomhed, hvilket i kombination med Dialog mod Volds genkendelige turkise baggrundsfarve virker dragende

(Thorlacius, 2018: 77). Hånden kan samtidig siges at have en metakommunikativ funktion, idet den både kan være et symbol på hjælp og beskyttelse, men også magt. På billedet er hånden i sin metakommunikative betydning kilden til volden (Thorlacius, 2018: 205). Hverken i opslagsteksten eller i det visuelle element omtales modtageren direkte som udøver, hvilket er med til at bløde det ellers hårde budskab op. Billed- og opslagsteksten gør det med den direkte henvendelse klart over for modtageren, at det er nødvendigt med hjælp for at stoppe voldeligt adfærd. Teksten fungerer dermed som en løftet pegefinger. Teksterne taler også ind i det samvittigheds- og etiske aspekt i at udøve vold over for dem, man elsker. Udøverne efterlades dog ikke alene med denne følelse, men får en direkte handlingsanvisning til, hvad de kan gøre for dem selv og dem, de elsker.

Produkt 2: Serie med data

Produkt 2 har til formål at formidle de positive resultater, der er ved behandlingen i Dialog mod Vold. Produktet er udarbejdet med henblik på at bakke effekten af behandlingen op med fakta, hvilket kan virke handlingsanvisende for udøveren.

Opslaget er med henblik på offentliggørelsen af produktet lavet som en karrusel, hvor alle fire billeder er samlet i ét opslag med en tilhørende tekst, hvor brugeren, via pilene på billedet, kan bladere igennem karrusellen. Det er ydermere med det formål at kunne poste produkterne indenfor en kort tidsperiode, da det både skal passe med undersøgelsens tidsramme og Dialog mod Volds øvrige indsatser.

Billede 10: Simulering produktserie 2 som billedkarrusel på Facebook

Organisationen kan på et senere tidspunkt med fordel offentliggøre billederne enkeltvis og knytte længere og mere uddybende tekster til de forskellige fakta for at udnytte de enkelte billeders og budskabers fulde potentiale. Vi har i den forbindelse valgt at skrive en kort opslagstekst med fokus på kontaktmulighederne hos Dialog mod Vold. Det øger mulighederne for, at modtagerne bruger tid på at bladere i karrusellen og i stedet læser teksten på billederne.

Opslaget er med til at oplyse om effekten af behandlingen generelt og henvender sig på den måde også til de sekundære målgrupper. Det kommer til udtryk i de forskellige billedteksters fakta, der både omhandler positive effekter for udøveren og for resten af den voldsramte familie. Det tilgodeser ligeledes Dialog mod Volds ønske om at udbrede budskabet til og oplyse den øvrige befolkning. Produkterne er udarbejdet på baggrund af erfaringen fra de sundhedsfremmende kampagner, der viser, at der er en generelt bedre respons på positive budskaber frem for negative (Sundhedsstyrelsen, 2017: 21).

Ydermere kan det hjælpe nuværende klienter, som en af de sekundære målgrupper, til at se, at selvom vejen dertil kan være hård, er der mulighed for gode resultater og et liv uden vold på den anden side af behandlingen. Det taler sig ind i Harpvikens udtalelser om de følelser, der undervejs i forløbet kan opstå med erkendelsen om, at man skader sine nære. Denne erkendelse

kan samtidig vise sig at blive et produkt af behandlingen frem for en forudsætning for den (Bilag 5: 4).

Billedernes budskaber taler ydermere ind i vores viden om, at vold er et produkt af negativ social arv, som nedarves i generationer, hvis den voldelige adfærd ikke ophører (Bilag 4: 4) (Windahl & Signitzer, 2009: 45). Det vil sige at udøveren ved at søge hjælp ikke alene hjælper sig selv, men også sine børn eller fremtidige børn til et liv uden vold ved at blive en del af de 82%, der ikke udøver vold efter behandling, og dermed forhindrer deres børn i at blive en del af de 71% af udøvere, der er vokset op i et hjem med vold. Produkterne afspejler derfor også organisationens kommunikationsmål om at bidrage til at bryde negativ social arv.

Produkternes baggrundsfarve fungerer ikke alene som blikfang og genkendelighed, men fremhæver ligeledes billedteksternes budskaber i de hvide farver. Idet denne billedserie indeholder mere tekst end de øvrige, har vi valgt at differentiere mellem skriftsnit, hvor de kraftige linjer ligeledes fremhæver billedets budskab. Modtageren kan derfor hurtigt danne sig et overblik over budskaberne uden at skulle nærlæse teksten. Som supplement til de tekstuelle budskaber har vi valgt bløde, runde ikoner, der understøtter billedets fakta. Rød bruges samtidig på to af produkterne til at fremhæve hjerterne på billedet, hvilket taler ind i en fælles symbolsk fortolkning af hjerter som et symbol på kærlighed, som den røde farve ligeledes symboliserer (Thorlacius, 2018: 36). Rød er samtidig en varm farve, der skiller sig ud fra billedets generelle kolde farvetoner og på den måde fremhæver billedernes positive budskab.

Produkt 3: Vi kender vejen ud af volden

Produkt 3 repræsenterer en mere blød og omsorgsfuld kommunikationstilgang, hvilket Harpviken ligeledes opfordrer til i ekspertinterviewet. Produkt 3 er derfor udviklet med et sigte om en mere omsorgsfuld og inkluderende tilgang til målgruppen.

Billede 11: Simulering af produkt 3 som Facebookopslag

Opslaget er tiltænkt de udøvere, der i højere grad har behov for at høre, at volden ikke definerer dem, og at man godt kan være noget godt på trods af volden. Det taler sig ligeledes ind i Dialog mod Volds forståelse om, at det *“At slå dem man elsker, er ikke noget, man er, det er noget, man gør”* (Askovfonden, 2022: 34). Hertil præsenteres løsningen og vejen ud af den følelse, disse udøvere sidder med - nemlig gennem behandling hos Dialog mod Vold. Denne følelse kommer blandt andet til udtryk i vores valg af billede, hvilket afspejler en af de følelser, som en udøver kan sidde med - at føle sig alene og ensom i sin situation. Kommunikationen opstilles derfor som fra én udøver til en anden, hvilket både vækker sympati og er i øjenhøjde med modtageren, hvilket kan give målgruppen en følelse af at blive forstået og ikke at være alene.

Billedet bruges sammen med sin klare komposition og beskæring samt relaterbarhed til opslagsteksten som blikfang (Thorlacius, 2018: 77). Vi har valgt et billede med et menneske, da det virker autencitetsfremkalende, pålideligt og troværdigt for indholdet og dermed også Dialog mod Vold som afsender (Thorlacius, 2018: 81). Billedet er et situationsbillede og fortæller dermed en historie, som udøveren måske kan identificere sig med og spejle sig i i formidlingen af indholdet (Thorlacius, 2018: 86).

Billedets farver understøtter følelsen af magtesløshed, da de er mørke og nedtonede. De mørke farvers farvevirkning har, ifølge Ittens psyko-fysiske virkelighed, den indvirkning, at modtageren reagerer fysisk på den farve, man optisk ser. Billedets nedtonede, mørke farver er kolde, hvilket ligeledes giver udøveren en følelse af kulde. Idet billedet afspejler udøverens følelsesmæssige tilstand, giver produktet ligeledes modtageren en vej ud af følelsen og dermed også ud af volden (Thorlacius, 2018: 27). Med det klare og tydelige budskab på billedet "*Vi kender en vej ud af volden*", efterlades udøveren ikke med denne følelse, men får derimod en omsorgsfuld håndsrækning. Hertil kommer underoverskriften "*Dialog mod Vold hjælper dig til at blive den partner eller forældre, du ønsker at være*", hvilket taler ind i udøverens ønske om ikke at blive dømt og defineret ud fra sine handlinger, hvilket samtidig har til formål at aflive tabuerne om voldsudøvere som onde. Den skyld og skam, der ofte er forbundet med vold, tages der derfor hensyn til i produktet med henblik på at gøre det nemmere for udøveren at tage kontakt (Zoffmann & Kirkevold, 2009: 45). Teksten har samtidig elementer af empowerment ved at udtrykke en tro på, at de kan og har et ønske om at blive en bedre udgave af sig selv. Udøveren får dermed vist vejen og det første skridt mod at være den gode forældre og partner, afsenderen giver udtryk for, at de kan blive. Det har til formål at skabe en følelse af vilje og motivation for et bedre liv hos modtageren, hvilket stemmer overens med, at det tidligere blev klart, at det er modtagerens ønske om et bedre liv, der skal være med til at få udøveren til at søge hjælp.

I opslagets produkttekst gives oplysningen, at der hvert år er 50.000, der udøver vold i Danmark. Informationen gives med henblik på at frembringe en følelse af, at man ikke står alene med problematikken, selvom det kan virke sådan. Dette skyldes især det krydspres, der er fra samfundet om, hvordan et forhold rigtigt skal se ud, hvilket kan virke handlingshæmmende for udøveren, da dette også vil kræve en erkendelse af, at man ikke lever op til de ydre og indre forventninger, der kan være (Seidelin, Romvig & Schultz, 2017: 6). Teksten beskriver samtidig volden som et temperamentsproblem, hvilket bliver årsagsforklaringen for de voldelige handlinger. Dette er et forsøg på ikke at stigmatisere voldsudøveren unødigt ved at fremhæve voldens andre ansigter.

Produkt 4: Gør du dem, du elsker fortræd? Digitale forløb

Produkt 4 placerer sig primært inden for oplysning og udbredelse, som er to af specialets overordnede kommunikationstilgange. Opslagets primære formål er at oplyse om Dialog mod Volds nye muligheder i form af et digitalt behandlingstilbud. Med denne mulighed er udøveren ikke begrænset af den geografiske afstand til de fysiske behandlingssteder og omvendt.

Billede 12: Simulering af produkt 4 som Facebookopslag

Opslaget kan samtidig være med til at udvide Dialog mod Volds brugergruppe på sociale medier, hvilket det tidligere blev klart primært bestod af brugere fra de fire byer, hvor de har deres afdelinger. I opslagsteksten gives gennemgående for alle produkter to muligheder for henvendelser til udøveren gennem en kontaktformular eller telefon. Ved at give modtageren mulighed for begge dele, imødekommer vi to forskellige behov. At udfylde en kontaktformular gennem linket til hjemmesiden kan virke mere skånsomt, da der ikke er direkte personkontakt ved første henvendelse. Modsat er det med opkald, hvor udøveren med det samme kommer i direkte kontakt med organisationen. Mulighed for online behandling og udbredelse taler ikke alene ind i kommunikationsmålet om større kendskab, men kan i kraft af de bedre behandlingsmuligheder skaffe flere henvendelser. Dette kan være med til at vise et udvidet behov for Dialog mod Volds specielle behandlingstilbud, hvilket også kan føre til yderligere finansiel støtte af tilbuddet og dermed udvidelse af organisationen.

Vi har i udarbejdelsen af dette produkt valgt et mere neutralt billede, hvor kun hænder og en computer optræder. De neutrale grå og hvide farver fremhæver samtidig Dialog mod Volds logo i højre hjørner, hvilket betyder, at organisationen står tydeligt frem som den primære afsender. Det neutrale billede betyder også, at opslaget henvender sig til den brede målgruppe, hvilket stemmer overens med indholdets brede oplysningsformål. Billedet har derudover til formål at holde et skarpt fokus på budskabets digitale aspekt. Hænderne optræder igen på dette produkt, dog med et andet sigte - at vise de hjælpende hænder hos Dialog mod Vold, hvilket skal virke inviterende til kontakt. Slutteligt taler teksten "Gør du dem du elsker fortræd?" til udoverens selvbillede og samvittighed med en opfordring om at søge hjælp.

Produkt 5: Har I voldsomme konflikter i hjemmet?

Produkt 5 har flere forskellige formål, der afhænger af modtageren. Opslaget henviser til organisationens holistiske behandlingstilgang, hvilket taler ind i flere voldelige forholdskonstellationer og kategorier sammenlignet med de resterende produkter, der primært har omhandlet tilfælde med intimterror, hvor kun den ene part er voldelig (Copty, 2022: 14).

Billede 13: Simulering af produkt 5 som Facebookopslag

Opslaget favner indbyrdes vold og voldelig modstand, hvor parterne enten begge er voldelige, eller den anden part modsvarer de voldelige handlinger med tilsvarende vold. Dette

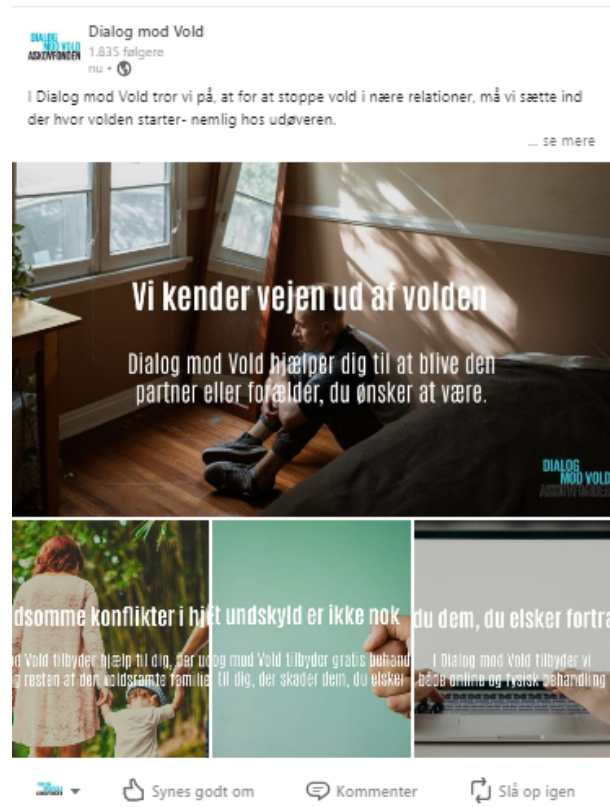
understøttes ligeledes af vores valg af billede, hvor flere personer optræder. Billedet afspejler derfor ikke udøveren alene, men snarere den forholdskonstellation personen optræder i. På billedet ses en mand, et barn og en kvinde, hvilket både er symbol på en familie, men det er samtidig ikke til at vide hvem af de to forældre, der udøver volden. Opslaget omfavner dermed også kvindelige voldsudøvere i målgruppen, da det er modtageren af indholdet, der bestemmer, hvem der er udøveren på billedet. Visuelt taler produktet ind i specialets pointe om lighederne og dynamikkerne mellem udøver og udsat, hvor det kan være svært for den udsatte at bestemme roden til volden. Produkt 5 kan dermed ses som en anderledes kommunikationsindsats, der kombinerer udøverens og den udsattes perspektiv. Produktet omfavner den primære målgruppe, men henvender sig ligeledes til den udsatte, hvilket også kommer til udtryk i produktteksten ved en ligevægt af udøverens og den udsattes perspektiv. Brug af ordet *I* i stedet for *du* understreger ligeledes opslagets bredere sigte i forhold til voldens forskellige konstellationer og kategorier.

På billedet ses en glad og harmonisk familie. Den bliver dermed et symbol på, hvad man kan opnå med den rette hjælp. Billedet, som temabillede, har dermed en stærk effekt ved at vise både den motiverede udøvers og den udsattes ønske om et bedre liv. Modtagerens håb og ønsker for fremtiden underbygges ligeledes af opslagets farvevalg med en overvejende brug af grøn, hvis farvesymbolik er håb, ro og optimisme (Thorlacius, 2018: 41). Billedet og farvekombinationen fungerer ligeledes som blikfang for modtageren (Thorlacius, 2018: 89). Familien har ryggen til kameraet, hvilket understreger Dialog mod Vold som den rette løsning til at vende ryggen til volden. Billedet illustrerer, hvordan livet kan se ud, efter at man som udøver har valgt at søge hjælp, hvilket opslaget opfordrer til.

Offentliggørelse af produkterne på LinkedIn

I kraft af specialets COPE-strategi, hvor det samme indhold udgives på flere af organisationens medier, indebærer en sådan strategi dog ikke altid opslagsteksten. I specialets tilfælde er det derfor kun billedmaterialet, der er tiltænkt at skulle være det samme på organisationens sociale medieprofiler.

Billede 14: Simulering af produktserie 2 som LinkedIn opslag

På LinkedIn har vi valgt at offentliggøre produkterne i de samlede produktserier med en anden opslagstekst end på Facebook. Teksten skal - modsat Facebooks fokus på den primære målgruppe - i højere grad også formidle indholdet og dets budskaber til den sekundære målgruppe i form af andre fagprofessionelle. Det kommer især til udtryk i de to opslagstekster, der formidler Dialog mod Volds arbejde med klienterne og dem som organisation. Dette har til formål både at henvende sig til fagprofessionelle og de øvrige organisationer i feltet (Bilag 6). Vi holder stadig fokusset på det primære formål om at få flere henvendelser, men formidler opslaget mere bredt, så det også favner den sekundære målgruppe, hvilket indirekte kan påvirke potentielle klienter til at søge hjælp. De udøvere med roller inden for erhvervslivet kan som vores primære målgruppe også møde indsatserne på LinkedIn, hvor vidensudbredelse og formidlingen af de positive budskaber og gode resultater ved behandlingen kan motivere til at søge hjælp. Opslagenes udformning på LinkedIn afspejler ydermere en anderledes kommunikationssituation, hvor det ikke er hensigtsmæssigt, at udøveren møder en for direkte og personlig tone, imens de er på arbejde. Det afspejler ligeledes mediets primære sigte og formål rettet mod erhvervslivet, hvor vi med disse valg tilpasser os organisationens nuværende brug og ordlyd på mediet, som primært er at formidle resultater og fortællinger om organisationens indsatser. Det betyder også, at indsatserne ikke skiller sig for meget ud

sammenlignet med det øvrige indhold på platformen, hvilket er hensigtsmæssigt både for modtagelsen og organisationens fremtræden.

På LinkedIn har vi i opslagsteksten valgt at tilføje hashtagsene #voldinærelationer, #udøverbehandling #dialogmodvold. Hashtags kan ved korrekt brug være med til at øge eksponeringen for opslagene, da disse kan bruges som søgeord for interessenter, hvilket i højere grad relaterer sig til LinkedIn som medie, da modtagerne især selv befinder sig inden for eller beskæftiger sig med feltet (Hougaard, 2014: 51). På Facebook kan hashtags fremstå upassende og ikke i overensstemmelse med den seriøsitet, som organisationen ønsker at udvise. Slutteligt kan opslagenes mere oplysende tilgang på LinkedIn motivere til mere interaktion med platformens brugere i kommentarfeltet, da resultaterne i højere grad lægger op til samtale eller spørgsmål. Den personlige og direkte henvendelse til udøveren på Facebook kan derimod skabe flere delinger, da brugeren kan ønske at formidle det hjælpende budskab videre til andre.

Udgivelsesplan

I følgende afsnit vil vi præsentere en udgivelsesplan for produkterne, der vil blive overdraget til organisationen. Afsnittet indeholder de overvejelser, vi har gjort os om, hvordan opslagene bedst muligt offentliggøres på begge sociale medieprofiler. På baggrund af vores dobbeltrolle som forskere, det aktive samarbejde og faste rolle i organisationen, har vi mulighed for at være med til at følge udgivelsesplanen efter specialets aflevering, og hermed også teste produkterne løbende.

På baggrund af sundhedsstyrelsens litteraturstudie fra 2017, der er lavet med formålet at undersøge medier, budskaber, målgrupper og virkemidlers betydning for effekt ved vi bl.a., at for at se en forandring for vores målgruppe, er det vigtigt med kontinuerlig aktivitet på medierne, at kampagnerne skal vare over en længere tidsperiode, at der er tilstrækkelige økonomiske ressourcer og at produkterne har ét klart budskab (Sundhedsstyrelsen, 2017: 20). Vores anbefaling er derfor, at produkterne offentliggøres løbende over juni måned i 2023, og at specialets resultater fremtidigt kan benyttes til at udarbejde og planlægge produkter i fremtiden, der kan skabe kontinuerlig aktivitet og dermed øget eksponering på organisationens sociale medieprofiler. Produkterne er et supplement til organisationens øvrige kommunikative indsatser, så der ligeledes vil være en balance mellem indsatser henvendt direkte til specialets målgruppe med det formål at få flere henvendelser suppleret med oplysningskommunikation, der fortæller modtageren, hvad der ellers sker i organisationen. Vi ved, at det højest mulige

engagement på Facebook kan opnås ved at offentliggøre indhold i hverdagene, om morgenen og om eftermiddagen, hvorfor vi anbefaler organisationen at planlægge opslagene til at blive offentliggjort mellem mandag og torsdag kl. 17.00. Dette vurderes også på baggrund af, at mange i målgruppen er nået hjem efter en arbejdsdag og hermed har større tilbøjelighed til at være online på deres mobiler, iPads og computere. Indholdet til LinkedIn anbefaler vi, at organisationen offentliggør mellem 13-14, hvor eksponeringen er højest, da mange bruger tid på mediet på arbejdet efter frokostpausen (Bjerg, 2021).

Vi ved, at Dialog mod Vold kan øge deres eksponering på både Facebook og LinkedIn via betalt annoncering frem for udelukkende organisk rækkevidde, hvilket er tilfældet, når produkterne blot offentliggøres som et almindeligt opslag. Kontinuerlig aktivitet og annoncering af kommunikationsindsatserne kan ligeledes hjælpe organisationen med at målrette indholdet specifikt til målgruppen og dermed øge potentialet for at få flere henvendelser. Vi anbefaler dermed Dialog mod Vold at bruge annoncering til at målrette kommunikationsindsatserne til en bred mandlig målgruppe i alderen 25-54 år, da de således også kan opnå en generelt mere passende brugergruppe på deres sociale medier end den nuværende, der primært består af kvinder. Det vil ligeledes øge eksponeringstiden, hvilket vi ved er en fordel, da handlingsfremmende kampagner, skal løbe over en længere periode, før der kan måles en adfærdsændring hos målgruppen (Sundhedsstyrelsen, 2017: 20). Vi vil ligeledes anbefale annoncering via Facebook for at give Dialog mod Vold muligheden for at være synlige på yderligere et medie på grund af Facebooks ejerskab over Instagram, på trods af at organisationen ikke har en profil på platformen (Stock, 2021). Vi har i forbindelse med undersøgelsen udviklet en udgivelsesplan til offentliggørelse af specialets kommunikationsindsatser, hvilket skal ses som et forslag til, hvordan Dialog mod Vold med fordel kan offentliggøre produkterne:

Udgivelsestidspunkt	Produkt	Medie
05/06-2023 kl. 17.00	Produkt 1: <i>Et undskyld er ikke nok</i>	Facebook
07/06-2023 kl. 17.00	Produkt 2: <i>Karrusel med data</i>	Facebook
08/06-2023 kl. 13.00	Billedserie 2: <i>Karrusel med data</i>	LinkedIn
12/06-2023 kl. 17.00	Produkt 3: <i>Vi kender vejen ud af volden</i>	Facebook
19/06-2023 kl. 17.00	Produkt 4: <i>Gør du dem, du elsker fortræd? Digitale forløb</i>	Facebook
26/06-2023 kl. 17.00	Produkt 5: <i>Har I voldsomme konflikter i hjemmet?</i>	Facebook
27/06-2023 kl. 13.00	Billedserie 1: <i>Opslag med henblik på flere henvendelser</i>	LinkedIn

Model 6: udgivelsesplan for produkternes offentliggørelse på sociale medier

Rækkefølgen for produkternes udgivelse er tænkt således, at de supplerer og understøtter hinanden bedst muligt. Vi har eksempelvis valgt at offentliggøre karrusellen med data efter produkt 1, hvilket har til formål at skabe en glidende overgang til det motiverende og omsorgsfulde budskab i produkt 3. Vi har ydermere planlagt LinkedIn-opslagene til offentliggørelse, efter produkterne er udgivet på Facebook, da disse skal fungere som en kommentar på og videreførelse af indholdets budskaber på LinkedIn. Efter offentliggørelsen kan produkterne både lige efter og med tiden evalueres i henhold til de mediemål, vi har sat for indholdet, hvilket omhandler eksponeringer og den generelle aktivitet i form af likes, delinger og kommentarer. Hertil kan det afgøres, hvorvidt indholdet har bidraget til at opnå de fastsatte kommunikationsmål, hvilket til slut vil hjælpe med at indfri Dialog mod Volds organisationsmål og overordnede mål om at stoppe vold i nære relationer.

KONKLUSION

Vi kan på baggrund af specialets single indlejrede casestudie som metodisk tilgang konkludere, at vold i nære relationer er et komplekst fænomen, da den viser sig i flere forskellige forholdskonstellationer og former, herunder fysisk, psykisk, seksuel, materiel og elektronisk vold. Undersøgelsen af fænomenet tager konkret udgangspunkt i Dialog mod Vold som case og samarbejdspartner, med henblik på bedst muligt at tilrettelægge medieprodukter til sociale medier for at øge antallet af frivillige henvendelser fra målgruppen.

Vi kan på baggrund af teorien konkludere, at Facebook og LinkedIn er nogle af de mest anvendte sociale mediekkanaler, hvilket gør det oplagt at udvikle produkter til disse platforme, da de giver en stor eksponeringsmulighed og tilsammen favner en bred brugergruppe, der ligeledes dækker specialets og organisationens målgruppe. Vi har gennem specialets undersøgelse af udøveren fundet frem til de fælles karaktertræk og handlemønstre, der er for målgruppen med baggrund i viden fra forskningslitteraturen samt praksiserfaring fra organisationens arbejde og eksperter. Vi kan ud fra det konkludere, at vold ikke er kønsbaseret, men snarere bestemmes af den enkeltes psyke, selvværd, selvopfattelse og opvækst. I forlængelse af dette har negativ social arv en betydelig rolle for, at et individ bliver voldeligt.

Igennem specialet er det blevet klart, at kommunikationen skal målrettes udøveren med forskellige tilgange for at omfavne målgruppens kompleksitet bedst muligt. Det sker ved, at produkterne i deres udformning tager hensyn til den skyld og skam, der kan være forbundet med at udøve vold. Ved at søge hjælp skal udøverne netop erkende, at de udøver vold, og dermed blive konfronteret med de samfundsmæssige tabuer og stereotyper, der er forbundet med volden, hvilket kan være hæmmende for, at målgruppen søger hjælp. Det er dog ikke erkendelsen af, at man udøver vold, men snarere ønsket om et bedre liv, der er afgørende for, om udøveren søger hjælp.

Vi kan på baggrund af forskningslitteraturen og eksperternes praksiserfaring konkludere, at kommunikationen skal henvende sig direkte til målgruppen for at øge muligheden for flere frivillige henvendelser, hvorfor specialets kommunikationsprodukter er udviklet med henblik på tre kommunikationstilgange: helbredsorientering, oplysning og udbredelse. De tre tilgange omfavner tilsammen specialets og organisationens mål om større kendskab, synlighed, udbredelse og flere klienthenvendelser. For at opnå de fastsatte kommunikationsmål, herunder

flere henvendelser, skal produkterne både have en henholdsvis omsorgsfuld tilgang og en mere direkte og handlingsanvisende tilgang. Begge tilgange skal gøre brug af empowerment som virkemiddel med ét klart og tydeligt budskab. Hertil sikrer brugen af organisationens genkendelige farver og billeder, der understøtter det overordnede budskab, et produktformat i overensstemmelse med organisationens øvrige kommunikationsindsatser, hvilket er med til at tiltrække modtagerens opmærksomhed.

Produkternes effektivitet, samt hvorvidt de har bidraget til at opnå de fastsatte kommunikationsmål, kan vurderes på baggrund af eksponeringer og den generelle aktivitet i form af likes, delinger og kommentarer, som tillæg til det potentielle antal henvendelser, som indsatserne kan resultere i.

BILAGSOVERSIGT

- Bilag 1** - Dialog mod Volds behandlingsramme
- Bilag 2** - Interviewguide til ekspertinterview med Annika Svensson
- Bilag 3** - Interviewguide til ekspertinterview med Anna Harpviken
- Bilag 4** - Transskriberet ekspertinterview med Annika Svensson
- Bilag 5** - Transskriberet ekspertinterview med Anna Harpviken
- Bilag 6** - Samlet oversigt over produkter og produkttekster

LITTERATURLISTE

Ahlgren, M. (2023, 2. maj). *55+ Facebook-statistikker, fakta og tendenser for 2023*.

Lokaliseret d. 14. maj 2023 på: <https://www.websiterating.com/da/research/facebook-statistics/#chapter-2>

Andersen, A.A. (2018, april). *Facebook*. Lokaliseret den 21. maj 2023 på:

<https://faktalink.dk/titelliste/facebook>

Askovfonden. (2022). *Årsberetning 2022*. København N: Askovfonden.

Elkan (2016, 20. juli). *Målgrupper og segmenter når du kommunikerer*. Lokaliseret d. 14 maj 2023 på: <https://elkan.dk/maalgrupper-og-segmenter-naar-du-kommunikerer/>

Bryd Tavsheden (u.å.). *Viden om vold*. Lokaliseret d. 25. maj 2023 på:

<https://brydtavsheden.dk/viden-om-vold/hvad-er-vold/>

Bryman, A. (2015). Chapter 3: Research designs. I: Bryman, A. (Red.). *Social Research Methods* (5. udg.) (s. 39-71). Oxford: Oxford University Press.

Bjerg, C. (2021, 1. december). *Det bedste tidspunkt at poste på Facebook, Twitter, LinkedIn*.

Lokaliseret d. 14. maj på: <https://www.itchmarketing.dk/blog/det-bedste-tidspunkt-at-poste-facebook-linkedin>

Carlsen, L. (2023, 10. maj). Alt om LinkedIn: Historie, statistik og hvad du kan bruge LinkedIn til. Lokaliseret d. 14. maj. 2023 på: <https://www.socialsellingcompany.dk/alt-om-linkedin-historie-statistik-og-hvad-du-kan-bruge-linkedin-til/>

Collin, F. (2021). *Socialkonstruktivisme: En introduktion*. København: Samfundslitteratur.

Copty, C. (2022). *Partner, Løgner, Elsker, Krænker: Om psykisk vold i parforholdet*. København: Lindhardt og Ringhof.

Danmarks statistik (2022). *It-anvendelse i befolkningen 2022*. lokaliseret d. 20. maj 2023 på: <https://www.dst.dk/da/Statistik/nyheder-analyser-publ/Publikationer/VisPub?cid=44692>

Danner (2022a). *Den socio-økologiske model*. Lokaliseret d. 10 april 2023 på: <https://danner.dk/den-socio-økologiske-model>

Danner (2022b). *Magt- og kontrolljulet*. Lokaliseret d. 10 april 2023 på: <https://danner.dk/magt-og-kontrolljulet>

Danner (2022c). *Teoretisk viden om vold*. Lokaliseret d. 10 april 2023 på: <https://danner.dk/teoretisk-viden-om-vold>

Danner (2022d). *Voldsspiralen*. Lokaliseret d. 10 april 2023 på: <https://danner.dk/voldsspiralen>

Dahlgren, G. & Whitehead, M. (1991). *Policies and strategies to promote social equity in health: Background document to WHO - Strategy paper for Europe*. Stockholm: Institutet för Framtidsstudier.

Dahlgren, M.H. & Laursen, B. (2022). *Vold og overgreb i Danmark 2021: Analyser baseret på Sundheds- og sygelighedsundersøgelserne 2005, 2010, 2017 og 2021*. Lokaliseret på: https://www.trm.dk/media/hwshtxx3/vold-og-overgreb-i-danmark-2021_final.pdf

Dialog mod vold (2022a). *Forside*. Lokaliseret d. 11. april 2023 på: <https://dialogmodvold.dk>

Dialog mod Vold (2022b). *Hvad er vold?* Lokaliseret d. 9 april 2023 på:

<https://dialogmodvold.dk/hvad-er-vold/>

Dialog mod Vold (2022c, 20. januar). *Vold forekommer i mange forskellige skikkelser*. Lokaliseret d. 24. maj 2023 på: <https://dialogmodvold.dk/vold-forekommer-i-mange-forskellige-skikkelser/>

Dialog mod Vold. (2010, 16. august). *Startside* [Facebook side]. Facebook. Sidst besøgt d. 18. maj 2023 på: <https://www.facebook.com/dialogmodvold.dmv>

Dialog mod Vold. (u.å.). *Startside* [Linkedin side]. LinkedIn. Sidst besøgt d. 18. maj 2023 på: <https://www.linkedin.com/company/dialog-mod-vold/>

Dokkedahl, S.B. & Elklit, A. (2018). *Undersøgelse af indbyrdes vold*. Nationalt Videnscenter for Psykotraumatologi, Institut for Psykologi, Syddansk Universitet.

DR. (2022). *Medieudviklingen 2022: DR Medieforsknings årlige rapport om udviklingen i danskernes brug af elektroniske medier*. DR medieforskningscenter.

Elkit, A., Murphy, S., Jacobsen, C. & Jensen, M.K. (2017). Clinical and Personality Disorders in a Danish Treatment-Seeking Sample of Intimate Partner Violence Perpetrators.

Engel, B. (2002). *The Emotionally Abusive Relationship: How to Stop Being Abused and How to Stop Abusing*. John Wiley & Sons inc.

Flyvbjerg, B. (1933). Eksemplets magt. I. Flyvbjerg, B (red.). *Rationalitet og Magt 1: Det videnskabelige* (s. 137-159). København: Akademisk Forlag.

Flyvbjerg, B. (1988). *Case studiet som forskningsmetode*. Aalborg Universitet: Institut for samfundsudvikling og planlægning.

Flyvbjerg, B. (2011). Chapter 17: Case Study. I: Denzin, N.K. & Lincoln, Y. S. (Red.), *The Sage Handbook of Qualitative Research* (4. udg.). Thousand Oaks: Sage Publications Inc.

Hallahan, K. (2014). Chapter 16: Organizational Goals and Communication Objectives in Strategic Communication. I: Holtzhausen, D. & Zerfass, A. (Red.), *The Routledge Handbook of Strategic Communication* (s. 244-266). London: Routledge.

Helweg-Larsen, K. & Frederiksen, M.L. (2007). *Mænds vold mod kvinder*. Lokaliseret på: https://www.lokk.dk/media/0wiakfy5/maends_vold_mod_kvinder-omfang_karakter_og_indsats_mod_vold_2007.pdf

Hougaard, T.T. (2014). Sproglige forandringer i de nye medier: fra chatstil til hashtagpoesi. *Nydanske Sprogstudier* (46), 39-66.

Institut for Menneskerettigheder (2014). *Ret til et liv uden vold: Juridisk analyse af Danmarks opfyldelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet*. Danmarks Internationale Menneskerettighedsinstitution.

Isdal, P. (2020). Forebyggelse af vold og arbejdet med voldsudøver. I: Oldrup, H. (red.), *Vold i familien: Viden for fagfolk* (s. 180-202). København: Akademisk Forlag.

Jensen, D.C., Pedersen, M.J., Pejtersen, J.H & Amilion, A. (2016). *Indkredsning af lovende praksis på det specialiserede socialområde*. Det Nationale Forskningscenter for Velfærd.

Jensen, T. M. (2023). Psykosocialt arbejde med udsatte familier: Feedback Treatment (FIT) i krydsfeltet mellem standardiseret og skræddersyet praksis. *Fokus på familien*, 51(1), 7-27.

Johnson, M.P. (2008) *A Typology of Domestic Violence: Intimate Terrorism, Violent Resistance, and Situational Violence*. University Press of New England.

Justitsministeriet (2017). *Typer af drab i Danmark*. Lokaliseret på: https://www.justitsministeriet.dk/wp-content/uploads/2020/02/typer_af_drab_i_danmark.pdf

Kaltoft, A. (2023, 13. januar). *Dialog mod Vold* [Slides]. Lokaliseret på: https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&ved=2ahUKEwi2zKv8w6L-AhVIQ_EDHa21A-0QFnoECA8QAQ&url=https%3A%2F%2Fwww.sdu.dk%2F-%2Fmedia%2Ffiles%2Fom_sdu%2Finstitutter%2Fpsykologi%2Fvidenscenter%2Bfor%2Bps

[ykotraumatologi%2Fjanuarkonference-2023%2Foplaeg_anja-kaltoft.pdf&usg=AOvVaw0AjdZenJPYDILNjt5k8NqN](#)

Karlsson, I., Andersen, M.K., Bjerre, S. & Holm Johansen, K.B. (2021). *Viden om vold i nære relationer: En kortlægning af litteratur fra 1984 til 2020 i Danmark*. Lokaliseret på: https://www.lokk.dk/media/0s2lg1a5/viden_om_vold_final-opsat.pdf

Kvale, S. & Brinkmann, S. (2015). Interview - Det kvalitative forskningsinterview som håndværk (3. udg.). København: Hans Reitzel Forlag.

Lev uden Vold (2018). Socialfaglig definition af psykisk vold i nære relationer. Lokaliseret på: <https://levudenvold.dk/media/cacarwtv/socialfaglig-definition.pdf>

Lev uden Vold (u.å.). Former for vold. Lokaliseret d. 10. april 2023 på: <https://levudenvold.dk/viden-om-vold/former-for-vold/fysisk-vold/>

LinkedIn. (2023). *Om LinkedIn*. Lokaliseret den 20. maj 2023 på: <https://about.linkedin.com/da-dk?lr=1>

Lippert, A. & Pedersen, L. (2020). Dialog mod Volds arbejde med personer, der har udøvet partnervold, og deres familier. I: Oldrup, H. (red.), *Vold i familien: Viden for fagfolk* (s. 180-202). København: Akademisk Forlag.

LOKK (u.å.). *Definitioner*. Lokaliseret d. 11. april 2023 på: <https://www.lokk.dk/viden-om-vold/hvad-er-vold/definitioner/>

Oldrup, H. (2020). *Vold i familien - Viden for fagfolk*. København: Akademisk forlag.

Plauborg, R., Holm Johansen, K.B. & Helweg-Larsen, K. (2012). *Kærestevold i Danmark: En undersøgelse af omfang, karakter og konsekvenser af volden blandt unge og udviklingen 2007-2011*. Lokaliseret på: https://www.lokk.dk/media/hsgbxzwm/kaerestevold_i_danmark.pdf

Reinicke, K. (2007, 27. Februar). Vold og maskulinitet. *Politiken*. Lokaliseret på:

<https://politiken.dk/debat/kroniken/art5476378/Vold-og-maskulinitet>

Rose-Collins, F. (2022, 20. juli). *Statistik om sociale medier: Sociale medier er ved at tage over- her er hvorfor*. Lokaliseret d. 14. maj 2023 på:

<https://www.ranktracker.com/da/blog/social-media-stats-social-media-is-taking-over-heres-why/>

Sandø, N. (u.å.). *Om at nå udsatte grupper* [Slides]. Lokaliseret d. 2. maj 2023 på:

http://www.brandbevaegelsen.dk/CustomerData/Files/Folders/4-filer/59_37-kommunikation-til-udsatte-grupper.pdf

Seidelin, M., Thomsen, A.R. & Schultz, A.Ø. (2017). Vold i hverdagen: Et mikrohistorisk studie i familielivets skyggesider 1851, 1905 og 1966. *Kulturstudier* (2), 5-29.

<https://tidsskrift.dk/fn/article/view/102924/151983>

Sepstrup, P. og Fruensgaard, P. (2010) *Kommunikations- og kampagneplanlægning*, 4.

Udgave. København: Forfatterne og Academica.

Stevenson, S., Stenager, K. & Barlach, L. (2011). *Behandling af mænd der udøver vold: Evaluering af fire projekter*. Lokaliseret på:

https://www.lokk.dk/media/h4jhxtwz/behandling_af_maend_der_udover_vold_evaluering_af_fire_projekter.pdf

Stevenson, G., Stenager, K. & Barlach, L. (2011). *Behandling af mænd, der udøver vold: Evaluering af fire projekter*. Lokaliseret på:

https://www.lokk.dk/media/h4jhxtwz/behandling_af_maend_der_udover_vold_evaluering_af_fire_projekter.pdf?fbclid=IwAR2sHs2nySUx2ybVYwuU0N0ViotA3KfG0QE0OfikT9J-73dWcPzsZm_8o1M

Stock, M. (2021, januar). *Instagram*. Lokaliseret den 19. maj 2023 på:

<https://faktalink.dk/instagram>

Sundhedsstyrelsen. (2017). *Kampagner om fremme af fysisk aktivitet blandt børn og unge – litteraturstudie af medier, budskaber, målgrupper og virkemidlers betydning for effekt.*

Lokaliseret på: https://www.sst.dk/-/media/Udgivelser/2017/Fysisk-aktivitet-børn-forældres-betydning/Kampagner-om-fremme-af-fysisk-aktivitet-blandt-børn-og-unge---et-litteraturstudie.ashx?sc_lang=da&hash=453242393A175A1EDA7FA7ECDE8805EF

Tanggaard, L. & Brinkmann, S. (2015). *Kvalitative metoder: En grundbog* (2. udg.). København: Hans Reitzels Forlag.

Thorlacius, L. (2018). *Visuel kommunikation på digitale medier*. København: Samfundslitteratur.

Transportministeriet (2022, 23. juni). *Ny undersøgelse om omfanget af vold og overgreb i Danmark 2021*. Lokaliseret d. 20 april 2023 på: <https://www.trm.dk/nyheder/2022/ny-undersogelse-om-omfanget-af-vold-og-overgreb-i-danmark-2021>

Vaaben, L. (2016, 20. december). Hvis en mand vil dominere en frigjort kvinde, er han nødt til at kontrollere hende mentalt. *Information*. Lokaliseret på: <https://www.information.dk/indland/2016/12/mand-dominere-frigjort-kvinde-noedt-kontrollere-mentalt>

Volsing, M.H., Schmidt, A. & Kristensen, S.B. (2018). *Karakteristik af voldsudøvere i behandling: Barndommens skygger rækker ind i voksenlivet*. Lokaliseret på: <https://levudenvold.dk/media/uhdbn0st/rapport-om-udøvere-i-behandling-dialog-mod-vold-1.pdf>

Volsing, M.S. & Rasmussen, B.L. (2020). *Klienterne, volden og effekten af behandlingen*. Lokaliseret på: <https://viden.sl.dk/media/9723/dialog-mod-vold-klienterne-volden-og-effekten-af-behandlingen.pdf>

Windahl, S. & Signitzer, B. (2009). *Not all Problems are Communication Problems*. London: Using Communication Theory.

Zoffmann, V. & Kirkevold, M. (2009). En personcentreret kommunikations- og refleksionsmodel: Fælles beslutningstagning i plejen af patienter med kroniske sygdomme. *Klinisk Sygepleje*. 23(3). 41-60.

REDEGØRELSE & FORMIDLINGSARTIKEL

Målgruppe & valg af medie

Formidlingsartiklen har til formål at formidle specialets resultater ved at benytte sociale medier til at nå udøvere af vold i nære relationer, samt at få dem til at søge hjælp ved hjælp af kommunikation. Herunder formidler artiklen konklusionen af, hvordan kommunikationen bedst og mest effektivt udformes i øjenhøjde med målgruppen ved at medtage de psykiske, sociale og individuelle faktorer, som vold indebærer. Artiklen sætter derfor fokus på kommunikationens rolle i at løse det overordnede samfundsproblem, som vold i nære relationer er.

Målgruppen for artiklen er derfor de professionelle inden for kommunikationsbranchen, som kan lade sig inspirere og tage ved lære af resultaterne og eventuelt implementere det i deres eget kommunikationsarbejde til sårbare eller lignende målgrupper. På baggrund af artiklens målgruppe har vi valgt *Kommunikationsforum* som udgivelsesmedie for artiklen. Kommunikationsforum er et debat- og netværksforum henvendt til netop fagfolk og studerende inden for kommunikations- og medieverdenen. Desuden sender de nyhedsbreve ud til de største danske virksomheder og ministerier, hvor specialets resultater ligeledes kunne være relevante (Kommunikationsforum, u.å.). Kommunikationsforums mål er “(...) at oplyse om nye tiltag, tendenser og trends inden for kommunikations- og medieverdenen og i samfundet generelt” (Kommunikationsforum, u.å.). Vi finder det derfor oplagt at udgive en artikel om ny forskning inden for branchen hos dem. Det er ydermere fordelagtigt, at Kommunikationsforum er et online medie, da artiklen ved at være på deres hjemmeside som en webnyhed vil være tilgængelig for alle professionelle og interesserede i branchen. Idet artiklen er online, kan denne ligeledes deles på Dialog mod Volds LinkedIn for at udbrede budskabet og specialets resultater til fagfolk inden for det specifikke felt.

Indhold og virkemidler

Da kommunikationsforum både udgiver debatindlæg, analyser og nyhedsartikler, har vi valgt at udforme vores artikel som en nyhed, hvori de resultater, som specialet har konkluderet, formidles med fokus på, hvordan kommunikation på sociale medier kan være med til at motivere en målgruppe, der sommetider kan virke svær at gå til. Ud fra artiklen, som en nyhed, er teksten udformet ud fra den omvendte nyhedstrekant, hvilket både gør artiklen hurtigt at orientere sig i med de vigtigste pointer og budskaber først. Artiklens sprog, indhold og

udformning er tilpasset Kommunikationsforum, så dette stemmer overens med de andre nyhedsartikler på mediets hjemmeside. Underrubrikken er typisk kort og præcis efterfulgt af et fængende billede, der matcher artiklens indhold. De inddrager ligeledes, som klassiske nyhedsartikler, ofte citater og opstiller artiklerne i visuelt overskuelige afsnit med underoverskrifter. Artiklen lever op til nyhedskriteriet *væsentlighed* ved at videregive viden, indsigt og perspektiv til et emne, som modtageren kan bruge til noget (Tverskov, 2007: 26).

Formidlingsartikel

Effektiv kommunikation på sociale medier skal være med til at stoppe vold i nære relationer

En ny undersøgelse fra Roskilde Universitet har vist, hvordan sociale medier kan hjælpe med at få flere udøvere af vold i nære relationer til at søge hjælp og dermed fremme socialområdet i det danske samfund.

Måltrettet kommunikation skal hjælpe udøvere med at søge behandling. | Foto: Roskilde universitet

AF ALEKSANDRA ALBÉR & SIMONE WINTHER

Organisationen Dialog mod Vold indgik i januar 2023 et samarbejde med to kandidatstuderende fra Roskilde Universitet for at undersøge nye muligheder for at målrette online kommunikation direkte til deres unikke målgruppe. Undersøgelsen er netop afsluttet og resultaterne er interessante.

Sociale medier med potentiale

Sociale medier anses typisk som et sted for underholdning og debat, men kan disse bruges til at fange anderledes målgruppers opmærksomhed? Svaret er ja, men ifølge udviklingsdirektør i Dialog mod Vold, Annika Svensson, er det måden, kommunikationen udformes på, der er afgørende for succes.

“Hvis vi skal få et afsæt og rent faktisk være kendte som en mulighed på eller fra sociale medier, så skal man også kunne sætte det aftryk på den rigtige måde.” udtaler hun.

Gør op med kønsstigmatiseringen af udøveren

For at få flere udøvere af vold til at søge hjælp er det først og fremmest vigtigt at øge kendskabet til behandlingstilbuddet. Den generelle debat om vold har længe været domineret af et syn på manden som kilden til problemet. Undersøgelsen har dog fundet frem til at kommunikationen målrettet udøvere af vold i nære relationer ikke skal være kønsbaseret.

Dialog mod Vold har nemlig gjort det klart, at der er meget skyld og skam forbundet med at udøve vold, hvilket kan virke handlingshæmmende for målgruppen. Kommunikationen skal i højere grad udformes ud fra faktorer som psyke, selvværd, selvopfattelse og opvækst, der er afgørende for, om udøvere af vold bliver motiverede til at søge den nødvendige hjælp. Hertil udtaler psykolog i Dialog mod Vold, Anna Harpviken, at der kan være store udfordringer forbundet med at søge hjælp.

“Det er en kæmpe udfordring og erkendelse at komme frem til, og det kan være meget skamfuldt og sårende. Det er trist, at vi ikke altid rammer dem, så de kan komme ind tidligere. Man står jo i en pludselig livskrise, når man erkender, at det er det her, der foregår” siger Harpviken.

En todelt kommunikationstilgang

Undersøgelsen er kommet frem til, at kommunikationen skal henvende sig til udøverne på to måder - gennem en direkte, handlingsanvisende kommunikation og en omsorgsfuld kommunikation.

Undersøgelsen peger samtidig på, at kommunikation målrettet en sårbar målgruppe bør udformes ud fra tre overordnede kommunikationstilgange: helbredsorientering, oplysning og udbredelse.

Samarbejdet har også resulteret i en række opslag på Dialog mod Volds sociale medier, som vil blive offentliggjort i løbet af juni måned. Resultaterne vil her vise, om specialets arbejde holder i praksis.

Organisationen Dialog mod Vold er en af de aktører, der hver dag arbejder for at stoppe vold i nære relationer. Den arbejder med et anderledes og spændende perspektiv, som adskiller sig fra de øvrige behandlingstilbud ved at tilbyde behandling til den udøvende part.